

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 83 / Kasım 1988 / 3.-DM

PKK 10 YAŞINDA

11. Mücadele Yılında Yeni Zaferler Yaratmak İçin İleri!

Kürdistan halkı ve proletaryasının savaşkan önderi Partiya Karkerên Kurdistan (PKK)'nin 10. Kuruluş Yıldönümü tüm hakımıza ve ilerici insanlığa kutlu olsun!..

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN Yıldoşın Değerlendirmesi: PKK 10. Yıl Gerçekliği ve Görevler

Ülke somutunda ve halk safalarında, mücadeleciler bir durum ortaya çıktığında, her düzeyde önem kazanan sorunların başında, önderlik konusu gelir. Ulusal ve sınıfsal mücadeleler yoğunlaştıkça, her sosyal sınıfla ve kesimle gittikçe ve daha yoğun bir biçimde kendi çıkarlarıyla, ulusal ve toplumsal çıkarları bir ve aynı göstermek istediğini, bunun için ideolojik, siyasal ve örgütsel cabalarını yoğunlaştırdığını, öncülüğü almak için kıyasıya bir mücadeleye girdiğini; birçok ülkenin, ulusal ve sınıfsal mücadele deneyiminden iyi bilemekteyiz.

Her şeyin egemenler tarafından kontrol edildiği, tam bir denetimin sağlandığı, cılt kırdırıncıların bile bahsedilemeyen bir ortamda, önderlik denince ilk aklı gelecek olan hakim olanlardır. Resmi düzeni, kendi şahsında temsil eden siyasal kuvvetler. Bu devletler, onun her düzeydeki temsilcileridir. Böylesi dönemlerde, önderlik çabalarından ve yine ideolojik-politik mücadelelerden bahsedilemez. Sınıfsal, ulusal mücadelelerin önemli oranda, ya sert bir biçimde bastırıldığı ya da çözümlendiği bir durum söz konusudur olduğundan, burda, bu tip çabalar, yeni oluşumları ve bunların öncülük kavgalarına fazla tanık olunmaz.

Bizim ülkemiz, bu tip somut durumları yaşayan ülkelerin durumuna; halkların, ulusların durumuna benzemektedir. Ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine, ikisinin de içiçe geçmesi temelinde girilmiştir. Bizim ülkemizin somut durumu birçok ülkeden farklılık arz eden bir özelliğe sahiptir. Çağdaş uluslar arasındaki farklılık çok geçimsiz olarak gelişen bir halk gerçekliğine sahiptir. Yani, son derece sancılı, önemli oranda baskı altında bulunmuş, çarpılmış, kendisi olmaktan çıkarılmış; ideolojik üstüyaşda olan, ekonomik altyapıda olan, hakim güçlerin ve ulusların yoğun baskı ve hakimiyeti altında oluşmuş bu ulusal ve toplumsal yapıda, alelihdine bilimsizleştirilmiş, kendileri için düşünceler ve siyasal üretmeyen, örgüt ve mücadele geliştirmeyen bir halk gerçekliği içinde ortaya çıkıyor. Dolayısıyla, böylesine çok geri, çarpılmış zeminlerden kendi öz çıkarlarını formüle edecek, bunun uğruna hareket gösterecek bir konumda da olunmadığı için, doğal olarak en çarpık önderliklerin türemesi istenir bile değildir.

Devamı: 14. sayfada

Güz Dönemini Yeni Mevzilerle Kapattık

Sonbahar dönemini başarılı eylemlerle tamamlayan ulusal kurtuluş savaşımız, Partimiz PKK'nin 10. yılını doldurmasını da yeni zaferlerle karşıladı. Partimiz PKK'nin kuruluşunun 11. yılına girmesi, ulusal kurtuluş savaşımız için önemli bir aşamayı ifade etmektedir. Böylesi bir yıldönümüne yoğun gelişmelerle ulaşılması, yeni yılın daha da güçlü olacağını bir kanıttır.

Kasım ayı başında faşist ordulara emniyet kuvvetlerine gönderilen

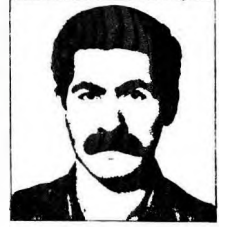
genelgede, PKK'nin kuruluş yıldönümü vesilesiyle, bu ayda yoğun eylemler olacağı belirtilerek tedbirlerin alınması istendi. Önemli alanlar, ekonomik, askeri ve siyasal olarak stratejik önem ifade eden kuruluşlar özel korumaya alındı, birçok alana yeni güç takviyesi yapıldı. Başbakanlık çıkardığı özel tezkere ile önem arz eden ekonomik, askeri ve siyasal kurum ve alanları özel olarak koruyacaklarını duyurdu.

Devamı: 2. sayfada

PKK-MK ve ARGK-AK Üyesi Numan BAĞCI Yoldaşı Şehit Verdik

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde büyük kahramanlık sergileyen; düşman için korkutucu bir rüya, halkımız için güven kaynağı olan PKK-MK ve ARGK-AK (Askeri Konsey) üyesi, Garzan Eyaleti sorumlusu Numan BAĞCI (Kasım) yoldaşı şehit verdik. Numan BAĞCI yoldaş, aralarında ARGK'nin değerli komutanı Ahmet GÖRÜN, Metin ERGİN, Ali TAN, Recep TIRİL, M. Sami EREN yoldaşın da bulunduğu 8 yoldaş ile birlikte Kozlukta düşman güçleri ile girdiği savaşta şehit düştü.

YAZISI 5. SAYFADA

Çok sayıda savaş esiri komada

Cezaevlerinde Onur Savaşı Sürüyor

Eskişehir ve Diyarbakır'daki açık grev 40. gününü doldururken, faşist rejimin bütün tutuklulara karşı sürdürüldüğü tutum da devam ediyor. Eylemlerde erken ölümle uyandırmak ve tutukluları uzun süre eylemlerini sürdürmeyecek bir duruma getirmek için, açık grevlerinde verilmesi gereken, şekeri ve tuzlu su verilmiyor. Böylece tutuklular erkenden güçten düşürülüp, ölümüne sürüklenmek isteniyor.

Açık grevlerinde şekeri ve tuzlu suyun verilmesinin nedeniyle, bütün bu dirençler ölüm orucuna biçimini aldı. Bu durum tutusakla-

rın ölüm sınırına daha erkenden gelmelerine yol açtı. 40. gününü dolduran Diyarbakır ve Eskişehir Cezaevlerinde her an ölümün olabileceği belirtilmektedir.

Eylemlerin ölüm sınırına yaklaşması nedeniyle, Türkiye de olsun, Avrupa da olsun birçok kişi, kurum ve kuruluş, faşist rejimin Adalet Bakanlığına başvurarak, tüklenilen tutumun değiştirilmesini istedi. Açık grevlerinde şekeri ve tuzlu suyun verilmesinin erken ölümlere yol açacağı belirtilen kurum ve kuruluşlar, tutukluların istekle-

Devamı: 3. sayfada

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Komploculuk ve Tasfiyecilik En Başta PKK'li Tutusaklı Karşısında Bulacaktır

Hüseyin Yıldırım olayını BBC'den duyar duymaz olayın niteliği ve nasıl ortaya çıkmış olacağı konusunda bir değerlendirme yapılmaz. Olay bir komplote tasfiye hareketidir. Sarıdıkları gerekçeler, kullandıkları dil ve propagandalar çok adı ve soyuzca. Bir o kadar da üflesen patlayacak bir balon gibi kot; öz olarak, halkımıza ve ülkemize karşı ihanet konumunda düşmüş siyasal sahtekar ve hilacı tüccar kafalı bir çete. Bu niteliklerle bile onun düşkünlüğüne denk değil.

Astında bu nitelikler soyut, tek başına alınıldığında pek bir şey ifade etmezler. Hatta bazı çevreler "dün bu adam öyleydi, bugün böyle değerlendiriliyor" düşünceler-

siyle inandırıcılığın kuşkuyla bile düşebilir. Zaten bir kısım çevre bu tür sözler ve değerlendirmelerle bu sahtekar, hilacı siyasal tüccarların koruma ve kollama görevini göndüldü üstlenmektedirler. PKK'nin varlığını rahatsız olan, onun yok olmasını gönlünden arzu edenler ve sürekli bu tür beklentiler içinde olanlar bu olayın PKK'ye olduğuna zarar vermesi için çalışacaklardır. Yazacaklarımız, bilinen bu yemini anti-PKK'ci olanlara değil, dostlarımız, halkımıza ve PKK kitlesine bilgi verme niteliğinde olacaktır. PKK kitlesi için bu insanların niteliği bililmeye değerdir; ve gereken tutumu takinmistir, takinacaktır.

Devamı: 8. sayfada

Şanlı Ekim Devrimi'nin 71. Yıldönümünde, Sosyalizm Güçlerini Halkımızın Sesine Kulak Vermeye Çağırıyoruz

Şanlı Ekim Devrimi'nin 71. Yıldönümü, bu yıl da tüm sosyalist ülkeler, ilerici-devrimci güçler ve dünya proletaryasına coşkuyla kutlandı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin zaferinde kendimiz için aydınlık bir rehber olarak aldığımız Ekim Devrimi'nin bu 71. Yıldönümünde, sosyalizmin yaratıcı özünün bir gereği olarak, gerçekleştiren sosyalizmin Kürdistan sorununa bakiş açısının eleştirilerek değerlendirilmesi saygılarımızda yer veriyoruz.

Savaş esiri yoldaşımız Muzafer AYATA'nın cezaevinden Suzyet Büyükelçiliğine hitaben yazdığı mektup aynı zamanda gazetemizin de bakiş açısı dile gelmektedir.

YAZISI 12. SAYFADA

Darağacına Yürürken Savaş Esirlerinden Mesajlar

Türk sömürgecilerinin, mücadelemizin gurur abideleri zindanlardaki PKK'li savaş esirlerini dam tehdidi altında dirençten vazgeçirmeye çalıştığı bir dönemde, idama mahkum edilmiş yoldaşlarımızın ölüm karşısındaki soylu dirençlerini beğeniyor mesajlarını sunuyorum...

YAZISI 24. SAYFADA

Güz Dönemini Yeni Mevzilerle Kapattık

Baştarafı 1. sayfa

Bunların yanı sıra, ulusal kurtuluş savaşımıza karşı yeni bir önlem gündemleştirilmeye başlandı. Teritoryal birlikler olarak adlandırılan ve bir çeşit millilik görevi görecek olan, kadın ve erkeklerin içinde örgütlenerek bir birlik oluşturmaları kararlaştırıldı. Bizat rejimin başı tarafından geliştirilen bu plana göre, "belli yaş grupları arasındaki kadın ve erkekler silahlandırılacak ve bunlar daha çok bir savaş durumunda harekete geçirilecekler." Bu dönemde örgütlenilmek istenen, bu teritoryal birlikler, ulusal kurtuluş mücadelemizin önlenemeye yükselişinin açık bir iftihadır.

Yapılan açıklamaya göre bu birlikler hem Türkiye'de ve hem de Kürdistan'da örgütlenilecekler. Özellikle de şehir alanlarında görev yapacak olmaları, mücadelemizin şehir alanındaki gelişimini de engellemeye yönelik bir girişimdir. Tüm sömürgecilerin ordu, polis, özel tim ve korucu birliklerinin yanı sıra, toplumun önemli bir kes-

mini daha mücadelemize karşı çıkarmak istemesinin, yaşadığı çöküşü önlemeye yönelik bir cabadan başka bir anlamı yoktur. Bu, aynı zamanda özel savaşın yöneticisi Kozakçıoğlu'nun, "Bölgelere karşı halkı savuşturacağız" biçiminde ifade ettiği özel savaş uygulamasının hayata geçirilme çabasıdır da TC, silahlılandırılan insanları devrimci gelişmelere karşı çıkarak, savuşturmak ve böylece halkı birbirine kurdurtup yönetimini sağlamlaştırmak istiyor.

Faşist Türk sömürgecilerinin bütün diğer cynları gibi, bu son cynları da tutmayacak ve boşa çıkarılacaktır. Bu önlemin, Partimizin 10. kurulus yıldönümünde de gerçekleştirilecek sömürgecilerin mücadelemize karşı özellikle de önemli yoldönimlerinde dayattığı komplo ve provokasyonların bir parçasıdır.

Sömürgeci Türk devletinin geliştirdiği bütün komplo ve saldırılara rağmen, ulusal kurtuluş savaşımız sonbahar dönemi de önemli kazanımlarla kapattı. Yaz boyunca ARGK'nın yoğun olarak geliştirdiği

Kızıl Direniş Hareketinde de, güz döneminde de önemli eylem ve çatışmalar meydana geldi. Bütün bu eylem ve çatışmalarda, ulusal kurtuluş güçlerimiz faşist orduya ağır kayıp verdirildi. Köy korucularına, özel timlere, ordu güçlerine ve siyasi yönelikli ile asımlıyon kurumlarına yönelik olarak geliştirilen eylemlerde, sömürgecilere önemli darbeler vuruldu.

Botan ve Mardin eyaletlerinde, sömürgeci asımlıyon kurumlarına karşı gerçekleştirilen eylemlerde, ajan öğretmenlerden bir kısmı cezalandırıldı. 50'yi aşkın öğretmen de köyleri terk ederek, görevinden istifa etti. Bu eylemlilik ve bazı okulların kullanılmaması halindeki, sömürgecilerin asımlıyon politikasına önemli bir darbe oldu. Daha küçük yaşta çocuklarımızın beyinlerini zehirlemeye çalışan bu asımlıyon kurumlarına yönelik olarak gerçekleştirilen eylemler, sömürgecilere paktı yarattı. Yıllardır beyinleri zehirleyen kurumların birbiri ardısıra işlemez hale gelmesi, sömürgecilerin tutundukları daldardan birinin daha ortadan kalkmasına yol açmaktadı.

5 Kasım günü, Karakaço'nun bağlı Yeşilbelen köyünde bir basın eylemi gerçekleştirildi. ARGK gerillaları okula bulundukları öğretmen ve öğrencileri dışarı çıkardıkları sonra binayı ateşe verdiler. Daha sonra köylülere yönelik olarak bir toplantı gerçekleştirildi.

Aynı gün Karakaço'nun diğer bir köyü, Yücekona'ta da okula yakıldı ve halka yönelik bir toplantı gerçekleştirildi.

6 Kasım günü, bu kez Mardin'e bağlı Dargeçit (Kerboran)'ın Sumar köyünde asımlıyon kurumlarına yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Öğretmen lojmanına yönelik olarak gerçekleştirilen bu eylemde, 2'si öğretmen 3 ajan öldürüldü. 1 öğretmen de ağır yaralandı.

6 Kasım tarihinde Dersim'in Nazimiye ilçesine bağlı Doğançık köyü ilkokulu ARGK gerillaları tarafından yakıldı.

7 Kasım günü Karakaço'nun Karasakal ve Örmancık köylerine yönelik olarak gerçekleştirilen iki ayrı eylemde köy ilkokulları yakıldı.

Beütüşebaptı gerçekleştirilen yoğun eylemlilik sürecinde birçok köyde toplantı yapıldı, bazı köylerde de öğretmenler uyuralkı alanı terk etmeleri istendi. Bunun üzerine öğretmenler köyleri terk ederek Uzunçepi nahiyesine sığındılar. Kovankaya, Koyunoba, Cevizbağ köylerinin yanı sıra daha birçok köyde toplantılar yapıldı.

Kasım ayı başında, Ağrı dağında gerçekleştirilen eylemde, 12 Eylül öncesi faşist MHP'de yer alan kontrol-gerrilla hareketi, birçok devrimcinin katili olan Turgut Demirkaya ölümüne cezalandırıldı.

Kerboran'ın ilki Mardin'e, ajanlık yapan köy muhtarı Murat Yıldız

ile Sabri Ergin ölümüne cezalandırıldı. 7 Kasım günü Mardin'in Hamzabey köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, ajanlık yapan ve düşmanla işbirliği içinde kitleler üzerinde baskı uygulayan Gökoğlu ailesine mensup 5 kişi ayrı yaralandı.

24 Kasım günü Gürcüşte ölüm hareketi birliklerine karşı pusula eylemi gerçekleştirilen ARGK birliğinin düşmana ağır bir kayıp verildi. Sömürgeciler kayıplarını özel harekât timi mensubu bir polis olarak açıkladı. Her zaman olduğu gibi, sömürgeciler, kayıplarını oldukça az göstermeye çalıştı. Ancak yörede aldığımız haberlerde sömürgecilerin kayıplarının açıklanandan çok daha yüksek olduğunu göstermektedir.

ARGK birliklerine katılım, her geçen gün daha da artıyor. Kasım ayı başında sadece Eruh'un 2 köyünden 20'ye yakın genç ARGK birliklerinin safına katıldı. Bunun dışında Kürdistan'ın bütün alanlarında gençlerin ulusal kurtuluş birlikleri safına katılımı artışı görülmektedir. Kürdistan genelinde büyük bir uyanış yaygıdır. Bu uyanış temelinde de akin akin ulusal kurtuluş safına katılıyor. Bu ARGK birliklerinin sayısal artışını birlikte getirmektedir.

Güz dönemi başarılı eylemler ve yoğun katılımı kapatan ARGK birlikleri, kız dönemi daha sağlam bir hazırlıkla bahara çıkmak ve daha güçlü bir atılım geliştirmek temel haline geçirecektir.

TC ve Emperyalizm Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Karşı Yeni Komplolar Peşinde!

PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümü İstanbul'da Bombalı Eylemlerle Kutlanıyor

Faşist sömürgeci rejimin günlerce sürdüğü ve ardından PKK'nın metropol ve şehir örgütlenmelerini çöktürdüğüne açıkladığı operasyonlar yer yer devam ederken, İstanbul'da sömürgecilerin yalanları yüzlerine vuran gerilla eylemleri yoğunlaştı.

Son günleri içerisinde İstanbul'da çeşitli holding ve tekellerin işletmelerine yönelik olarak çok sayıda bombalama eylemleri gerçekleştirildi. Yapılan bombalama eylemlerinde birçok bina tahrip edildi. Yine şehrin muhtelif yerlerinde bombalı pankartlar asıldı, bildiriler dağıtıldı.

26 Kasım günü gerçekleştirilen diğer bir eylemde Fındıklı'da bulunan Akbank Genel Müdürlüğü ve Merkez Şubesi binası ağır hasar gördü. Gece 22.20 sularında patlayan tahrip gücü yüksek bomba, binada milyonlarca liralık maddi hasar meydana getirdi.

Eylemlerin yoğunluk kazanması, sömürgecilerin yaptığı operasyonların "darbe vurulum, bitirilm" iddialarının asırlığına ortaya koymaktadır. Yüzlerce kişilerin gözaltına alınması ile de sonuçlanmasa, sömürgecilerin saldırılarının mücadelemizi boğamaya çalıştığı ve eylemler kandılamaktadır. Bu eylemler PKK'nın bu alanlarda da örgütllüğünü korduguunu ortaya koymaktadır. Partimiz PKK'nın 10. kuruluş yıl-

ını doldurması vesilesi ile yoğunluk kazanan eylemliliğin diğer bir amacı ise, cezavilerine 40 gündü aşkın bir zamandan bu yana sürdürülen açık grevi eylemlerine dayanamaz göstermek.

İstanbul'da faşist celiat Esat Oktay Yıldırım'ın cezalandırılması ile hıznalan eylemlilik, Partimizin 10. kurulus yıldönümünde de hıznalan bir şey kaybetmeyecek ve daha da güçlenecek sürmektedir. Faşist celiadin cezalandırılması ile birlikte, birlerce kişilerin tutuklanmasına yol açan ve günlerce devam eden operasyonların da sömürgecilerin ildde etkileri gibi, "ör-gütli bitirme hedefine" ulaşmaktan çok uzak olduğu, bu eylemlerle bir kez daha kanıtlandı. Operasyonlarda başarılı işlevlerini gözlemleye çalışan faşist rejim, bazı provokasyonları, ihanetçileri şehit gönderilerek ve bunların verdiği bilgileri dayanarak tutuklamalara girişti. Böylece kendi yenilgisini örtmeye çalışan sömürgeciler, bu ihanetçiler ve provokasyonlardan medet umarak sonu almış istiyor.

Her alanda 10. yıl kutlamaları çerçevesinde 11. yıla yine yaygın direniş ve eylemlilikle giren Partimiz PKK, devrimli fitelececek ve tüm saldırılara boşa çıkaracak güçtedir. 10. yıl eylemliliğimiz bu gücümüzün bir kanıtıdır.

PKK Hareketinin 10. Kuruluş Yıldönümü ulaştığı günümüzde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini boğmaya yönelik karşıdevrimci cabalar yoğunlaşmaya başladı. Sömürgecilik ve emperyalizm on yıldır sürdürdüğü ve silahlı halk savaşımıza başladığı 1984 yılından bu yana daha da sistemli hale getirdikleri, halkımızı ve mücadelemizi imha faaliyetlerinin çıkarması karşısında yeni arazılar üzerine girildi. Daha önce uygulanan tüm özel savaş yöntemlerinin iflasi ve silahlı halk direnişine karşısındaki yenilginin ifadesi olan bu yeni yöntemlerle sömürgeci ve emperyalistler umutsuz bir çırpını içerisinde girmiş bulunuyorlar.

Son bir yıldır yurtdışı ve dış alanlarda eşi görülmeyen boyutlarda sürdürülen saldırı ve komploların sonucunda kalması üzerine, yeni yöntemler gündeme getirildi. Bu yöntemlerden birisi TC'nin "Teritoryal (Bölgesel) Savunma Birlikleri" adı altında tüm toplumu kapsayacak bir milis örgütlenmesine girmesidir. Bu konuda başlatılan çalışmalar sürdürülürken, "Teritoryal Savunma Birlikleri"nin kurulması kararı kamuoyunda tepkiler ve endişelere karıştırdı. Karara göre, 16-60 yaş arası erkekler ile 20-40 yaş arası kadınlar 9-15 günlük eğitim alırların, savaş ortamlarında, çeşitli stratejik öneme sahip ekonomik, askeri, siyasi kurum ve kuruluşların korunması; askeri istihbarata yardımcı olmaları; sivil savunma hizmetlerinin desteklenmesi gibi görevler üstlenecekler. Toplumun bir bütün olarak askerlik statüsüne bati tutulması anlamına gelen bu uygulama, sömürgeci-

lerin mevcut düzenli orduları, özel kuvvetleri ve örgütlenmelerinin devrimci gelişmelerini önlemekte yetersiz kaldığını itiraf ediyor. Kontrol-gerrilla yasallaştırılması, koruculuk sisteminin yaygınlaştırılması anlamına gelen bu uygulama ile genel seferberlik ilanı edilmektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sürekli boyutlanması ve Türkiye'deki devrimci-demokratik gelişmelerin giderek his kazanması Türk sömürgecilerin böylesi önlemler almak zorunda bırakılmıştır. Ancak, böylesi bir önleme ihtiyacı duyulmadıkça TC'nin iflasiyi itirafı olmaktadır. Yaklaşan ve güçlenen devrimci dalgalanın şiddeti, önüne çıkılan bu beyhude önlemleri daha başından işlemez kıla- caktır.

Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmelere karşı başvurulan bu önleme ek olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savasına yönelik diğer bir önlem de hızla geliştirilmeye çalışılıyor. Sömürgeci basına yansıyan haberlere göre, ABD'li emekiller için "Tatil Köyü" kurma gerekeceği, Van'da 600 bin dönümlük bir arazi üzerinde 34 bin kişilik bir kent inşa edilmeye planlanmaktadır. Kurulacak kent yanı sıra, bir de ABD hava üssü inşa edilecektir. Yönetim ve denetimi tamamen ABD'nin elinde olacak bu kulan kent ve hava üssünün kurulması planı, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çok tehlikeli komploların hazırlanmakta olduğunu eyle vermektedir. Söz konusu kent ve hava üssünün emekiller için olmayacağı gayet açıktır. Nitekim, ABD'nin Ankara Büyükelçisi Strauss-Hu'e ve ABD Askeri Ataşesi bizzat Van'a giderek görüşmeler ve in-

celemelere bulunmuşlardır. "Doğru'da bir "Ermeni Devleti"ni kurulması endişelerini körükleyecek belli çevrelerin tepkisini toplayan bu girişim, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savasına bizzat ABD güçlerinin müdahale etmesi hazırlığıdır. "Tatil Köyü" kiliti altında kurulacak üs, Amerikalı askerlerle doldurulacak ve bugüne kadar Kürdistan'daki savaşın Pentagon'dan gönderdiği talimatlarla dolaylı buluşan Amerika, bizzat savaş alanlarına müdahale ile, savaşın doğrudan taraflarından bir haline gelecektir. Daha önce, başta Vietnam olmak üzere birçok ülkede yaşanan bu gelişme, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bastırılması, emperyalizmin Türk yüzüne olan güvenini yitirdiği ve işe bizzat el atmak zorunda kaldığı gerçeğinin ifadesidir. Bu gelişme, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi için, savaşın daha da zorlu geçeceği gerçeğini ortaya koyacak birlikte, bugüne kadar gelişmelerle TC'nin yenilgiye mahkum edildiğini de ifadesidir.

Partimizin 10. kuruluş yıldönümü kutladığı bugün, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bir dönüm noktasına ulaşmış bulunmaktadır. Savaşımız, Kürdistan tarihinde bugüne dek yaşanan mücadelelerimizin her biriyle; halk kurtuluş savaşımız gerçek rotasına girmiştir. 11. savaşımız, devrim ve karşıdevrim güçlerinin tüm gücüne yenelecekleri sonuna kadar ortası sürecektir; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin kapsam ve içerik olarak daha da gelişeceği bir yıl olacaktır. Gelişmeler, tarihin çarçırkın hakimiyetinde yana döndüğünü her geçen gün biraz daha kanıtlanmaktadır.

Zindan Direniş Dalgası Kazanacak

Tüm saldırı, komplo, teslim alma, ihanet çökme çabalarına ve çağımızın en (grec) işçisi ve baskı metodlarına rağmen, teslim alınmayana, her geçen gün büyöyen bir olay gibi gelişen cezaevi direnişleri, bugün yeni bir aşamaya ulaştı. Mazlumların, Hayatların, Kemalilerin temeli attığı bu cezaevi direnişi, bugün oldukça yaygınlaşmış ve geniş bir direniş örgütlenişine bürünmüştür. Cezaevi direnişleri, toplumu da kendisi ile birlikte hareketlendirmeye ve eyleme kaldırmaktadır.

Zindan direnişleri, insanlık onurunu ayaklar altına almış ve devrimcilerin düşüncelerini, halkına ihvan ettilerine karşı gelişmektedir. Türk sömürgecileri cezaevlerini işgaltılara ve ihanet ettirme metodu olarak eylem ve bütün uygulamalarını da buna göre yapmaktadır. 12 Eylül askeri faşist darbesi ardından geliştirilen uygulamalar her ne kadar aynısını, bunun için de teslim almayla olmayarak, insanlık onurunu ayaklar altına alan her türlü baskı ve işkence uygulamıştır.

12 Eylül askeri faşist cuntanın işgabanı gelmesi ardından yaygın bir şekilde devam eden karşı-devrimci saldırılar, en yoğun bir şekilde cezaevlerinde yaşanıyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye Devrimci Demokratik Hareketini başlatmış kişi sömürgeciler, cezaevlerinde öldürdüğü devrimciler üzerine her türlü yöntemle saldırıyor. Devrimci hareketleri cezaevlerinde teslim alarak, yeniden bir direniş gelişime koşulları ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Askari faşist rejimin bu işgane devrimcileri karşı durmak, insan onurunu yüceltmek ve en önemlisi de devrimci hareketi bu saldırılardan zararlı çıkarmak, devrimcilerin en önemli görevidir. Sömürgecilerin saldırıları karşısında teslimiyete, ihanete düşenler ve soyuza bir yaşam için kendisini satanların varlığına rağmen, her şeylerin ölkeliler ve halkları için mücadele edenlerin devrimci deri de çıktı. Sömürgecilerin biribir türlü oyununa ve ihanetlerinin açıklıkları na karşı, devrimciler insanlık bayağını önüne yükselttiler.

PKK-MDK Uyuz Mazlum DOĞAN'ın yoldaşı Nefroz atetti. Dörtlerin bedeninde yeni bir kıvılcık görülmüş, aynı Temmuz direnişi ile daha da alevlenmiştir. Bu direnişler sayesinde ki, cezaevlerinde oluşturulmuş istenilen teslimiyet ve ihanet çemberi parçalanmış, direniş egemen olmuştur. Daha sonraki süreçte cezaevleri direnişleri daha da yaygınlaşmıştır.

1988 Şubat'ında yeni Diyarbakır zindanında alevlenen olaylar, sömürgecileri geride bırakmış ve zindan direniş tarihinin en geniş kazanımları elde etmiştir. İnsanlık onurunu her şeyi aşarak brokuyup uykuya kaldırmak, devrimciler, Kürdistan komünarını sepiet bırakması gibi bir çok kazanımı elde etti. Subat direnişleri bir canın, M. Emin Yeziciyi öldürme girişimiyle peşine aldıkları kazanımlar etkisini göstermiş, diğer cezaevlerinde de açık grevleri gelişmiş ve aynı halkların tanınması istemleri. Direnişlerin yaygınlığı ve direnişlerin karlılığı karşısında, sömürgeciler bir kez daha geri adım atmak zorunda kalmışlardır.

Partizim PKK'nın 10. yılına gren zindan direnişleri, bu süreçte önemli kazanımlar elde etti. Sömürgecilerin Partizimci cezaevlerinde iste planına da büyük bir darbe indirdi. Partizim taşıyıcı edilemediği gibi, diünde yaşamı yaratan direnişçileri yeniden diriltilmiş olduğu eylemlilikleri ulaştı.

Diyarbakır zindanında Partizim önderlerinin yakıldığı işyan ateşi, diğer cezaevlerinde de yankı bulmaya başlamış. Metris'te, Sağmalcılar'da, Marmak'ta devrimciler yüksek direniş sergilediler. Faşist Türk cuntasının bütün oyunlarını boşa çıkardılar.

Son aylar içerisinde, gerek Kürdistan'da, gerekse de Türkiye'de bulunan cezaevlerinde devrimciler önemli kazanımlar elde ettiler. Zindan direnişlerini, mücadelede daha fazla katkı sunacak koşulları yaratmaları ve başka alileri, ayaklanmak olmak üzere toplumun büyük bir kesimini, direnişleri ile harekete geçirdiler. Türkiye devrimcileri de büyük bir korkuya sokan devrimci bir durum oldu. Her cezaevlerinde direnişleri ve hem de bunun etrafında örgütlenen alilerin ve yakınlarını direnişleri böğmek için saldırılara yöneldi.

Bunun en son örneği, daha önceden kazanılmış olan hakları gasp etmek ve cezaevlerinde yeni bir teslim alma ve ihanet dalgası başlatmak için, 1 Ağustos Genelgesi adı altında yeni uygulamalar gündeme konuldu. Devrimcilerin 8 yıldır faşist askeri rejime karşı direnişleriyle elde ettikleri kazanımlar, bu genelge ile ortadan kaldırıldığı gibi, yeni uygulamalarla devrimci tutsakları düşüncelerinden vazgeçirmeye çalışmaktadır. Adına "tutukluların rehabilitasyonu" da denilen bu uygulamaları cezaevlerinde insanca yaşamı koşulları ortadan kaldırmakla, tutsakların toplu olarak haklarını savunmaya yönelik eylemler yapmaları, kitap, gazete ve dergi okumaları, düşüncelerini açıklamaları, mahkemelerde savunma yapmaları, idareyi yakanın gerekçesi haline getirilmektedir. Böylece yeni bir baskı metodu ile devrimci tutsaklar, teslim alınmaya çağılıyor. Dışlanı cezasi ve idare yaktma, işkencenin yeni bir biçimi olarak devrimci tutsaklara dayatılıyor.

1 Ağustos Genelgesi ile birlikte, cezaevlerine yönelik olarak uygulamaya konulan yeni baskı ve işkence bölgeleri karşısında savunma kazanımları, insanlık onurunu tümünden ayaklar altına alan ve tutsakları sınırlı keder kanı peşine aldıkları eylemleri baskıyı kırarak, bu yeni saldırıya karşı durmamıştı. Bu gerçeğin bilincinde olan devrimci tutsaklar 1 Ağustos Genelgesi ile birlikte yarattıkları istenilen yeni teslimiyet ortamını kabul etmeyecek, direnişle direnişle. Direniş tek bir cezaevi ile sınırlı kalmayıp, bütün cezaevlerine yayıldı. Diyarbakır cezaevinde çıkan direniş kıvılcı, yagnıe döndü. Bursa, Çanakkale, Eskişehir, Bayrampaşa, Buca, Aydın-Nazilli, Amasya, Şinop, Adana, Ceyhan, Malatya, Erzurum, Uta, Erzurum, Ergani cezaevlerinde de kapsadı. Cezaevi direniş tarihinde ilk kez böyleyse yaygın bir direniş gelişiyor. Bütün cezaevleri direniş katıldığı gibi, haklarını elde edene kadar direnişleri sürdürdükleri kararlı oldukları da açıkladılar.

Mazlumların, Hayatların, Kemalilerin yakıldığı direniş ateşi, onların takipçilerinin elinde büyük bir işyane döndü. Daha da alevleniyor. Bu büyük insanlığın uğrunda kendilerini feda ettikleri davaları, takipçilerinin içinde yeni direniş destanları yaratıyor. PKK'lı savaş tutsakları, zindan direnişlerinde şehit verdikleri önderlerine bağlı olarak bir gereği olarak, onların direnişleri ile elde ettikleri kazanımların korumakla Kararlar. Bu kararlilik, faşist rejimin, tutsakların insanlığını çıkarmaya çabalarına karşı da olan bir kararlilik.

Cezaevleri' üzerinde uygulanan baskı yöntemleri, insanlığı ve insan onurunu savunmaya, bunlara sahip çıkmayı, ölüm pahasına bile olsa, zorunlu kılıyor. Zindan yaşamı da anlarını burada buluyor. Ya her şeyi kazan, ölüm pahasına direnilecek ve bu baskılar feriletecek, ya da hiçbir şekilde bu soyuz yaşamı kabul edilmeyecek ve ölümün yagnıe bayağı yükseltecek. 10 yıldır, en ağır koşullarda direniş bayağını yükselten PKK'lı savaş esirleri, devrimci tutuklular ile birlikte son baskılara karşı da insanlık onurunu yükseltmek için direniyorlar. Son zindan direnişleri bir kez daha, "Direnmek yaşamaktır" sloganını yükseltiyor. Büyöyen direniş dalgası, halkımızın geleceğini aydınlatıyor.

Çok sayıda savaş esiri komada

Cezaevlerinde Onur Savaşı Sürüyor

Başatari 1. sayfa
Rahatın kabul edilmesini istedikler. Avrupa Parlamentosu, Türkiye Karma İşlikleri Komisyonu Başkanı Ludwig Fellemeler, direkt Adale Bakan Mehmet Topaç'a görüşerek, cezaevlerindeki duruma çok önem verilmemesi istedi.

Artan uluslararası tepki ile, içerde çeşitli parlamenterlerin, insan hakları kuruluşlarının protestolarına rağmen, faşist rejimin temsilcileri aynı kayıtsızlıklarını sürdürüyorlar. Açık grevinde şekerli ve tuzlu su verilmesini emrini bizzat veren Başbakan ve Adale Bakanı, ölüm silahını tutsak devrimcilerle karşı kullanmak istiyor. Böylece direnişlere katılma sayısını azaltmak ve kısa bir sürede eylemleri ölüm sınırına getirerek zayıflatmak istiyor. Ancak bu son oyunları da tutukluların kararlı direnişleri ile bir kez daha yerle bir edildi.

Zindanlardaki devrimci tutsaklar, istekleri kabul edilene kadar açık grevlerini sürdürdüklerini, kabul etmedikleri taktirde eylemleri ölüm orucuna dönüştürceklerini açıkladılar. Ölüm orucuna gitme kararını açıklayan devrimciler, düşmanın kendilerini dayatıldığı ölüm silahını da elinde aldılar.

Türkiye'de gazetecilerin Adale Bakanı Mehmet Topaç'a ve Başbakan Turgut Özal'a yönelttiği sorulara karşı, bu faşist temsilcileri sürekli cevap ilginçtir. Gazetecilerin "cezaevlerinde ölüm orucu, bunun sorulmuşunu sık olacağına bazı kuruluşlar söylüyor" sorusuna, bu iki faşistin verdiği cevap: "Niye biz sorulmuş oluyoruz, biz mi onlara açık grevinde giden oluyoruz" biçiminde oldu. Cezaevlerinde yürürlüğe koydukları yeni uygulamaları birlikte, yeniden huzursuzluğu kaynattığı o lan bu faşist temsilciler, ölümlemin olduğu gibi, insanlık dışı uygulamaların da sorumlularıdır. "Acık grevindeki şekerli ve tuzlu su verilir diye bir hüküm yoktur" diyen Adale Bakanı Topaç, bu tutumu ile ölüm olaylarını çabuklaştırmanın da baş sorumlusudur.

Elinde tutulmuş devrimcilerle insanca bir yaşam hakkını çok gören faşist rejim, devrimciler üzerinde her türlü uygulamayı sonuçta götürmek için azgıncı sürdürmektedir. Faşist rejimin bu saldırılarına karşı, devrimci tutsaklar da insanlık onurlarını savunmak için direnmekte, ölüm pahasına da olsa, faşist rejimin son oyunlarını boşa çıkarmaya çalışmaktadır. Büyük bir kararlilikla direnen devrimciler, rejimin insanlığı dışı bütün uygulamalarına karşı, alilerinin, toplumun ve çeşitli kuruluşların desteğini yanısıra, uluslararası birçok kurumun da dayanışmasını almaktadırlar.

Cezaevleri Direnişleri 40. Gününü Doldurdu

2000 tutuklunun, ölüm orucuna dönüşen eylemleri sürdürdükleri ve bazıların durumunun ciddiyeletti koruduğu bildirilmektedir. Diyarbakır, Eskişehir, Ceyhan, Adana, Amasya Cezaevlerinde devrimci tutsakların durumları hakkında bilgileri, bu direniş katıldığı devrimci tutsaklar için direnmekte, ölüm pahasına da olsa, faşist rejimin son oyunlarını boşa çıkarmaya çalışmaktadır. Büyük bir kararlilikla direnen devrimciler, rejimin insanlığı dışı bütün uygulamalarına karşı, alilerinin, toplumun ve çeşitli kuruluşların desteğini yanısıra, uluslararası birçok kurumun da dayanışmasını almaktadırlar.

Diyarbakır: Sürün edilen 122 PKK'lı savaş esiri dışında 1 nolu cezaevinde kalan 270 devrimci tutuşağı başlatmış açık grevi eylemi 40. gününü doldurdu. 15 Ekim'de başlayan eylemde, 36. günde rahatsızlanarak revire kaldırılan

15'i aşkın devrimciden 2'sinin durumunun çok ağır olduğu bildiriliyor. Sürrekli kan kaybıyden Fuat Değer ile M. Ali Çiçek'in durumlarının endişe verici boyutta olduğu bildiriliyor.

Eskişehir: 300'e yakın devrimci tutsağın katıldığı açık grevi eylemi 13 Ekim'de başladı. Eylemin 32. gününde 16 kişi hastaneye kaldırıldı. 13 kişi tedaviyi reddederek yeniden cezaevine döndü. Bunlardan 2'sinin durumu ağır.

Ceyhan: 1 Kasım'da 15 tutuklunun başlatmış ve daha sonra Mersin ve Antep Cezaevlerinde bayağı sürün eden devrimcilerin katılması sayının 150'ye çıktığı eylemde Mustafa Karasu ve İzzet Baykal'ın durumunun ağır olduğu söylüyor. PKK'lı savaş esirleri Mustafa Karasu ve İzzet Baykal daha önce Urfa Cezaevlerinde Ceyhan E Tipli Cezaevine sürün ediliyor. Devrimci tutsaklar adına açıklama yapan M. Selim Çürükçü 1 Ağustos Genelgesi kaldırılana kadar eylemlerini sürdürceklerini bildirdi. Bu cezaevlerinde aldığımız son haberlerde, açık grevi eyleminin isteklerin kabul edilmesine ile birlikte sona erdiği bildirilmektedir.

Adana: E Tipli Cezaevinde 2 Kasım'da başlayan açık grevinde bulunan 28 devrimci tutsakların son olarak, Rıza Bilgili, Salih Burcu ve Abuzer Aslan'ın durumu ağırlaştı. Daha önce hastaneye kaldırılan, kabli pille çalışan Halil Kırık'la, bürkölüz olan Mehmet Güllü'ün yanısıra Yaşar Yaşar, Mehmet Emigli, Hacı Ali Belat'ın ve 3 tutuklunun daha durumlarının ciddiyeletti koruduğu açıkladı.

Antep: 5 Kasım'da başlayan direniş 199 devrimci tutuklu eylemi. Özal Tipli Cezaevinde 199 devrimci sürdürdüğü eylem, 13 Kasım'da E Tipli Cezaevinde bulunan 10 devrimci daha katıldı.

Çanakkale: 12 Kasım'da başlayan açık grevinde 271 tutuklu katıldı. Daha sonra 36 kişi sürdüren açık grevinde 8. gününde yeni katılımlar oldu. Açık grevinde katılanların sayısı 228'e yükseldi.

Ankara: Merkez kapalı cezaevinde 11 Kasım'da başlayan açık grevinde 6'ın bayan 74 siyasi tutuklu ve hükümlü katılıyor.

Mamak Cezaevinde 15 Kasım'da başlayan açık grevinde 65 tutuklu katılıyor.

Erzincan: 15 Kasım'da 43 devrimci tutuklunun başlatmış açık grevi sürüyor.

Amasya: 27 devrimcimin başlatmış açık grevi, yeni katılımlarla genişledi. 41 devrimcimin sürdürdüğü açık grevi 10 Kasım'da başladı. Bundan önce de 8 bayan tutuklu, 11 gün süren bir açık grevi yapmışlardı. Bu cezaevinde Muzaffer Aytan'ın durumunun ciddi olduğu bildiriliyor.

Malatya: 10 Kasım'da başlayan açık grevinde 126 devrimci tutuklu ve hükümlü katılıyor.

Aydın-Nazilli: Aydın Cezaevinin tümünden başlatılmış, buradaki devrimci tutukluların Nazilli E Tipli Cezaevine aktarılması ile birlikte, burda da açık grevi devam etti. Nazilli Cezaevinde 180 devrimcimin katıldığı açık grevi sürüyor. Nazilli Cezaevinde sağlık durumları kötüleşen devrimcilerin bazıları nın adları şöyledir: Adil Yıldızhan, Zeki Bilgin, Halil Doğan, Ferhat Sarıyeli, Ahmet Bağcan, Necdet Emin, Mehmet Yaşar Yüce, Ünal Cüldür, Hamit Gülebak, Mustafa Uzun, Cemal Gürsel, Neziha Batır.

Buca: 8 Kasım'da 4 devrimci tutuklunun başlatmış açık grevinde

Metris'ten sürün eden devrimciler ile Bayrampaşa Cezaevinde bulunan devrimcilerin tümü katılıyor.

Kayseri: 19 Kasım'da Kapalı ve yarı açık Cezaevinde bulunan 32 devrimci tutuklu diğer cezaevlerindeki devam eden açık grevleri ile dayanışma amaçlı olarak açık grevine başladılar.

Maras: E Tipli Cezaevinde haklarında idam cezası verilmiş olan dört devrimci, 15 Kasım'da açık grevine başladılar. Bu cezaevinde başlayan direniş, ham genelde süren cezaevleri direnişi ile dayanışma amacını taşıyor ve hem de kendilerinin üzerindeki uygulamaların düzeltilmesini amaçlıyor.

Dayanışma Eylemleri

Açık grevleri ile dayanışma amacıyla Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'nın çeşitli kentlerinde destek amaçlı eylemler düzenlendi.

İstanbul'da TAYAD'ın basını toplantısına katılan PKK'lı savaş esiri Erdoğan Şimşek'in annesi Münvever (Hanım) Şimşek, uygulamaları protesto etmek ve cezaevleri üzerinde uygulanan istenilen baskıları kınamak için kendisini okları. Vücudunun bir kısmı yanmış olan Hanım Şimşek, istekleri kabul edilmezse benzer bir eyleme başvuracağını bir kez daha açıkladı.

Bunun dışında tutuklu aileleri birçok yerde eylemlere giriştiler. Ailelerin yaptığı bu eylemlere diğer kentli kuruluşlar da katıldılar.

31 Ekim'de Diyarbakır SHP il binasında tutuklu aileleri ve yakınları için açık grevi yapıldı. Açık greviye katılan tutuklu annelerinden Salha Şener, Sabriye Süzer ve Hanife Takir'in durumunun ciddi olduğu bildirilmektedir. Ayrıca tutuklu annelerinden Sultan Aslan, Abdul Esen, Sultan Kırmızıçık ve Sabriye Süzer eylemlerini ölüm orucuna dönüştürdüler.

İstanbul İnsan Hakları Derneği grubunda ise, 200 tutuklu ailesi ve yakınları 14 Kasım'da açık grevine başladılar. Ayrıca, bir gün önce de aileleri gösteri yaptılar. Gösteri yapan ailelerden 20'si polis tarafından göz altına alındı.

16 Kasım'da Sultanahmet'te gösteri yapan tutuklu aile ve yakınları 1 Ağustos Genelgesi'ni yakarak, evlatlarının yarınlarında olduklarını açıkladılar. Ankara'da 100 tutuklu ailesi ise Adale Bakanına protesto telgrafı gönderdiler.

24 Kasım'da İstanbul'da bir grup öğrencinin gerçekleştirdiği korsan mtingte cezaevi direnişleri ile dayanışma dile getirildi. Polis göstericilerin üzerine saldırı ve 20 kişiyi tutukladı. Kasım ayı başlarında da İstanbul Üniversitesi öğrencileri gösteri yapmış ve cezaevlerine desteklerini ifade etmişlerdir.

Bu eylemler dışında çeşitli alanlarda yeni açık grevleri yapıldı. Ayrıca İnsan Hakları Derneği, SHP yöneticilerinin bir kısmı ve TAYAD, DEM-KAD gibi dernekler de yaptıkları gösteri, açıklamaları ve gazete ilanları ile cezaevleri ile dayanışmalarını dile getirdiler.

Cezaevleri ile dayanışma eylemleri Batı Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de yaygın olarak gerçekleştirildi.

Kopenhag, Paris, Düsseldorf, Oslo, Saarbrücken, Hamburg'ta işgale esirler yapıldı. Bremen, Freiburg, Stavanger'de (Norveç) açık grevlerinin yanısıra, Berlin'de, Duisburg, Hannover, Saarbrücken ve Paris'te yürüyüşler yapıldı. Eylemlerin çeşitli kentlerde sürdürüldü bildirilmektedir.

Devrimci-Demokratik Kamuyuuna

● "İnsan haklarına inanırlar, barolar, sendikalar, partiler, aydınlar, gençlik ve kadın dernekleri, milletvekilleri, insan usuruna yabancılaşmamış cumhuriyet ve cezaevi savcıları, cezaevi müdürleri, cezaevi görevlileri, gardiyanlar, karanlığın yüreğini karartmadığından her zaman için kıvanc duyduğumuz tüm ilerici, demokrat, devrimci kişi ve kuruluşlar, devrimci haykırışımız duydu, bizi ve ailelerimiz bir başımıza bırakmayın, ailelerimiz 'Tek bir yürek, tek bir yumruk' olun, çılgınlara sesinizi katın istiyoruz..."

Bu yılın Nisan ve Mayıs aylarından beri, siyasal iktidar cezaevlerine yeni bir programla müdahale etmemiş ön koşulların hazırlanmaya çalıştı. Firar ve firar girişimlerini nasyon basındaki saklabanları aracıylağı sığırdı. Kan, can pahasına elde ettiğimiz-kısmi-siyasi, sosyal insanı haklarımızda "güvenlik" aracıyla yapay bir illeki kurdu. Sanki birbirinin alternatifi şeylermiş gibi, haklarımızın, güvenliği engellediği, firarları yolu açtığı aldatmacaya, kamuyuuna suçlu kullandırılmaya, gelen teklifleri bertaraf etmeye çalıştı.

Haziran başlarında bu cabalar ülke sahatında tüm haklarımızın gücü ve yeni yaptırımları yönelik genel saldırı ve baskı programında "fadesini buldu. Bu tarihte, Adalet Bakanı Öltan Sungurlu temel özellikli dokuz E ve özel tip cezaevi müdürleriyle toplantı yaptı. Firar ve güvenlik denilecek, haklarımızın nasıl gaspedileceğini, bizlerin ne "rehabetli" edileceğini program yapıldı. 13 Haziran imzalı, merkezin güdümünü bir talimatnameye bu programdan bir Eskişehir zindanı siyasal tutuksuları da payımiza düşeni aldık.

Birçok haktan zaten mahrumduk. Sözkonusu talimatnamayla kalan hak kırımları da gaspediyle, yani yasak ve kısıtlamalarla yaşanacak koşullara mahkum ediliyordu.

Buymn eğermezdik. 19 Haziran 1988 tarihinde başlatıldığını süresiz açık grevlerle (SAG) tepkimi ifade ettik. Ailelerimiz de dışarda açık grevini başlattılar. Direnisi ailelerimiz desteğinde başarılı bir biçimde sürdü. Yeni Adalet Bakanının emriyle Eskişehir Cumhuriyet Başsavcısı ve daha sonra da onun adına cezaevi müdürleri basını pazarlığı oturdular. İstisnalar bir yana- genelde tüm haklarımızı çözüm getireceklerini kabul ettiriler, kabul ediler haklarımızın bir kısmının gereğini hemzen, bir kısmını da doğrudan Adalet Bakanlığının ilgili olduklarından-Bakanlık çerçevesinde çözeceklerini, Bakanın da bunu kabul ettiğini belirttiler. TTE ise, hiçbir şekilde gündeme getirilmeyeycekti.

Belirli ölçülerde düze çıkmıştı. Direnmiş, Koşullarımız nispeten yaşanılır hale gelmişti, sevinçliydik. Ne var ki, üzerinden daha bir ay geçmeden Adalet Bakanlığının tüm cezaevlerini içeren "1 Ağustos Genelgesi" isimli kamuyuuna mal olan açık saldırı ve baskı programı, 1. Müddür imzalı talimatnamayla bze yansıttı.

Bu talimatnamayla, 19 Haziran Direnisiğimiz sonucu elde ettiğimiz, asgari iki saat ziyareti hakkımız "30-60 dakika" yapılmakta, tam gün ziyareti hakkımız "30-60 dakika" ile sınırlandırıldığı gibi, "görüleli nezareti" kaldırılmekte; aç, güvencide ailelerimizle yaptığımız telefon görüşmeleri "isbirlir" bürokratik engeller ortadan kaldırılmakta; radyo, teyp, volkmen, yasaklanmaktaki, açık ve kapalı ziyarette ailelerimiz getireceği bir kısım yiyecekler yasaklanmaktaki;günboyu havalandır-

ma hakkımız dört saate indirilmek, "Cezaevi huzurunu bozucu... Atakürk ilke ve ilkeleri na aykırı... Milli ahkiki, insani ve manevi değerlere uygun düşmeyen... Suç işlemeye yönelik ve terör eylemlerini tahrik edici... Ahlak ve ada bze aykırı..." gibi subjektif her yere çekilerek uyduruk gerekçelerle, kendimizi siyasi ve düşünsel olarak geliştirme için elzem olan kitap, dergi gazete vb. yayınları okumamızın koşulları ortadan kaldırılmakta; maddi durumları iyi olmadığında kitap almayana başka cezaevlerinde kırarakdaşlarımızla kitap yollamamıza yasaklanmaktaki; TTE gıymemiz, eğitim ve derslere katılmamız, İstiklal Marşı söyleyememiz istenmektedir. "Disiplin cezalarını gerektiren toplu hareketler" aç başlığında 12 Eylül'ün ilk yıllarında askeri cezaevlerinde işkence ve vahşet yöntemleriyle uygulanmak istenilen yeni süreçte psikolojik iyken işkence, disiplin cezaları ve infaz yaka yöntemleriyle uygulanmak istenmektedir; "açık grevi yaptığımız, TTE gıymediğimiz, slogan atığımız, marş söylediyimiz, eğitime katılmadığımız, toplu dikece verdiğimiz, toplu havalandırma yapılmamış..." takdirde disiplin cezası verileceği; genel olarak "disiplin cezası gerektiren filler" aç başlığında da; "idarenin izi olmadan havalandırma, tenefüs ve ders saatlerinde koşullara yalmamış, koşu duvarlarına resim vb. şeyler asmamız, idarenin ölçülerine göre suç ve disiplin cezası işleyenleri lin kar etmememiz, koşullarda siyasi görüşlerimizi açıklamamız; koşullarda yemek yememiz, tutuklu ve hükümlü kimliğiyle yanımda bulundurmamamız..." hallerinde de disiplin cezasına uğratılacağımız hukme bağlanmıştır.

Kıscası, 12 Eylül ve Özalptan bu yana, bizim birer siyasi tutuk, birer insan olduğumuz gerçeğine sırt çevirmek, hayvanı ayniyet içerisinde gördüğünü gayet iyi somutlması, bir yönüyle zaten ceza olan tutukluk ve hükümlü durumumuz "ceza içinde onlarca kez ceza" tutumuyula açıklarıymay bir kez daha tercin ederek koşullarımıza yaşanmaz kılmının programını yapmıştır.

Siyasal iktidar, 1 Ağustos Genelgesinde İfadesini bulan sözkonusu programı kademeli uyuuma tutumunu berimisedi. Ülke sahatında tüm cezaevlerinin aileleri de dahil-birleşik direnış hareketinin kendine ailyene yaratacağı destek gücünü, seçmiş öncisi kaygan zemini de gözletere nötrale etmek zihniyetliye hareket ediyor; kapsamını bir eylemin andın karşısında barikat kurmasını istemiyor. Sörde "yumuşak inisi"lere parça parça gündeme gelen tepkileri bertaraf etmek istiyor, akabinde tedrici uyuumlerle hak gaspına gidiyor. Yasadığımız Eskişehir zindanında da farklı olmadı. İlk ilde, 1 Ağustos Genelgesini yumuşak uyuuma görünlüşe, idarenin tasarruflarına göreünse de, bu tasarruf siyasal iktidarın izlediği temel çizgiye uygun

düşüğünden bir yere kadar devam ettirildi. Eskişehir Cumhuriyet Başsavcısı Uğur Hakkı Bahrihoğlu'nun tüzel ve kişisel konumunda İfadesini bulan uygulamaları gün gün bu tasarruflar daraltıldı. Her gün yeni bir hak gaspı gündeme getirildi. "Firarlar" bahanesiyle sık sık arama ve sıkı denetim, yasaıya rağmen, yasak olmayan yayınların verilmemesi, teyp-radyo yasakları, kapalı ve açık ziyarette yiyecek yasakları, kapalı ziyaret süresini kısaltma cabaları, blokolarası sporif-kültürel faaliyetleri ve ziyareti daraltma doğrudan doğruya atılan adımlar bu bunların belki başlı örnekleriydi.

Aleyhimize derinleşen tüm bu süreç boyunca diyalogu sonuna kadar zorladık, bunların "geçer akçe" olmadığını, insan olayının tıpkı bir hayvan gibi disiplinize edilemeyeceğini, dilimiz döndüğünce anlamaya çalıştık. En son gün deme getirilen yeni bir hak gaspını konuşma talebinde bulunduğuk, görüşme talebimiz tüm zorlamalarımıza rağmen, ciddiye alınmayınca, bu talebin hayat bulması kaydı na bağlanarak "karavana alma" eylemine başladık.

Herhalde kandırma ve tedrici yöntemlerle daha fazla götürmeyecekleri tesbiti yapmışlardık ki, tastamam savaş yasaasına uygun biçimde ilk saldırının kazancı çıkacak anlayışla hareket ederek, 13 Ekim 1988 sabahından itibaren açık saldırıya geçtiler. Müdderli, çelik yelekli, elektrik topu çavk kuvvetlere mensup polisler ve süngü takımı komando ve piyade jandarması askerler, başlarında silahlı polis ve rütbeli subaylara baskın düzenlediler. Tüm kitap, defter, dergi, teyp, radyo, yazı masaları, yataak, nevresim vb. ne varsa hespine el koydular. Ardısıra havalandırma süresi kıstlandı, blokolarası sporif-kültürel faaliyet ve ziyaretler tamamen yasaklandı. Siyasi temsilcilik komitesi de bir çırpıda devre dışı bırakılınca, haklarımızın sıfırlanması ve tüm köprülerin atılması ameliyesi böylece tamamlanmış oldu. Simdi, askeri kuvvetler yetmezmiş gibi, cezaevi kaptanını önünde bir araba dolusu silahlı polis de beklemekte.

1. Müddür ödasında da üst düzey siyasi polis, MIT görevlileri cezaevi Savcısı, 1. Müddür ve Cumhuriyet Başsavcısı direnış potansiyelimizi nasıl söndüreceklerini, bizleri nasıl disiplinize edeceklerini ve süratle 1 Ağustos Genelgesinin kendilerine yüklediği misyonun gereklerini bir en evvel nasıl yerine getireceklerini baka ve ince plan ve programlarını yapmaktadırlar.

Bu çerçevede, 1 Ağustos Genelgesi'ne direnmek, 1 Ağustos Genelgesi'nin yarattığı ve daha da yaratacağı temelli sorunlara karşı direnmek, bizim için "hayat mezarı" sorununa, insanı özelliğimiz ve onunurumuz, siyasi kimliğimizi koruyup koruyamayma sorunu, tüm bu gayri-insani program ve uygulamalara karşı barikat kurup kuramama sorunuyla bitünleneşim durumdur. TTE gıymemek, disiplin cezaevliyle infazlanmız, yamamızı istemiyoruzak, 1 Ağustos Genelgesi'ne direnmek zorundayız. Kitap, dergi, gazete okumak, mektuplaşmamak istiyoruzak, 1 Ağustos Genelgesi'ne direnmek zorundayız. Havalandırma hakkımız kulanmak, arkadaşlarımızla nispi rahat koşullarda kalmak, ailelerimiz ziyaretlerde getireceği yiyecekleri almak, eğitim yapmamak, İstiklal Marşı söyleyememek, mahkememize siyasi kimliğimize uygun tutumlar taktımak, 19 Haziran Direnisiğimizde direnmek kazandığımız

ama bir bir elimizden alınan hakları yeniden kavuşmak ve nihayet bu bütünlük içinde siyasal iktidarı saldırılarını püskürtmek, ve gidermek tersine çevirmek tüm oyunlarını bozmak istiyoruzak, 1 Ağustos Genelgesi'ne direnmek zorundayız. Sekiz yıldır açık grevliyle, ölüm oruçlarıyla, fiili direnışlerle ağır bedeller pahasına yürüttüğümüz şanlı direnışlerimizi bir şeyler ifade etmeye çalıştık. Haklarımız ve yeni nesiller bunun gayet iyi anladı. Belli ki, egemen zümreler gereken dersleri çıkaramamış, hiçbir şey anlamamıştır. Zaten ders çıkarmabilmeklerini ve anlayabilmeklerini de beklemiyorduk. Çünkü rasyonel olma özelliği ve esnekliği tümün ve zalimler ortaklığının doğasına aykırı olurdur.

Hayat, "yükarılarda" oturarak, mühendisliği ölçülerle önceden gayet iyi hazırlanmış, en ince detaylarına kadar hesaplanmış, saldırı ve baskı programlarıyla, buna uygun açık ve gizli işkence yöntemleriyle yürütöme. Onlar hayatın ve insan doğasının, bir siyasi tutuşağın hiçbir koşul altında kabul edemeyeceği yönlerini ifade ettiklerinden, daha başından itibaren şölü doğmaya mahkum oldular.

Belli ki, koskoca sekiz yıllık geçmişimizde bze yasatılanlar ve suçunları yapay bir zorlamayla "güvenlik" aldatmacası ardından, sağlığını, hayatımız, insanlık onurumuz ve siyasi kimliğimiz üzerinde hiç de yabancısı olmadığımız bir hesap daha yapıldı.

Belli ki, "güç haktr..." Kaba kuvvet felsefesine tapınan bu zavalıların, hesaplarının hesapsızlığı, işkence ve baskı politikasının çıkmasını bir kez daha anlatmamız, esaret koşullarında da olsa insan üzerine, yurtsever ve devrimci insanın boyun eğmezliği, gücü ve yaretsiciliği üzerine bir kez daha ders vermemiz gerekiyor. Davetleri kabul etmüldük. Bu dersin gereği yine getirmek boyunumuzun borcudur.

Bu bilince 17 Ekim 1988 Pazartesi günü sabahından itibaren... siyasi tutuksular "Süresiz açık grevine (SAG)" başladık. Taleplerimiz aşağıda sıraladığımızlardır:

1. "Siyasi tutukluluk-savaş esiri" statüsünün tanınması,
2. Cezaevi tahlihi dışında tutuklu ve hükümlülerin lezine değiştirilmesi, Öncelikle;
- a) 1 Ağustos Genelgesi'nin kaldırılması,
- b) TTE'nin kaldırılması,
- c) Yakılan infazların kaldırılması ve a-b şıklarına bağlı olarak verilen disiplin cezalarının kaldırılması,
3. Ana ilde (Kürtçe, Arapça vb.) konuşma, mektuplaşma ve savunma hakkının tanınması,
4. 12 Eylül hukukunun tüm sonuçlarıyla beraber kaldırılması,
5. Görüş sorunu;
- a) Kapalı görüş kabini içindeki telefon ve camların kaldırılması,
- b) Asgari iki saat olan kapalı görüş süresini azaltma tutumundan vazgeçilmesi,
- c) Kapalı görüşün haftada bir günle indirilmesi,
- d) Ailelerimizizin baka sorununun açık görüşte olduğu gibi kapalı görüş için de çözümleri,
- e) Ailelerimizizin dış kantin ve barınak sorununun çözümleri,
6. Basın-yayın sorunu;
- a) Yasaık ödöğünü dair hakkındaki mahkeme kararını cımayan tüm kitap, dergi vb. yayınların hiçbir engel gösterilmeden verilmesi,
- b) Basın yasaasına uygun biçimde, yasak kitap, dergi vb. yayınların birer örneğinin verilmesi,
- c) 13 Ekim saldırısında toplanan

kitap, dergi vb. yayınlarımızın verilmesi,

7. Yerli ve yabancı demokratik kitle örgütleri ve kuruluşlarla görüşme, yazışma vb. hakkımızın tanınması,

8. Yasal çerçevede, ülke içi ve dışı yazılı basına yazışma-ılan, mektup, yazı vb. haklarımızın tanınması,

9. Ailelerimiz ve yakınlarımızın getireceği daktikaların verilmesi, 10- Cezaevlerinde ailelerimiz, ailelerimizden bze telefon görüşü hakkımızın verilmesi,

11- Elektrik ocakı ve ısıtıcı hakkımızın tanınması,

12- Sıcak su ve banyo sorununun çözümleri,

13- Masa, sandalye, obise odalabı, askı, tabak, kaşık, battaniye, döşek, nevresim verilmesi,

14- Yiyecek, içecek sorunu;

a) Hiçbir şekilde miktar ve çeşit sınırılması gösterilemezsin kapalı ve açık görüşlerde ziyaretçilerimizin getirdiği yiyeceklerin verilmesi,

b) Kahve, çay, kakao, tütün gibi içecekler üzerine sınırlama koymaksızın kapalı ve açık görüşlerde verilmesi,

15- Çayın kalitesinin iyileştirilmesi ve servis zamanının düzenlenmesi,

16- Mektep sorunu;

a) Mektep kalitesinin yükseltilmesi,

b) Mektep çözümlendirilmesi,

c) Doktor ve tutuklu temsilciliğinin denetim ve gözetiminde yemek kontrol hakkımızın daraltılması, engellenmemesi, mutlak kontrol altında bizim de katılacağımız şekilde düzenlenmesi,

17- Pimpon masalarının verilmesi,

18- Deterjan, sabun vb. temizlik araçlarının verilmesi,

19- Havalandırmanın tam gün olması, sabah 07, akşam 18. statüsüne dönülmeli,

20- Blokolarası sporif-kültürel faaliyetlerinin engellenmemesi, yeniden düzenlenmesi,

21- Blokolarası misafirliğin havalandırma süresi boyunca serbest bırakılması; süre ve sayı kısıtlamasının kaldırılması,

22- Teyp-radyo yasağının kaldırılması; 13 Ekim saldırısında toplanan teyp ve radyolarımızın buna uygun biçimde verilmesi,

23- Mektuplaşmaya, özel olarak cezaevliyle arası mektuplaşmaya yönelik her türlü yasaakima ve kısıtlamaların kaldırılması,

İnsan haklarına inanırlar, barolar, sendikalar, partiler, aydınlar, gençlik ve kadın dernekleri, milletvekilleri, insan usuruna yabancılaşmamış cumhuriyet ve cezaevi savcıları, cezaevi müdürleri, cezaevi görevlileri, gardiyanlar, karanlığın yüreğini karartmadığından her zaman için kıvanc duyduğumuz tüm ilerici, demokrat, devrimci kişi ve kuruluşlar, devrimci haykırışımız duydu, bizi ve ailelerimiz bir başımıza bırakmayın, ailelerimiz "Tek bir yürek, tek bir yumruk" olun, çılgınlara sesinizi katın istiyoruz.

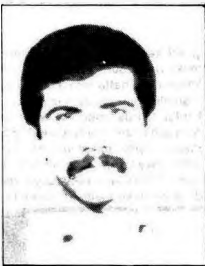
İnsanlık onurunu yaşatmanın ve ayakta kalmanın yolu, mevcut koşullarda, onu sağlığına ve hayatı pahasına vermektedir kararlı olmaları destek vermektedir. Bunu bilmenizi ve gücümüze güç vermenizi istiyoruz.

**Eskişehir Özel Tip Cezaevi
Tüm Siyasi Tutuklular Adına
Siyasi Temsilcilik Kurumu
Rıza Altun
17.10.1988**

Proleter Yurtseverlik ve Militanlığın Seçkin Örneği PKK-MK ve ARGK-AK Üyesi Numan BAGCI Yoldaşı Şehit Verdik

Temmuz ayı, Kürdistan'ın kutsal direniş tarihinde bıraktığı derin izlerle zulme, sömürüye, baskıya karşı galibiyet çalınan, boyun eğmez çelik bir iradenin, önü alınmaz devrimci atılımının diğer bir ifadesi. İlerici insanlığın sahip olacağı en yenilmez yıkılmaz yaratıcı, geliştirici özelliklerinin Kürdistan proletaryası öncülerinin şahsında, çağdaş dünya tarihine örnek teşkil edecek şekilde cisimleşmesinin bir simgesi, bir abidesi olarak belirgin bir rol oynayan ve görkemli direnişlere bezenmiş olan bir aydır. Yerel işbirlikçi kompradör güçlere karşı verilen mücadelede Salih KANDAL'larla başlayıp zindan direnişleriyle Hayrîlere, Kemallere, Akiflere dek uzanan; 15 Ağustos şanlı atılımıyla Sirvan-Sisem-Mutki ve Reşidiye-Bambo direnişleriyle devam eden; ARGK'nın yeni mücadele döneminde, III. Kongre ertesinde Mustafa YÖNTEM'lerle sürdürülen Temmuz direnişliği, Temmuz güneşi kadar bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi aydınlatan, zafer umutlarıyla, kazanma tutkusunu alevlendiren, verdiği yüksek hararetle bu yüce amaçlar için damarlardaki kanları hareket ettirerek, halkımızı ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi yolunda coşturan ulusal dirliş ve direniş kavgamızın batmayan bir güneşi olarak yaşatan ulusunuzun emsalisiz bir direnişidir. İşte yakıcı gücü, ertirime gücü bu denli muazzam olan Temmuz direniş güneşine, 1988 yılının 12 Temmuz'unda PKK-MK, ARGK-AK (Asker Konsey) üyesi Numan BAGCI (Kasım), önder militan, ARGK'nın değerli komutanı Ahmet GÖRNU (Rizgar) yoldaşları ile komutanlarındaki 7 ARGK savaşçısının şahadetiyle bir direniş kuru daha ekindi. Bundan böyle ışık ve iş gücü daha da artan Temmuz direnişliği, halkımızı daha çok aydınlatacak, bağımsızlık davasını daha sıcak tutacaktır.

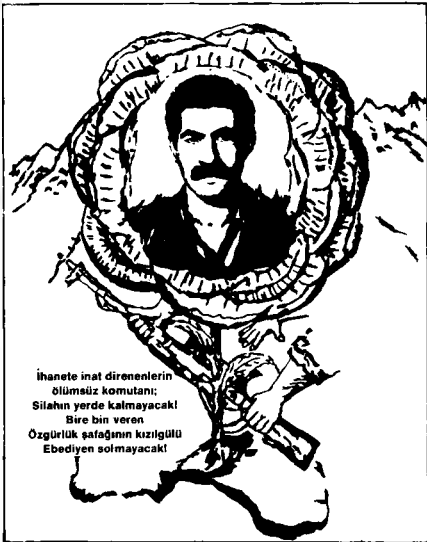
Temmuz direniş güneşi altında eriyen toplumumuzun ilercisi, yaratıcı, asil-öz değerleri, daha ziyade çaba ve fedakarlık, zeka ve cesaret, azim ve kararlılık, coşku ve atılganlık, dayanma ve sonuç alma, geleceği kazanma ve daha yetkin kılma biçiminde onun hararetiyle daha da kızgın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük savaşının potansiyelini açacaktır. Çünkü, onların partisi PKK, örgüt ve mücadelelerini geliştirilip güçlendirilmesinde büyük mesafeleri kat ederek öncüllük yetkinliklerini, uğruna canlarını feda ettikleri tek idealleri bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm davasının zafierini her zamandan daha çok garantilemiştir. Anlarını, vasiyetlerini alan amaç ve ülkülerin her gün yeni bir zafierini yaratarak yaşatmaktadır. Çünkü, öz evlatları oldukları Kürdistan halkı, onların iş ve emirlerine uyarak öncülerini etrafında kenetlenmekte, köhnemiş barbar düşmana dişediş bir mücadele vermek için kurtuluş cephesi ve ordusunu safına akmış etmektedir. Onların kutsal işyan için yaptıkları devlete, Kürdistan halkı kitlesiyle yediden yemise olumlu karşılık vermekte ve işyan büyümektedir. Çünkü, komutanlarındaki Halk Kurtuluş Ordumuz kuruluşunu güçlendirmek, savasını yetkinleştirip yaygınlaştırmaktadır. Sömürgeci-faşist düşmanı parça parça İmna ederek, nihai çöküşünü sağlama yolunda özine kahramanca, devrimci atılganlık ve coşkuyla yürümekte ve onu canendiren vurmaktadır. Çünkü, **"Ben bu hararetle geleceğimi"** **Zan**

12 Temmuz 1988 tarihinde Kozluk'ta çıkan çatışmada, Numan BAGCI yoldaşıyla birlikte şehit düşen Ahmet GÖRNU yoldaş...

"görüyoruz" belirlenmesinde bulunan yüce enternasyonalist, büyük direnişin başlatıldığı günün miladında, dağlardaki gerillalar, şafaklarda yeni zafierler yaratarak başta temmuz ayı olmak üzere tüm direnişçilerimizin ruhnun sadetindedir. Çünkü, **"Gücünüz beni yaşatmaya yetmeyecektir, ölümünüz sizi yaşamamdan daha çok kahredecektir"** şeklinde faşist celallere meydan okuyarak ölümde zafier yaratılan ölümünüz zindan direnişçilerimiz dağlardaki gerillaya uzattıkları direniş bayrağı, onların başlatığı eylemin yitidönümünde dernek yurtsever, değerli komutan, büyük halk önderi Numan BAGCI yoldaş ve komutasındaki 8 ulusal kurtuluş kahramanı tarafından bu kutsal emanete körpe bedenlerini pahasına feda ettikleri, canları direnişlerindeki Garzan burçlarında döşüldürülmüş, teke sürülmüş denge dalgalanmıştır. Çünkü, Garzan topraklarında tekrarlanan Salihîrî, Hayrîlerin, Kemallerin direniş çağrısı Cudi'de, Diyarbakır'da, Derîsim-Bingöl'de, Şehîd'de daha güçlü yankılanmakta, barbarlar büyük hezimete uğratılmaktadır. Bu tuncular ve süylenilecek pek çok kalmeye feda edilmesi göz olsa da şehitleriyle, zindan direnişçileri, ülkenin dört bir yanına serpilmiş, ede silah tarihini intikam görvelerini ıcrada gerilasya, engin bir yurtseverlikle savaşan halk kitlesiyle, PKK'nın yaratıcı gelişen ve kazanan Kürdistan gerçelikleşiminin mulevazi izahatı böyledir.

Numan BAGCI yoldaş, büyük öğretmen Mazlum DOĞAN yoldaşın PKK ideolojisiyle güçbireldiği topraklarda filizlenen bir fidan, kahramanlar kahramanı Agit yoldaşın militan öğrencisi vetaçipçisi, genç önder Ahmet KURT yoldaşın yılmaz bir dava arkadaşası olarak 1977 yılında Batman'da ulusal kurtuluş mücadelesine atılır. Numan yoldaş, mücadele safına katıldığı sıralarda Mazlum (İhsan ÇIRKAN) yoldaş gibi henüz 14-15 yaşlarında genç bir delikanlıdır. Ama onun taşıdığı güç yürek düşmanı korkuya boğmuştur. Numanlara, Ahmetlere, Mustafalara atfen teslimiyetçi-reformistlerin, "Apocular çocuklar, evlatlarını kendirilmektir" yolu propagandaları, devrimci hareketi karşı yönlü karalamak kampanyaları sürdürdükleri sıralarda Numan yoldaş, bu güçlerin sözünü etmeye bile cesaret edemedikleri direnişlerini gencecik yaşında sergilemiş, büyük bir azim ve cesaretle geliştirdiği eylemlerle düşmana darbe-

ler indirerek, onun yüreğine korku salmıştır. Onun pratik ayni zamanı düşmanın ne denli kol bir güç olduğunu net bir biçimde ortaya koyan bir pratikler. Milyonluk ordusuya, kurum ve kuruluşlarıyla yıkılmaz bir ded görünüştü veren TC, Numanların, Ahmet KURT'ların, Mustafa YÖNDEM'in ileri eylemleri karşısında cerasizlik, panik ve korku içine düşmüştür. Onların eylemi, TC'nin yaratığı tabuyu yıkmıştır. TC, bütün gücüyü Numanların peşine düşerken belki "yılanın başı daha küçükken ezilmez" ikesinden hareket etmiştir, ama onların eylemi, TC'nin nemelemen bir güç olduğunu ortaya koymaya yetmiştir. Evet, Numan yoldaş temsil ettiği devrimcilik nedeyle arslan duruma düşmesi, yükselen devrimci mücadeleye daha aktif katılabilmesi sebebiyle, devam ettiği otu öğrenimini daha ilkel sınıfta iken yarında kesmek zorunda kalmıştı.

Numan yoldaş, 1980 askeri-faşist darbesine kadar Kürdistan proletaryasının en yoğun olduğu alanlardan bir olan Batman'da mücadele yürüttü. Devrimci gençlik hareketinin en ön safına davası. Devrimci bilincini güçlendirecek burada yükselen mücadeleye her gün daha aktif katıldı. Faşist ve gerici güçlere karşı militan bir mücadele yürüttü. Yerel işbirlikçi güçlerin altında yenilgiye uğratılmasında tükünmez bir enerjisi sarfetti. Sosyal-söven, reformist, ilkel milliyetçi güçlerin dağıtılmasında yoğun çabalar harcadı. O, ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk kalelerinden olan Batman'da tüm alanlarda yürütülen mücadelelerin hep ileri hatında yer aldı. Batman proletaryasıyla yöre halkının örgütlenilip harekete geçirilmesinde PKK militanlığı sergiledi. Bu alan da direnilenen olarak eylem, gösteriye, toplantıya ve birçok faaliyete aktif olarak katıldı. Kısaca o, Partiyile birlikte büyük savaş hatında yetti.

Yurtsever bir aliden olan Numan yoldaş, aileden kazandığı bu özelliğini, devrimci hareketin kazandığı ilercili-devrimci bilinceyi birleştirerek kendisini kısa sürede engin yurtseverliğe sahip bir halk

önderi konumuna yükseltti. Böyle bir formasyona ulaşan Numan yoldaş, faşist cuntadan sonra kırsal alana açılarak, bir yandan kitleleri, dedi yandan bu çalışmalarına dayanarak, büyük bir fedakarlık, cesaret ve soğukkanlılıkla birçok yoldaşını kitledikleri faşizm canavarından kordadı. Faşizmin terör estirdiği bu en zorlu dönemde, ulusal kurtuluş hedeflerine karşı eylemler düzenleyerek direnişin hiçbir koşulda bastırılmayacağını ortaya koydu.

Kadroları faşizmin baskısından koruma, yeni döneme hazırlama ve örgütleme, tikanıklık arzedim mücadele sorunlarını çözme kavuşturma maksadıyla başlatılan gerici çekilme Numan yoldaş, 1981 yılında yurtdışına çıktı. Bu alanda Partinin açtığı olanaklardan kendisini önder kadro kılacak tarzda yararlandı. O, eğitimine militan ruhıyla yaklaşarak kendisini ilke koşullarında öncü faaliyeti yürüten-cek kapasitede hazırladı ve donatı. Önce pratikçe yönelik hazırlığını yanısıra, Filistin direniş sahalarının en kızgın hatında silyonize karşı mücadele yürüttü. İçinde yer aldığı müsterek kuvvetlerde görevli bölgecinin sınır hattı üzerinde görev yaptı. İsrail'e karşı çıkarılan pusus ve devriye hareketlarına katıldı. Numan yoldaş, bu zorlu görevini enternasyonalist yükümlülüğün derin bilinci teminde fedakarca yürüttü ve kendi hazırlığını bir parçası olarak gördü. Edindiği tecrübeleri ilke pratikçile birleştir-tilerini gereğine derinden inanc besledi.

Numan yoldaş, ülkeye yönelemede döneminde de en öndeydi. 1982 yılında II. Kongre'den hemen sonra öncü birim faaliyeti yürütmek üzere bir grup yoldaşla birlikte ülkeye girdi. Kısa bir sürede ilski ağının örgütlenilmesinden sonra, son hazırlıkları tamamlandı, müdahale gücünü örgütlemeye ve alan faaliyetlerini planlamak üzere ayrıyıl Mehmet KARASUNGUR, Hamit AVCİ, Harun ARAS yoldaşların büyük çabalarıla Partiyeye açtıkları alana gecti. Burada son hazırlıkları tamamlayıp faaliyetlere ilişkin talimatları aldktan sonra 1983 Baharında Ahmet İBİN, Rizgar, M.

Şah GÜNDÜZ yoldaşlarla birlikte sorumluluğunu üstlendikleri bir grup yoldaşıyla Garzan eyaletine müdahale etti.

"İhanete inat direndik, dirimiyoruz... direnceğiz" başlığı altında yayınlanan anuşende, bir kasitini anlatıldığı alan mücadelesinde 1985 yılının sonbaharına kadar sürdürdü. Sanli 15 Ağustos atılımına kadar Numan yoldaş, faaliyet yürüttüğü Garzan eyaletinde geniş kitle ağının örgütlenilmesinde ille mücadelelen önünde duran yerel işbirlikçi ve sömürgeci güçlere karşı düzenlenen eylemsal faaliyetin öncülüğünde yer aldı. Atımdan sonra kabaran devrim dalgalışın kendilerine saldırdı korku ve panik sonu sömürgecilere, halka ve devrimcilere yönelik tir-mandırıldığı terör karşısında şanlı direnişler sergiledi. Bu dönemde geliştirdiği eylemlerle düşmana güçlü darbeler indirdi.

1985 yılının sonlarına doğru III. Kongreye katılmak üzere alandan ayrıldı. Doğran bazı güçlüklerden ötürü Kongre alanına ulaşamayan Numan yoldaş, faaliyetlerini 1987 Baharına kadar Kürdistan'ın diğer parçalarında sürdürdü. Bu dönem boyunca sürdürdüğü çalışmalarda kendisini yeni pratik döneme güçlü bir biçimde hazırladı. 1986 yılı sonlarına kadar kaldığı alanda, bir yandan kitle faaliyetlerini sürdürürken, dedi yandan basın-yayın faaliyetleriyle gelişmiş pratik gözden geçiren, yeni dönem pratikçile yaklaşımlarını ortaya koyan raporlarını hazırladı. Kongreye katılmakla birlikte, sergilediği devrimci pratiklerin ötürü Partinin merkezî görevlerini yürütmeye aday gösterildi. III. Kongre'de PKK-MK üyesi seçildi. Kongrenin verdiği gerek temininde 1986 yılının aralık ayında 1987 yılının mart ayına kadar, III. Kongre sonuçlarını ülkeye taşıma faaliyetlerine katıldı. ARGK'nın Askeri Kongre üyeliğine seçilmiş olan Numan yoldaş, Konseyin toplantılarına aktif olarak katıldı ve yөнetti. Yeni dönem ilke pratikçile planlama çalışmalarını yoldaşlarıyla tamamladıktan sonra, Garzan eyalet sorumluluğunu üstlenerek 1987 yılının haziran ayında alana hareket etti.

Tasfiyecilik-tutucu gelişmiş yönetime pratik tüm alan faaliyetlerinde mahkum edilip, III. Kongrede ortadoğu-sağı anlayış ve pratikçe karşı zafer kazanan PKK'nın ilhalatçı, altımcı çizgisiyle kendisini donatarak faaliyetlerini başına geçen Numan yoldaş, şehit düştüğü 12 Temmuz 1988 direnişine kadar alan faaliyetlerini başıyay yürüttü. Yaşamının büyük bir bölümü devrimci mücadeleye içine geçen Numan yoldaş, sergilediği örnek militanlığıyla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, Partisine layık büyük değerler kattı.

O, tüm bu çabalarıyla her zaman örnek alacak, anısı yaşamını adadığı direniş mücadelesinde sonsuza dek yaşayacaktır. Numan BAGCI yoldaşın mücadelesi, onun şanlı direniş, birlikte şehit düşen Ahmet GÖRNU yoldaş ile komutanlarındaki 7 kahraman yoldaşın üzerimize yüklediği görevler nettir. Yaşayanlar olarak, bu görevleri büyük bir sorumlulukla güçlendirilicilik inanç ve azimle, verdikleri cesaret ve ruha mutfaka yerine getireceğimizi, direnişçi yoldaşlarımızı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yatsatacağımızı, zahed-leriyi yolu takip edeceğimizi ilke değerleri vesilesiyle bir kez daha belirtiriz.

Mücadele arkadaşları

16 Kürdistanlı yurtsever politikacı mahkeme önüne çıkarılıyor

Emperyalizm, Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Hakkını Yargılayamaz!

Geçtiğimiz günlerde kamuoyuna açıklama yapan Federal Alman Başsavcısı Kurt Rebmann, 14'ü tutuklu olmak üzere, 16 Kürdistanlı ırlıcı-yurtsever politikacı hakkında dava açıldığını ve kısa sürede mahkeme önüne çıkarılacaklarını duyurdu. Düsseldorf Eyalet Mahkemesine yargılanacak olan Kürdistanlı politikacılar, hazırlanan iddianame gereğince, "PKK bünyesinde bulunan bir terörist birliği üye olmak veya desteklemek, birçok öldürme olayını gerçekleştirmek veya teşebbüs etmek, başkalarının özgürlüklerini kısıtlamak" vb suçlardan yargılanacaklar. Aralarında biri dört yıldır, bazıları yaklaşık bir yıldır, bazıları sekiz aydır tutuklu bulunan Kürdistanlı ırlıcı-yurtsever politikacılar, şunlardır: Ali Aktaş, Selman Arslan, Hüseyin Çelebi, Selahattin Çelik, Hasan Hayri Güler, Mustafa Erbal, Selahattin Erdem, Yasemin Gedik, İbrahim Kaday, Ali Haydar Kaytan, Erol Kedik, Ali Saçık, Ali Sapan ve Mehmet Yıldırım. Ayrıca, Bozan Öztürk ve Hasan Engizek de kısa bir süre tutuklu kaldıktan sonra, tutuksuz yargılanmak üzere salıverilmiş bulunuyorlar. Federal Başsavcı iddianamede, haklarında dava açılan yurtsever politikacıları, Federal Almanya Anayasasının 129 maddesinin a bendine tabakül eden, "bağımsız bir terörist örgüt kurma" suçlamasını getirmekte: PKK bünyesinde, "Parti Emniyeti, Kontrol, Haberleşme" adında terörist bir örgütlenmenin varlığını iddia etmektedir. Aynı şekilde, "PKK'nin örgütleri, devlet içinde devlet gibi hareket etmek" suçlamakta, tutuklu yurtseverleri de bu örgütün sorumluları ve üyeleri olmakla itham etmektedir.

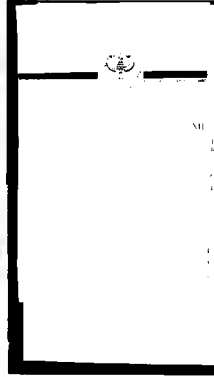
Ana hatlarını ortaya koyduğumuz Federal Başsavcının iddianamesinde dedi getirilen görüş ve suçlamalar, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve diğer PKK'ye yaklaşımları ve yönelimleri açık ve net olarak ortaya koyar niteliktedir. Açılan bu dava ile birlikte, bir yandan Federal Almanya'nın demokratik iddiaları yerle bir olur, alttan kalkış bir gerici dictatörlük başını kaldırırken, diğer yandan da Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ile önderine sınırsız bir düşmanlık kendisini ortaya koymaktadır. FAC'nin TC ile tarihî kökleri derin olan ilişkileri bulmuş olduğu bilinir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı giriştiği bastırma ve imha faaliyetlerinde FAC, teknik, askerî, siyasi ve diplomatik desteği ile her zaman TC'nin yanında ve halkımızın karşısın-

da oldu. NATO'nun bu iki müfettihi, haklara derin düşmanlıklarını ve üst boyutta Kürdistan halkına düşmanlıklarına sergilemelerine hiçbir zaman kapınmadılar. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi boyutundaki bu karşı-devrimci işbirliği de daha da sıkılaştırmaya başladı ve sonuçta 1988 başlarından itibaren daha da üst boyutlara sıçradı. Bu tarih, Alman emperyalizmi de dahil, emperyalizmin Kürdistan sorununun çözümünde askerî zor yönteminin tek başına çözümleyici olamayacağı fikrine inanmaya ve bunun yerine "kültürel özerklik" planını şekillendirmeye başladığı tarihtir. Bu planın hayata geçirilmesi ise, bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin boğulması, yani bu çizginin sahibi PKK'nın tasfiyesine bağlıdır.

İşte, 1988 başından itibaren Alman emperyalizminin PKK şahsında Kürdistanlı emekçilere ve devrimcilere yönelik saldırılarının boyutlandırması, tehdit, baskı ve tutuklama politikasına hız vermesi kaynağını buradan almaktadır. Bu tarihten itibaren, Alman emperyalizmi, daha önce Kürdistan zemininde TC eliyle sürdürülen karşı-devrimci savaşa her türlü desteği vererek halkımızın ulusal kurtuluş amaçlarını darbelemeye çıkarırken, daha sonra bizzat Avrupa zemininde kendi gücüyle eliyle açık bir savaş girmiş; TC'nin Kürdistan'da ordusu eliyle giriştiği baskı ve imha yöntemlerini o da polis, mahkemesi, savcısı eliyle sürdürmeye başlamıştır. Bu gelişme bir yandan Partimizin savaş cephesini genişletirken, diğer yandan da mücadelemizin ulusal üst boyutların bir ifadesi olmaktadır. Çünkü daha önce emperyalizm, piyonları eliyle ulusal kurtuluş savaşımızı boğabileceğini inanırken, bugün bizzat kendisi savaş arenasında yerini almak zorunda kalmaktadır. Bu, piyonların yenilgisinin iftidadır.

Alman emperyalizmi bağımsızlık çizgisine düşmanlığını uygulamaları, döneminde açıkça ortaya koymaktan çekinmemiş, saldırılarını, "Kürt" sınıfı taşıyan "özerklik" işbirlikçilerin yardımıyla yürütmüştür. Bu saldırılarında bir yandan Kürt köç-küçük-burjuva reformistlerinin kaçakça ihbarları, ıtraları ve karalamalarıyla yararlanırken, diğer yandan da Partimiz içinde, "PKK'ye evet, Apoc'ya hayır" sloganıyla ortaya çıkan komplo provokasyonunda destek almıştır. Aynı şekilde, MIT tarafından satın alınmış unsurların ihbarları temelinde tutuklamalara girmiş ve iddianameyi bu satılık suçluların iddialarına dayandırmıştır.

Partimize ve Kürdistanlı yurtsever emekçilere karşı girişilen bu emperyalist saldırının işbirlikçilerinin kimliği, saldırının amaçları konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmamaktadır. Bağımsızlık ve özgürlük çizgisine düşman tüm bu güçler, önderine koydukları, "Kültürel özerklik" planını hayata geçirebilmek için, direnen PKK'nın yerine

İşbirlikçi "ılımlı PKK"yı geçirmek amacındadırlar. Bunun için de tutuklamalara girişip, başta Avrupa Parti örgütünü ele geçirmeye ve giderek Partiyi tümünden tasfiye etmeye hedeflemiştirler. Amaçlar bu kadar netken, iddianamede sıralanan sahte ve gülünç iddiaların hiçbir geçerliliğinin olmayacağı açıktır. Halklaştan PKK'yı artık terörist olarak ilan edemeyeceklerini bilen emperyalistler, şimdiki de "PKK içinde terörist bir örgüt" ibni son derece gülünç ve temelsiz bir iddiala medet ummaktadır. Ancak gerçekler çok açıkça gösteriyor ki, bu iddialar ayakları havada iddialardır ve gerçekte yargılanmak, mahkum edilmek istenen PKK'nın bağımsızlık çizgisi, Kürdistan halkının kendi kaderini tayin hakkı ve bu davasının savunucularıdır.

Kürdistan halkına karşı düşmanlıkta Türk sömürgecilerinden hiç de geri kalmayan Alman emperyalistleri, tutuklular karşısında savunuculukları yöntemlerle de baskı, işkence ve anti-demokratik şampiyonu Türk sömürgecilerine hiçbir türlü potansiyel kanıt ve gerekçeler olmaksızın peşpeşe tutukladıkları yurtsever-ırlıcı politikacıları, neredesey bir yıla yaklaşıp bir süredir insanlardan tecrit edilmiş olarak hücrelerde tutmaktadır. Kurt Rebmann'ın son açıklamasına kadar tutukluluk gerek-

çeleri kendilerine resmen bildirilmeksizin özgürlükleri gaspedildi. Yalnızlar ve hatta avukatlarıyla görüşmeleri önüne çeğili engeller gibi, Görüşmelerini yüzüze yapmalarına izin vermedikleri gibi, mektuplaşma imkânları da kısıtlandı, mektuplar sansürle tabi tutuldu. Tutukluların yakınlarıyla kendi dilleri ile konuşmaları yasaklan-

kalıncaya bu çirkın saldırıları sonuna kadar kullanıyor. Türk MIT'i ve provokatörleri elele geliştirdiği kompolarla yurtsever politikacıları peşpeşe tutuklarken, tutuklamalara sahte gerekçe ve kanıtlar oluşturmak için de, bir yandan MIT tarafından satın alınmış bulunan adli muhbirleri kullanmış, diğer yandan kendi eliyle evlere koyduğu birtakım "belgeler" sözümüne operasyonlarda ele geçirilmiş gibi lanse etme yoluna girmiştir. Başvurulan bu yöntemler çalınan minareye kilif geçirme çabasından başka bir şey değildir. Karşı-devrimci, faşist ve emperyalist odakların en büyük eliali olan yalan ve iftira bir kez daha tüm gücüyle konuşturulmaya çalışılmaktadır. Demokrasî, doğruluk, dürüstlük sıfatlarından hiçbir nasipieri olmayanların böyle davranmaları sınıf karakterleri gereğidir. Halkların kurtuluşları bağında her türlü yöntemi mübah görenler için bu yöntemler son derece olağandır. Ancak olağan olmayan bir şey vardır ki, o da halkları bu çirkın saldırılar karşısında sessiz kalabilecekleri, boyun eğdirilebilecekleri beklentisidir. Bu beklenti, sahtelerinin kusağında kalacak, onları tükenseye götürecektir bir ham hayaldir. Çünkü, tüm halkları gibi Kürdistan halkı da artık uyanmış; başına ördek istenen çarpanın türünü ve sahiplerini çok iyi tanımıştır. Artık umutsuz çöküş içinde bulunan Kürdistan halkı değil, onun düşmanları ve her türden işbirlikçileridir.

Halkımızın kendi kaderini tayin hakkı ile bağımsızlık ve özgürlük savaşına açıkça bir saldırıyı ifade eden, 16 Kürdistanlı yurtsever-ırlıcıların Federal Almanya Cumhuriyetine teslim mahkeme önüne çıkarılması girişimini protesto ediyoruz. Emperyalizm ve sömürgecilik halkımıza karşı işledikleri suçlarını hesabını verememek için binbir dalavere ile asli kendisini oturtulması gereken sanık sandalyesine her zaman olduğu gibi, mazlum halkımızı oturtmak istemektedir. Bu açıkça tutumu siddetle reddediyor, emperyalist mahkemelerin de, tıpkı sömürgeci mahkemelerinde olduğu gibi, emperyalistleri ve suçlularını yargılandığı ve mahkum edileceği arenalara dönüştüğünü ilan ediyoruz. Tüm ırlıcı demokratik dünya kamuoyuna FAC'nin saldırı ve kompolarını lanetlemeye ve Kürdistan halkının hakkı davasına co-muz vermeye çağırıyoruz.

—Kahrolsun Emperyalizim, Sömürgecilik ve Her Türden Gericiilik!
—Kahrolsun Provokasyon!
—Yazsın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizi!
—Yazsın PKK-ERNK-IRKQ!

Emperyalist Mahkemeleri Her Türden Karşı Devrimciliğin Yargılandığı Bir Alana, Zindanlarını ise Direniş Kalelerini Dönüştüreceğiz

Savaş esiri olarak Federal Almanya'da tutuklu bulunan Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin savunucularından biriyim. Sekiz ayı geçen tutukluluğumuzun aklı gezdirmen ve tecrit altında geçtiği kamuoyuna bilinmekle yetmez. Baştan beri başvurulan psikolojik baskı ve tecrit durumu şimdiki kadar ağırlıklı olarak sürdürülmektedir. Mücadelemize yönelik başvurulan uygulamaların bir parçası olarak ele aldığımız tutukluluk durumumuz kamuoyundan gizli tu-

tulmaktadır. En etkili eylem biçimi olarak başvurduğumuz açık grevi ve ölüm orucu olmasına rağmen, bütün politik tutukluların birbirinden kopuk ve değişik tarihlerde eyleme geçmelerinden ötürü yerleri lı oranda etkili olamamaktadır. Tecrit durumumuz kolektif hareket birliğini sağlamamıza elverişli değildir ötürü letimizimize yerinece ulaşamamaktayız. Şimdiki kadar kolektif güc birliğini sağlamamız ve var olan olanakları değerlendirmemiz için verilmesi gereken des-

teği bulamadık. Bundan ötürü de aklı savunmamız ancak bireysel bir savunma biçimi doğurmuştur ki, bu da kendi başımıza etkisiz yerleri olmayan bir durumu sergilemiştir. Başvurulan uygulamalar ile her türlü psikolojik baskı ve işkence yöntemleri hedeflenmektedir. Denilebilir ki, bize yönelik baskılar tamamen özel niteliktedir. İhtiyaç duyduğumuz bütün hususlarda giden kısıtlamalar yapıpılan baskılarla kendi yasalarını bile çiğnemek zorunda kalmışlardır. Normal ola-

rak Federal Almanya yasasında yer alan kuralları bütün şahımlarında ayaklar altına almış, o çokça övündükleri "demokrasilerinin" parti ve mücadele gerçekliğini karşısında hiç de belirtildiği gibi olmadık, üstü cılanamıza sinsice kamufle edilmiş kor bir "demokrasî" olduğu ortaya çıkmıştır. Savunduğumuz Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin haklılığı ve meşruluğu karşısında, yıllardır parti içinde ve dışında çeğili provokatör ve tasfiyeciler güçler

aracılığıyla saldırılarını sürdüren emperyalist güçlerin bu kez direktema saldırıya geçmeleri de bir yenilginin belirtisidir.

Tutuklandığımızdan beri bir Kürdistanlı politik tutukluların şahsında ulusal kurtuluş mücadelesine ve tüm ırlıcı insanlığa yönelik benzer saldırılara çadırsı uygulamaları diğer tutuklular tarafından kamuoyuna yansıtılıp yansıtılmadığını bilmekteyiz. Bu durum bile denilince baskı ve tecrit altında tutulduğumuz kantiyamaya yeterlidir. Bu

mektubuma şahısma yönelik, yine biddik kadaryla genel mücadelemlerimize biddik uygulamaları hiçbir yurda basırmaması, yurum ve doğertendime haklarını kamuoyuna bırakıp durum Kürdistan halkına, ılerici-demokratik güçlere duyurmak istiyorum.

Tutuklanmamız Federal Almanya rejimii eylem Türk gücülerin ve en başta da Türk sümürgöçlelerinin ortak çabaları sonucu sağlanmış. Gerek ılieri sürülen gerekçeler ve gerekse istinat edilen suçların ılla tutulu hiçbir tarafı olmasına rağmen ıeri tutuldu. Aslında ılieri sürülen gerekçeler tutuklanmamız için yeterli olan gerekçeler değildi. Buna rağmen takrimin politik tutumdan ötürü "Parti içinde terörist bir gruba mensupsunuz" iddiası bahane edilecek bir karara gidildi. Süreci içinde sivil polis açık provokasyonlara başvurarak bazı sahte belgeler hazırlanma çalıştı. Yine TC'den ithal edilmiş iki ajan ve piyonun iddialarına (ki, yalan ve iftiralarla dolu olan iddialardır) dayanılarak serbest bırakılmamız yönündeki istemlerimiz reddedildi. Örgütle hiçbir alakası olmayan çeşitli olaylar, hazırlanan bu sahte belge ve konuşturulan piyonların ifadelerine dayanılarak, örgüte ve biz tutuklanma maledilemek isteniyor. Tutuklanan yurtseverler ile tutuklu bulunmayan birçok yurtseverin evleri (bazi ev sahipleri evde olmadıkları halde) basılmış ve bu evlere polis tarafından örgüt ve tutuklanılan suçlar nitelikte mektuplar bırakılıp geri alınmış, bu belgelerin evde bulunduğuy ılieri sürülmüştür. Başvurulan bu provokasyonla bazı sahte belgeler hazırlanmıştır. Örneğin; tutuklulardan İ. K'nın evine Almanca olarak yazılmış, "Bursi halk hakmehsirdir" yazısı bırakılıp, geri alınmış ve ona maledilmek istenmiştir. Yeri ve zamanı geldiğince bur tür örnekleri aklıyabılır. Bahsedilen nitelikteki yazı ıle, evde "baskı ve tutuklama gibi" uygulamaları yapıldığı suçlaması ılieri sürülmektedir.

Ajanlık yapan piyonların ağız ve kalemii ise kendi ifadelerinin elindedir. İstenilen tarzda ve iftirakle hazırlanan belgeler bu usakların iddialarınımsı gibi kabul edilmektedir. Adeta, "denize doğru yılanla sarılır" misali, Federal Savcılık tutumundunu bu piyonların ve provokasyonlarına hazırlanmış sahte ve gerçek dışı belgelere dayandırmaktadır. Her birimize yandık iddiası edilen suçlamaları tek tek şahıslar suçlu durumuna düştürölüp, dava kişileştirilmek istenmekte ve tek tek kişiler suçluların onları hakkında Partimiz suçlamaları hamektedir. Onun için ki, toplu harekete etme ve toplu savunmamıza fırsat verilemeyecek çalışılmaktadır. Direkmen Partiyi hedefleme cesaretini gösteremeyen Federal Savcılık, "Parti içinde terörist bir grup var" iddiasında bulunup, adeta beyin değil, kol ve bacakları "terörist" gibisinden, kargaların bile gültüp geçeceği çok gülmüş ve basit bir duruma düşülmektedir.

Şahısma yönelik suçlamalar da hiçbir gerçek temele dayanmayan, tamamen subjektif nitelere dayananmaktadır. Provokasyonlara dayalı sahte iddia ve belgelerle örgütümüz ve şahısma hiçbir alakası olmayan olaylar yüklenmek istenmektedir. Türk sümürgöçlerinin borazanlığını yapan gazetelerinin iddialarından esinlenerek harekete eden kriminal polis ve Türk devleti ortaklaşa hareket ederek ağır suçlamaları bulunmaktadır. Şahısma yönelik somut uygulamaların izahatı bile uygulama sahiplerinin gerçek iç yüzünü sergiler niteliktedir.

rinin gerçek iç yüzünü sergiler niteliktedir.

Tek başma bir hücrede kalmaktayım. (Üç aydan beri bulunduğum tutuklulara alı hastanede bile, iki aylik bir süre hücrede kaldım. Ara salonda dolelaşma hakkı verilmidi. Ancak açık grevine basırmam sonucu bu durum ortadan kaldırılmıştı.) Uzun bir süre tüm tutukluların yararlanıldığı öğrenme saatlerinde yararlanamama yazık konuldu. Öyle ki, günde öğle öncesi ve sonrası yapılan havalandırma saatleri dışında insan yüzü görmeme fırsat verilmidi. Değişik aralıklarla basırdığımız açık grevleri tamamen kamuoyundan gizli tutuldu. Diğer politik Türk tutuklularla birlikte kalmamız haklarımızı yasılmamış, kaldığımız bölüme Türk ve Türk bulunmamaktadır. Yine hakimlerin istenilen anda üst-bas ve oda araması yapılmaktadır.

En önemlisi de yazdığım yazıları, kontrol edilecek gerekçesiyle zaman zaman elkonulmuştur. Yine uzun dönem sak keme yasağı uygulanmıştır. Hiç tanımadığımız ve karşılaştırmaya esasnasında görme imkanının olmadığı bir duruma baskılarla karşılaştırmalar yapılmıştır. Hem de tek başına karşılaştırmaları yapılmıştır.

Haberleşme, yazışma ve okuma gibi zaruri hakların kısıtlanmaktadır. Soruşturma hakları kamariyali Türk gazeteleri dışındaki yayınları okumamız yasaklanmıştır, gönderilen yayınları elkonulmaktadır. Öyle ki, Kürdistan'daki gelişmeleri gerçekçi bir biçimde izah eden basın-yayın organlarımız okumamıza müsaade edilmeyerek, adeta bu tutumla Türk sümürgöçlerinin uyguladığı politika ve tutumun aynı, hem de "düşünce özgürlüğünden yana olmak" adındaki güdülmüştür ve güdülmektedir. Konulan okuma yasağına yönelik yaptığım itirazlara ise, "Bu yayınlar Partizin düşüncelerini doğrultusundadır. Bu tür yayınları okumanız halinde gelişmeler hakkında bilgi sahibi olacaksınız ve bu yayınları okumanız sizleri güdümlendirir" biçiminde bir cevap verilmiştir. Böylesi bir cevapla, en yetkili bir hakmehsirin soruşturma hakkını bile, "Serzwebün" ve "Berxwedan" gibi yayınların güçlü bir içeriğe sahip olduğunu vurgulamak zorunda kalmıştır. Zorunda direkt denetiminde sürdürmek zorunda olduğumuz mektuplarımız (gönderdiğimiz ve bize gelen) tircüne edilir gerekçesiyle uzun zaman bekletilmektedir. Bu durum yakınlarımızla haberleşmemizi ortadan kaldırmaktadır.

Okuma hakkımız engelleyen tutum, bir örnek olarak aynı bölümde kaldığım bir Alman tutuklunun abone olduğu Kurdistan Report'a dahi elkonulmuştur. Neden gösterilememekte birlikte okuma sebebi, aynı bölümde bulunmam olabilir. Savunma alanında da konular yasaaklar ve başvuran tutuklan bizi tamamen savunmasızlaştıra iten bir karakterdedir. Şimdiki kadar ılieri sürülen iddialar ve suçlamalar hep tek yanlı yapılmış, şahısma ise savunma olanağı verilmemiştir. Savunma avukatına herhangi bir dosya iletilememiş, sadece bölük-pörçük bazı yazılar gönderilmiştir. Avukatlarla direk görüşme olanağına sahip değilmiş. Görüşmelerimiz camlarla öldürülmüş iki ayrı bölümde yapmak zorunda kalmıştık. Federal Savcılıkta zaten yazılar Almanca kalmaktadır. Almanca bilmediğinden ötürü zamanında cevap ve itiraz hakkını kullanamamaktayım. Avukatıma gönderdiğim mektuplar savcılık tarafından incelen-

mektedir. Avukatla yazışmaların kapalı yapılması basırlara öngörülmesine rağmen, yazılar için bu kural da pıgenmektedir. Savcılık tarafından Türkçe olarak avukatıma gönderdiğim mektupların bazıları geri gönderilmiş, daha sonra Türkçe yazmam yasaklanmış, Almanca yazımların ise açık gönderilmesi mecburiyeti konulmuştur. Yazıtılan bu durumla direkmen savunma avukatıyla yazışma hak ve hukukum ortadan kaldırılmıştır. Yazıretler direkmen kriminal polisin denetiminde yapılmaktadır. Yazıretçilerimize yaptığım konuşmalar bazen anında tircüne edilmekte ve not edilmektedir. Böylesi bir yazıret biçimi, yazıret günlüğü ve saatlerinin polisin istemi doğrultusunda yapılmasını zorunlu kılmıyor. Öyle ki, bazen kilometrelerce yalı katederek gelen yazıretçilerim, tircüman gelmediği durumlarda görüştürülmeden geri çevrilmektedir. Böylesi bir yazıret biçimi yakınlarımız psikolojik baskı altında yitirip gücü, maddi yönünde de zararları ızatmaktadır. İste birkaç örnekle iğne ettiğim bu uygulamalar Kürdistan Usual Kurultusu Mücadelesine hizmet etmekten başka hiçbir amacı ve pratığı olmayan bir politik tutuklulara, "Demokrasiden ve insan haklarından" yana olduğunu belirlen bir ükenin yargı organları tarafından uygulanmaktadır. Bu uygulamaların direkmen kendilerine karşı mücadele etmekte olduğumuz Türk devletinin uygulamaları farkı olup olmadığının dair yargıye demokratik-ılerici kamuoyuna bırakıyoruz.

Usual kurultuş mücadelemize yönelik başvuran provokasyonların çemisti Parti içinde ve dışında hangi provokatör kişi ve örgütlerin eliyle yapıldığı, bunların arkasında hangi emperyalist ve sümürgöç gücünün bulunduğuna dair yapılan değerlendirmeler günümüzde tüm pratığı ile daha iyi anlaşılabilir. Bizim tutuklanmamız, aslında ılieriçilikler aracılığıyla yeterli sonucu ulaşamayan emperyalist gücünün direkmen devreye girmeleri açısından açık bir örneklik. Usakları eliyle mücadelemizi durduran ve gelişmesini engelleyen güçtür. Zorunda kalmıştık, bu vesile ile son dönemlerde NATO karargahında basın açıklaması yaparak ve TC gazetelerinde görüşlerini yansıtarak çıkarlarını duyduğumuz provokatörlerin bu dönemde ortaya çıkışları bir tesadüf değildi. Şahip çıktıkları adlar ve karşı çıktıkları önyler yıllardır tekrarlanan "ninilendir", Savunma hazırlıkları içinde olduğumuz bir dönemde "Partiyi suçlama" maskesi altında Parti Önderliğine yöneltmeler tarzındaki iddiaları tamamen Federal Savcılığın bile yönelik iddialarını doğrular niteliktedir. Açıkça belirtmek gerekirse yaptıkları açıklamaları emperyalist gücüne tanıklık yapan usak rühli, ılieri baskılarının elinde olan piyonlar olduklarını kanıtlamışlardır. Bunların kimliğini ağızmıza ve kaleimize yazmış eirdiğimiz andan şimdiki kadar Federal Savcılığın suçlamaları nedir? Yine, polise sığınarak kendisini "PKK"li ve "Kürt" olarak tanıtan ajanların iddiaları neyi hedeflemektedir? Federal Savcılık da, "PKK neden demokratik davranmıyor? Neden sizden ayrılanları vuruyor veya baskı yapıyorsunuz? Neden Parti Önderlinin diktatörlüğünü karşı çıkmıyorsunuz?" vb. vb. sorularını bize yöneltiyor mu? Bizler bu nedenlerle savunmıyor muyuz? Hakkar'nın topraklarını belki rüyasında bile görmemiş usak N. Aslan

da, "Parti önderinin emriyle Hakkar'ı yittim. Orada çok-cokuk, kadın öldürdük" demektedir. Bu satılmış usak bu lafları sadece Parti Önderliğine suçlamak için polis bötletiyor mu? Pekli o halde, kimlere innaacağı? Emperyalist ve sümürgöç gücünün ağız, dili ve kalemii olup, Parti Önderimizi karalamak ve küldürmeye çalışan, bunun için direkt ve dolaylı polise sığınarak yurtsever devrimci politik tutukluların şahısma mücadelemizi ıiber eden ve karşıdevrimin ajanlığını yapanlara mı innaacağı? Yoksa bütün karşıdevrimci provokasyon, karalama ve fiziki teklilere rağmen, mücadelemize önderlik eden, en zor koşullarda bile bilgin, inanç, fedakarlık, doğru düşünme ve doğru pratik yöneltmede yalı gösteren Parti Önderimize ve sehillarımıza mı innaacağı? Elbetteki bu kadar deney ve tecrübe sahibi olan halkımız doğru yörebilecek ve takip edilebilecek durumdur.

Bu provokatörler gruhuna diyoruz ki; sizler bu açıklamalarınızla ve iddialarınızla Federal Savcılığın tanıklığını yapmaktasınız. "İnsallah" Millet gazetesinde ve Brüksel'e yaptığınız açıklamaları gelir mahkeme salonunda da açıklama cesaretini gösterirsiniz. Sizleri dökme mahkeme salonunda da bekliyoruz.

Bunlar mide bulandıracak gücüne bile değildir. Halkın emek ve gücüne dayanarak yaşamını sürdüren sefilleridir. Tek başlarına kaldıkları kararnlarını bile duyurmazlar. Geçmiş pratikler de ılsnel, usak ve ılsırık kişilikler temsilidir. Acı ve ızdırapları ilginde hissetmemiz, ülike ve halk gerçekliğimize yabancı yaratmaktadır. Ateş ılsalar kendilerini bile yakamazlar. Ateş, ılsa çıkardıkları dumanı kendilerine boğmayla karşı karşıya getirir ki, bu durumda ise, usaklık etkileri efendilerini yardım elerini ızırmaya çağırırlar. Ama ne pahasına? Usaklık ve teslimiyet pahasına! O halde, yıllardır değili ağız ve kalemlerden, fakat hep aynı nitelikte olan bu bayatlımsı laflar, F. Almanya rejimine tutukluluk sürecimizde de sık sık duyuyaktayız. Hem de esir edilmemizin temel gerekçeleri olarak ılieri sürülmektedir, bu lakirdura gültüp geçmekteyiz, sahiplerini ise nefretle karşılıyoruz.

Yurtsever Kürdistan halkına ve ılerici insanlığı çağırımız şudur:

Esir edilen ve yargılanmak istenen bir Kürdistanlı yurtsever-ılerici politikacıların şahısma Partimiz, Parti Önderliğimiz onları şahısma ise Kürdistan Usual Kurultuş Mücadelesidir. Sadece çağdışı baskılara maruz bırakılan ve sıkı gözetim ve tecrit altında tutulan bir birkaç Kürdistanlı politikacı değildi. Bizim şahısma da bütün yurtsever Kürdistan halkına baskı yapılmakta, tehdit ve gözdağı verilmektedir. Aynı zamanda bu, dünya ılerici-demokrat ve insan hakları savunucularına da yönelik olan bir baskı ve uygulamadır. F. Almanya'nın en yetkili yargı organı ünvanına sahip bulunan F. Savcılık, aslında bir Kürdistanlı politik tutukluların şahısma, asırlardır dnyadan tecrit edilmek istenen, ancak bu tecrit duvarını Partimizin önderliğinde vermekte olduğu bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine yıkma çalışan Kürdistan halkını hem de dünya insanlığının gözlerini içine baka baka tecrit etmek istemek, gelişimini engellemeye çalışmaktadır.

Bu tutum Türk sümürgöçlerinin ülike ve halk gerçekliğini inkar eden, katı inkarcı politikasıyla öz-

deştir. Uygulamalar şunu göstermektedir ki, emperyalist gücüne Türk sümürgöçlülüğü arasında özünde hiçbir fark yoktur. Tek fark, sözümüne, "Kürtler var" kelimelerini ağırlanına almakta yataktadır. Biz ıeri eden gücük sık sık vurguladık, "Biz de Kürtlerin haklarında yanayız, fakat PKK önderliğinde mücadele etmenize karşın, otonomi için mücadele edin, başka Kürt örgütlerini salıfama geçin" gibi sözlerle ne tür bir haktan yana olduklarını pratikleriyle kanıtlamaktadırlar. Aslında bu tutum, "Kürtleri savunma gruhunduu altında" Kürdistan Usual Kurultuş Mücadelesini engellemekle bzedey olan ılsine bir tutumdur. Kendi usaklarını aldıkları cesarete güvenmiş olmalarından kaynaklanmamış olması gerekir ki, bize de "Avrupa ülkeleri demokratik ülkeler, bu alanlarda birseyal yasa garantisi vardır. Partimizin vazgeçin, sizlere ise, sizlere ev vb. olanakları tancatıcı" teklifleriyle de gelmiyor değillerdir. Esir dümemiz bize su gerçekçiliği çok daha iyi kavratmıştır: Aslında onların "demokrasi, ıyli yaşam, rahat ve hazır olanak" dedikleri şey, mücadele vazgeçme pahasına her türlü usaklık ve ıhanet kabullenmekten başka bir şey değildi. Türk sümürgöçlülüğünden farkı olmayan uygulamaları o ılsni gruhunduu altında acıyıp bir bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi düsmanlığı yataktadır. Karşı karşıya olduğumuz bu uygulamalar bile hiçbir tartışmaya yer bırakmaksızın gerçek kurtuluşumuzu ancak ve ancak ülke topraklarında mücadele etmekten geçtiğini dayatmaktadır. Halkımız için Avrupa denilen alan hiç özgürlük alanı değildi. En özgür insanlar bugün Kürdistan topraklarında Türk sümürgöçlülüğüne karşı özgürlük ılsalı ile mücadele eden kişilerdir.

Hiçbir emperyalist ve sümürgöç gücüne tutukluluk mücadelemizi sanki sandalyesine oturma hakkına sahip değildi. Böylesi bir tutum çağa ve tarihe ters düsmektedir. Tam tersine, sanki sandalyesine oturubulup, yargılanması gerekilen yıllardır halkımız köleleştirilenlerle onları sümürgöç amaçlarını destekleyenlerdir. F. Alman rejimi de Kürt halkına hiçbir şey vermemiştir. Aslında dökülen kanlarda, çekilen acı ve ızdıraplara yep sabıh olan bir rejimdir. O halde, böylesi bir rejim hiçbir hak ve hukuka dayanarak biziyle yargılama hakkına sahip değildi. Onun için diyoruz ki, bizler, hiçbir emperyalist ve sümürgöç güce hesap vermek mecburiyetinde değiliz. Bizler ancak ve ancak Partimiz, Parti Önderliğimiz onları şahısma ılsitem yurtsever Kürdistan halkına hesap vermemizi kendimizi mükellet görmeaktayız.

Yurtsever halkımız ve ılerici-demokratik gücünün mücadelemize ve biz politik tutuklulara gösterdikleri dayanışmanın bilinicindedir. Bundan böyle halkımız, özellikle genç nesillerin kurtuluş ve özgürlük alanı olarak ülke topraklarında mücadele etme yönünde geleceğini birleştirecek ve Parti Önderimizin ılsık yolundan ayrılmayacığını ummaktayız. Bizlerin de hiçbir sahic endişeye kapılmadan gerçekliğinde fiziki varlığımız da ortaya koyarak mücadelemizi savunmakta ve her türlü ılsirlikli, usak ve soyuz kişilikleri teşhir etmekte kararlı olduğumuz ve Parti Önderliğine bağımlılığımız bir kez daha yenilemek istediğimizi belirtir, salam ve saygılarla başanlar dök mücadeleci günler dilerim.

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Komploculuk ve Tasfiyecilik En Başta PKK'lı Tutsakları Karşısında Bulacaktır

Baştaraf 1. sayfa

Bu kişi, önderliğe ve Partiyeye saldırmak gücü ve yeteneğini nereden alıyor, almış? Bu konu istemez düşündürdü bizi. Çünkü, bu çıkışı yapacak ne kapasitede ne de yetenektedir. Don Kioti desek, durumu buna denk düşmez. Don Kiot, hiç değıle safsa inandırdı bir amaca dırüşte vermek istiyor. Olmayacak bir şey olsa da ortada kötü bir niyet yok. Acaba kişiliğinin küçük-burjuva hastalıkları mı böyle bir çıkışı yöneltti kendisini? Bu özelliği önemli bir etken ama, tek başına bununla da açıklamak zor.

Bu olayın niteliğini kavramak için ilk önce bu kişiyi geçmişi, özelliklerini anlamalı; daha sonra da olast—daha doğrusu var olan—bağlantılarını iletleyerek inceleyelim:

Bu kişi, bizzet davalara girmeden önce çevresinde ilerici olarak bilinen bir kişidir. Bilgiliymiş kadaryla 12 Eylül'den önce Kawa cılarını bir sempatist varmış, sanırız bu sempatisti daha çok ilet diğünzdedir. 1981 yılında PKK davalarında avukatlık yapmaya bağladı. Bunun dışında daha birçok avukatımı vardı. Bunlardan bazıları tutuklanmış, bir kısmı da sürekli rahatsız ediliyordu. Doğrusu bu ya; o dönemde PKK avukatlığı yapmak zor bir işti. Yaptıkları hukuki bir savunma olsa da sömürgeciler davalarımızda avukat görmek istemiyorlardı. Zaten H. Yıldırım da dahil hiçbir avukat biziñin siyasi görüşlerine değinen bir savunma yapmamıştı. H. Yıldırım'ın diğlerinden farkı, hukuki de olsa diğ avukatlardan daha fazla söz alıp konuşmasıdır. Ayrıca, o dönemde mahkemeye hoş karşılanmayan iki çıkış yapmıştı. Ciddi bir savunma yapmışa da bu durumu mahkeme heyetinin hoşuna gitmiyordu. Böyle olunca bir bahane bulup onun tutukladılar, istisnasız cezaevine geline herkeşe o yıllarda işkence yapıldı. Kendisine de diğ işkence gören insan gibi bir uyutlama yapılmıştı. Cezavne geldikten sonra birkaç gün 4. katta yanyımızda 1. hücrede kaldı. Bu birkaç gün içinde bir iki defa eline sopa vuruldu. Daha sonra baskı bir konuşa götürüldü; birkaç ay sonra da tahliye oldu. Kendi durumunu nasıl anlatmış bilemiyoruz ama, cezaevinde direnişli ve militanca bir tavır almamıştı. Kaldığı süre dikkate alınrsa Diyarbakır cezaevinin ezanını en az gören insanlardan biridir. Çıktıktan sonra PKK avukatlığı yürütenlerin zor olduğunu görürce, PKK'lıları tarafından yurtdışına çıkarılmıştır.

Bizler, ne avukatığımızı yaptığı sırada, ne de cezaevine girdiği zaman onu bir PKK'lı olarak değeriendirildik. Sempatizan olarak bile görmüyorduk, görmedik. Zaten böyle bir niteliği de yoktu. PKK'nın avukatlığını yapan bir insan olarak değeriendiriyorduk. Avukatlığını yapan bir insan gibi ona da sıcak bir yaklaşımda vardı.

Bu kişi, PKK üye ve sempatizanlarının cezaevinden çıkamдықları bir dönemde cezaevini görüp dışarı çıkmıştı. Birakalım iki ve sempatizanlarımız, köylü taraftarlarımızın ikamadığı bir zindandan, PKK'lıların mahkemelerdeki ve cezaevindeki direnişli tutumundan etkilenen birörsün dışarı çıkıp gördüklerini (görüşükleri, bildikleri yetersiz de olsa) anlatması doğal olarak PKK kitleleri ve kamuoyunda ilet görcekti.

● "H. Yıldırım, herhalde Süleyman Demirel gibi, 'Dün dündür, bugün bugündür' mantığının tutacağına düşmüştü. Bugünün dünü de içerdigini, bugünün bir süreç olduğunu düşünmüştü. Kaldı ki bugün de ortada. PKK, çizgisini ortaya çıkırtı yoldan bir kararlilik ve isticrarla sürdürmüş, bugüne gelmiştir. Onun stratejisi de, programı da ortadadır; pratiği de. Tüm bu değerielerin ortaya çıkmasını binlerce insanın emeği, canı, kanı, herkesten önce de Liderliğin emeği ve kumandası vardır. Abdullah arkadaşsa saldırmak tüm değeri ve çizgiye saldırmaktır. Ortada bir devrimci çizginin yaratılması ve sürdürülmesi varsa, tümümüz de emek vermiş olsak da, bu onur O'na aittir. Bunu tüm şehitlerimiz de bilmekteydi; yaşayanlar da bilir..."

H. Yıldırım da, Diyarbakır mahkemesinde bilgisizliğin yarattığı merak-çevle seslenince bir sempati, sevgi ve saygı uyandırmıştı. Bu konuda kitap yazıp, konferanslar verince; ismi Diyarbakır cezaevini hatırlatan popüler bir kişilik kazanmıştı. Direnişleriyle, işkence-leriyle herkesin sevgi, sempati ve dikkatini toplayan Diyarbakır cezaevi için içinde oluncu başka türlü olması da beklenmezdi.

Bunun yanında PKK'lıları direnişleri ve mahkemedeki tutumlarına ilet ve sempati duyan durumu da bu konuya eklenince PKK kitleleri ve örgütü tarafından çok sıcak bir biçimde kendisiyle ilgilanılmıştı.

İşte bugün PKK'ye ve Önderliğine ne ukalaca ve utanmazca ilet uztan kişisin yapmış olduğu tüm şeyler bundan ibaretti. Yani, PKK'ye, yukarıda anlatılmışı, her insanın yapabileceği bir gerçeğin anlamı dışında verdiği bir şey yoktu. Zaten PKK kişiliğini ve değerielerini özümsememiş bir kişiden fazla bir şey beklenemez, beklememiz de düşünülmezdi.

Çıktıktan sonra Avrupa'daki basın toplantılarının bazılarına ERNK adına konuşması, onun uzun bir süre devam eden mücadelesi, değeri vermesi; PKK kişiliği kitleleri öncülü değeri. Doğrusu onun bir basın toplantısı günü yörüktece gelmek herkeşe o yıllarda işkence yapıldı. Kendisine de diğ işkence gören insan gibi bir uyutlama yapılmıştı. Cezavne geldikten sonra birkaç gün 4. katta yanyımızda 1. hücrede kaldı. Bu birkaç gün içinde bir iki defa eline sopa vuruldu. Daha sonra baskı bir konuşa götürüldü; birkaç ay sonra da tahliye oldu. Kendi durumunu nasıl anlatmış bilemiyoruz ama, cezaevinde direnişli ve militanca bir tavır almamıştı. Kaldığı süre dikkate alınrsa Diyarbakır cezaevinin ezanını en az gören insanlardan biridir. Çıktıktan sonra PKK avukatlığı yürütenlerin zor olduğunu görürce, PKK'lıları tarafından yurtdışına çıkarılmıştır.

PKK, kitleleri kucağıyayan geniş bir halk hareketine önderlik etmekteydi. Bugün gelinen noktada düğümlürse bu tür unsurlara görev verilmez anlayışında olmayız. Ancak, bu kişilere hangi konularda ve nerelerde görev verileceğini, yapları dikkate alınarak ilet değeriendirilmek gerekir.

PKK kişiliğini ve sorumluluğu duyusunu alamamış bir Kürt küçük-burjuvazinin kendisine gösterilen desteğin özünü görme yeteri, kişiliği düşünölünce, kendini önemli nitelik gibi görmesi sonucunda zaman bize pek şaşırtıcı gelmedi. Anlaşıyor ki, PKK içinde kaldığı süre onun bir değerişiklik yaratmıştı. Hatta kendisine gösterilen iletli görüşüne bu ilginin nedenini kavrayamayacak kadar küçük-burjuva dar kafalılığı içinde herkeşe, gidecek önderliği küğümseyici noktaya gelmiştir. Bu noktadan sonra onun hiçbir zaman kazanmadığı örgüt disiplini içinde kalmısı olamazsınız; kendisi de daha önemli bir konum kazanmalı ve yönliendirmeli. Yıllarca yaptığı avukatlığın yarattığı bürokratik, aristokratik eğilim ve yükselme isteğini tatmin edecek bir alan görmüşü. Üste sevgisi, halka bağliik, sorumluluk duyusunu bu kafada fazla yer bulamaz. İnsanların can vererek, kan dökererek, yıllarca işkence ve zulüm altında kalarak kazandıkları yılların inatçı ve sabırlı çalışmasın ün-

leri, gelinen nokta onun kavrayış içinde olduğundan, ondaki sorumluluk düzeyi ve bağliik kavramı bu değerieleri iletigibi harcama, yerdere yerleştirmeyi engellemiz. H. Yıldırım kaltesinde kişiler bu değerieleri nasıl yarattıklarını bilemediklerinden ukalıkları gelecek bir değersizliğe kadar götürürler. H. Yıldırım'ın yaptığı da tasta-

PKK avukatlığı yapmak, cezaevindeki baskıları anlatmak hiç kimseye ne bir konum kazandırır, ne de PKK Liderliği hakkında ileri-geri konuşma hakkını verir. Bu davranış herkesten önce, mahkemeye ve cezaevindeki tutumlarını anlatığı kişilerin yarattığı değerieler hakaretir. Bu insanlarımızın ve şehitlerimiz yarattığı değerieleri anlatarak elde ettiği popülariteye boyun yapması, bizzet ileri bağışlanmaz bir tutumdur. Herhalde Diyarbakır cezaevindeki direnişli tutumları anlatmak, onların şabıyılmışı gibi bir pozisyona sokmaz insanı. Hiçbir kararlilik olmadığı bir olayı anlatarak belirlir bir ilet görcecek, sonradan dönüp bu ilgilı bu insanlara, her şeyi kazandıranlara yöneltceksin. Bu tutuma ne deneneği herkeşe bilindir.

Bu arada bir daha söyleyelim, bu kişisin Diyarbakır cezaevini anlatması ve birkaç ay bu cezaevinde kalması dışında bir özelliği yoktur. Böyle olunca, içine girdiği tutuma, halkımızın yüz yıllarca ezilmişliğini ortaya çıkardığı güçlü öfkeyi duymamak olamazsınız. Bu nitelikteki bir kişisin sözkonusu tutuma girmesi aradan bir insan bile öfkelendirmeye yetmez. Bu kaba bir öfke değeriğir doğal olarak. Şıyaşal, sosyal değeriendirilmesi, halkın karşı sorumluluğu ve sevgini karşı çıkardığı bir olgudur.

Eğer birkaç ay cezaevinde kalmak insanlara bir konum, sırsız bir hak kazanıyor, Diyarbakır'ın onblerince insan girip çıkmıştı. Hem de ayların değeri, yıllarını vermişti. Avukat olmak, iki laf edilemek de kimseye ukalalık yapma yetkisi kazandırmaz. Yıllarca binbir çile ve emekle yaratılan değerieleri tasfiye etme, ortalığı bulandırma sorumsuzluğuna bizzet affetmek, halkımız affetmez. Bu değerieler saldıranlar ne yaptıklarını, kime hizmet ettiklerini ilet hesaplamalıdır.

Bu zat, PKK Önderliğinin mücadeleyi sağa kaydırıldığını, TC'ye uzlaşma mesajları iletildiğini de söylemekten geri kalmamış. Bu sözlerle hileci ve kasaba politikası tutum derhal sırtıyordu. Neden böyle söyleydiği de: yaşanan, sıcaklığın her gün hissettiren gerçekler dikkate alındığında, bir hesap konuşması ilgilendirilgi anlaşılıyor. El atmak iletigibi, üzerinde hayaller kurduğu PKK kitleleri oluncu böyle kişilerin etkilili olacağını düşünmüş hazzetimiz. Öyle ya, ulusal kurtuluş isteyen halkımız ve yaşamın savışta değeriğili bilen PKK kitleleri şirin gözüküyor. Hala bugüne kadar PKK'nın sol ve maceracı

olduğunu söyleyip yola çıkanların hüsrani düşünölürse, bu yolu seçmenin söze getireceği avantajları ortada. Bilenler hatırlarsını yolları, 1978 yılında Atatürk'le ortaya çıkan Tekoşin Komposu da PKK'nın pasil olduğunun, silahlı mücadeleden söz ettiğini, ancak uyulmadığını söyleyebilir. Böylece PKK tabanını etkileyeceklerini umuyorlardı. Nereye vardıklarını, kime hizmet ettiklerini bilip bilmeyen yok.

H. Yıldırım herhalde Süleyman Demirel gibi, "Dün dündür, bugün bugündür" mantığının tutacağına düşmüştü. Bugünün dünü de içerdigini, bugünün bir süreç olduğunu düşünmüştü. Kaldı ki bugün de ortada. PKK çizgisini ortaya çıkırtı yoldan bir kararlilik ve isticrarla sürdürmüş, bugüne gelmiştir. Onun stratejisi de, programı da ortadadır; pratiği de. Tüm bu değerielerin ortaya çıkmasını binlerce insanın emeği, canı, kanı, herkesten önce de Liderliğin emeği ve kumandası vardır. Abdullah arkadaşsa saldırmak tüm bu değeri ve çizgiye saldırmaktır. Ortada bir devrimci çizginin yaratılması ve sürdürülmesi varsa, tümümüz de emek vermiş olsak da, bu onur O'na aittir. Bunu tüm şehitlerimiz de bilmekteydi; yaşayanlar da biliyor.

Hayaller üzerinde politika üretilemez. PKK Liderliğinin ideolojisi ve pratiği ortada dururken; bu çizgi isticrarlı bir biçimde süreni söyleneş öfkeyi ifade eder? Yoksa PKK Liderliği, "bu mücadeleden yoruldum, artık silahlı mücadeleyi bırakalım" mı demiş? Ya da Türk devletine, "biraz kırntı verin de bu işi sonlandıralım" mı demiş? Sözüñi iletli Millet'ete çıkarırsanız, işe bu zat kendi kendine kurşun yapıp sonuçlar çıkarıyor. Daha doğrusu işine geldiği için böyle şeyler üretiyor, bu kendini bir şey zanneden küçük-burjuva karikatürü. Öyle ya, aynı röportajı biz de okuduk, okuduğumuz bülümber, değerli mesajlar içti yeterliydi. Kaldı ki, Türk basınında çıkacak röportajda bizzet iletigidiğimiz mesajların ulastırılmayacağı aklı başında olan herkeşin bilindir. Nitelik, M. Ali Birand da PKK propagandasına olak. Türk devletinin kendice edilecek bülümberleri doğla olarak yayınlamayacağıni açıkça belirletmiştir. Öte yandan, mesajın Türk halkına yönelik ağırlıklı yansıma da gözlemletken gelemez. Bu mesaj en doğru biçimde bunlar dikkate alınarak değeriendirilebilir. Bir daha tekrarlarsanız: 10-15 yıl arası, PKK mücadelesi içinde yer alması, sürecin ya içinde, ya da cezaevinde olanakları ölüsünde takip ederek saf tutmuş bizzet böyle sonuçlar çıkaramadık da, birkaç yılın Avrupa da kalan H. Yıldırım nasıl çıkarmış? PKK ideolojisi ve politikasını 15 yıldır bilen, her halükarda bu konuda H. Yıldırım'dan daha avantajlı olan bizzet bir çizgi değeriğini görmedik de, o nasıl görmüş? Acaba bizler de mi "şaka kaydık", "silahlı mücadeleye inkarcıları olduk"? Bilinsin; belki Partinin yazılarını sürekli okumca olanağı bulamıyoruz ama, ülkemizin nabzını en az Avrupa kadar elimizde tutuyoruz, tutmaya çalışıyoruz.

Yine aynı röportajında bir de kafalı küçük-burjuva siyaset düzenbazı bu karikatür, PKK'lıları artık önder Abdullah'ın dinlemeliklerini de belirtiyor. İşte karışmadı yine bir küçük-burjuva bülümberlenmesi ve kendini beğenmişliği. Adama

sormazlar mı, sen kimin adına konuşuyorsun? Yoksa aşağı babaların taru memurluğunda PKK'nın tesicillini senin üzerine yaparın bir tapu mu verdiler? Ne diyeelim, küçük-burjuvazinin mülk edinme hırsı olsa gerek. PKK'lı yatanlar, bugüne getirilen yasıyor; PKK'nın inanç ve kararlilik deposu tutsaklarını hala tutkilemediler; şehitlerimizin Önderliğe ve Partiyeye bağliikla kalkmış yumrukları, yaşatan mirasları unutulmuş değildi; daha ötesi önder yoldaşımız savışının başında. Eğer birkaç küçük-burjuva adına konuşuyorsa, bunlar da ancak H. Yıldırım balonunu —eğer şimdiye kadar patlamadıysa— biraz daha şişirirler o kadar. Yılların deneyimini geçirmiş PKK kitleleri ve halkımız, H. Yıldırım'la ilince güler, sonra da bu sorumsuzluğa ve ukalığıya gereken yanıtı verir. Öyle ya. PKK adına konuşması gerekenler sırasında H. Yıldırım ve zavalı çevresi sıra bile alamaz. Bu düzeyde konuşmak için bir şeyler yaratmak gerekir; o da H. Yıldırım'da yok. Kendisine verilen popülariteyi ve değeri, bunları verilerin sırtına kırmak için de kimseye kullandırmıyor, izin vermez.

Bu kendini bir şey sanan denizsin bir diğeri buluşu da, PKK içinde 200 önderin kırkabileceği konusudur. Tek hak verdiğimiz değeriendirmesi de budur. Çünkü PKK içinde kendisi çapında 200 değeri, 2000 önder çıkar. Tümü de bu küçük-burjuva karikatüründen çok daha ilet biçimde sorumluluğu görevlerini yerine getirirler. Hiç değeriye bu zatın kendisine olmayan halk ve ülke sevgisine dayanan sorumluluğu ve bağliikları vardır bu insanlarımızın. Herhalde bu köylü küçük-burjuva kurnazlığıyla bizzet insanlarımızı etkileyeceğini sanıyor. Ya da çevresinde birkaç ukalaya "siz önderlik yapabilirsiniz" diyerek, kendisi gibi olanları da küçük-burjuva kariyerizlerine tırmandırıyor. Ne demişler, "Derjizinki neyze fikri de olur."

Tam olarak nasıl söylemiş bilemiyoruz ama, bu zat Millet'eteki röportajında, Abdullah yoldaşın Hayri, Kemal ve Mazlum'lu ölümüne gönderildiğini belirtmiş. Yarin ulusal kurtuluş savışımızda şehit olanlar için de aynı sözleri söyleşse şaşırmamak gerekir. Çünkü mantık bu olunca söylemesi gereken de olur. Yine bu mantıktan yola çıkarsanız, önder yoldaş, insanlarımızı devrimci yıp kişilik kazandırdığı için de suçlanabilir. Kafa devrimci olamayınca söylemeyecek hiçbir saçmalkı yoktur. Sözkonusu edilen arkadaşlarımız şehit olmadan önce ne için ölüldükleri çok ilet biliyorlardı. Onları halkına, PKK'ye ve önder yoldaşlarına bağliiklarını sorumluluklarına yerine getirtilmişlerdi. Kemal yoldaş şehit olmadan on gün kadar önce: "Biz ölebiliriz ama dışarda mücadelede ne koşula oluncu olsun yürütürler. APO bu mücadeleden peşini bırakmaz" diyerek bugüne olan inancını belirtiyordu. Yarin yoldaş ise arkadaşlarına 1981 yılında yazdığı bir yazıda; "... Partinin bu kadar kayıp vermesinde tecrübesi ve genç hareket olmamız yarinnda, Abdullah yoldaşın temposu ve ukalaya ayak uyduramayışımızın da önemli etkisi oldu..." diyerek, Abdullah yoldaşın mücadelemizdeki önemli yerine değiniyordu. Mazlum yoldaş ise, bizzet PKK'lılığı dediğimizde, zaman zaman gülerken; "Siz PKK'lı olun, ben Apocuyum" diye-

rek bu gerçeği bizlere hatırlatmak istiyordu.

H. Yildırım'ın şehirlerimiz adını önder arkadaşlara karşı kullanması, onun devrimciğinin ne olduğunu anlamaması olmasının yanında, bu şehirlerimiz yapıldı, bir saygısızlık ve hakarettir. Onların anısı belleklerde tazeliğin korunken, böyle sahte ve kasaba politikacıların ortaya çıkıp ileri geri konuşmaları, bizleri ister istemez efilendirdi. Bu kişinin düğünleri, geçmişini, önder yoldaşa bağlaşıkları konusunda tanımadığı insanları maizme olarak kullanmak istemesi onun her yola başvurabileceğini, her çirkelliği yapabileceğini kanıtıyor. Bu çıkışları siyasal ve düşünce alanında bir kişilik olarak görmek ve kabullenmek çok büyük bir yanlış olur. Bu tür düşüncelerin hiçbir düşünceyi olamaz; ancak başka insanların düğünlerini satmaya çalışır. Ya da kendine öğretilenleri komik bir biçimde öğretilebilir anlatmaya başlarlar. Öye ya, akli başında olan bir adam Kemalî, Hayrî'nin, Mazlum'un ölümü gönderdiğini söyleyebilir mi? Bu kadar boş sözlerden medet umanlar ancak beyni ve yüreği kof olanlardır. Aslında bu söyledikleri üzerinde durmayacak kadar anlamaz, hiçbir ifadesi olmayan niteliktedir.

H. Yildırım'ın durumu ve söylediklerini kısaca idareldik. Şimdi de bu olayın ortaya çıkış nedenleri ve bağlantılarını idareleyelim:

İlk önce, herkeşce bilinen Kürdistan'ın coğrafyasının önemi bir daha vurgulanmalıdır. Halikmizin en büyük şanssızlığı, aslında şanslı olabilecek bu coğrafyada olmasıdır. Bu coğrafyanın dünya siyasetindeki önemi bugün de devam ediyor. Böyle önemli bir yerle, emperyalizmin, öneminin ciddiyeti ile üzerinde durup politikalar üretilecektir. Ortadoğu'nun kilit bir noktasında ve hiçbir hakkı olmayan sömürge statüsündeki Kürdistan'da her türlü gelişme, başta ABD olmak üzere emperyalizmi ilgilendirecektir. O halde kendileri için ölümü, olumsuz her gelişme ve süreç türlü yollarla müdahale etmelerinden daha doğul ne olabilir ki? Türkiye'nin NATO üyesi olması, Ortak Pazar'la ilgisizliğin dikkate alınması bu ilginç yönünü de anlatmaya gerek yok.

Emperyalizm, Ortadoğu'daki çıkışın devamlı sorunları konusundadır. Örneğin, bu bağlamda Kürdistan sorununu göz önüne alarak, bu ilginç devletler sınırını düşünmek ve politikaların çıkış noktasına bunu koymaktır. Nitekim, bu yönde isteklerini ve anlayışını sık sık tekrarlamaktadır. Bu politikanın radikal özelliği dikkate alınır, radikal çözüm isteyen her politikanın karşısında olmaları anlaşılır ve kaçınılmazdır. Söz konusu politikaların yaşama geçmesini kolaylaştırmak için bu politika denkleminde reformist bağlaşıkları araması da politikalarının gereğidir. İşte bu nedenlerden dolayı emperyalizmin Kürdistan'da çıkacak her radikal çıkış tasfiye etmeyi amaçlaması kadar doğul bir şey olamaz.

Özdele de tek tek Avrupalı emperyalistlerin genelleştirilmesi düşüncesine Kürdistan politikaları vardır. PKK dışındaki güçlerin milliyetçi-reformist niteliklerini deniyen Avrupalı devletler bu güçlerle çeşitli kanallarla dolaylı ya da dolaysız ilişkileri geçerek gelecekte Kürdistan'da çıkabilecek gelişmeleri kendi kontrolleri altına almayı düşünmektedirler.

Bilindiği gibi, PKK de 1980'lerden sonra Avrupa'da kendi çuğünü duyurmaya başlamış, giderek

bu alanda nicel ve nitel olarak en güçlü hareketi konumuna gelmiştir. Avrupa'daki bu gücün PKK mücadelesinde öneminin anlaşılmasından sonra PKK üzerinde bu alandan yola çıkarak yapılacak tasfiye planlarını zaman zaman yaşama geçirmeye çalışmışlardır. Hicir başarısızlık bu amaçlarına ulaşma planından vazgeçmemişti. Avrupalıların, Çünkü Ortadoğu'da Kürdistan toplumunda ülkenin kaybedilebileceği yaşamsal çıkarlarına ciddi bir darbe olacaktır. Bu darbeyi daha başta ne tür darbelerin izleyeceğine önceden kestirmek kolay olmadığında ya da çok tehlikeli gelişmelerin birbirini izleyeceği tahmin edileceğinden, konunun ciddiyeti Avrupalıların için anlaşılır bir şeydir. Durum bu kadar ciddiyse, böyle bir sonucu önlemek de önem kazanıyor. Avrupalı emperyalistler adanaytım, destek verme, dolaylı ve dolaysız yollarla ilişkilerle sürekli PKK'nin için yönelik çalışmalarını sürdürüyor. Bunun örnekleri bilindiğinden geçiyor.

Bağımsız Kürdistan sloganıyla yola çıkan, halk sağlığı stratejisi kabul eden, her türlü emperyalist ilişkisi son vermesi amaçlayan PKK, emperyalizmin Kürdistan politikası için en büyük engeldir. Bu engel yalnızca emperyalizm için değil, reformist-teslimiyetçi hareket için de sözkonusudur. Bu güçlerin PKK'ye karşı aynı cephede yer almalarının nedeni de bununla açıklanır.

Ortaya çıkan son gelişmenin arkasındaki güçler de yine bunlardır. H. Yildırım çıkışına hangi gerekçeler gösterirse gösterebilir, bu gerçeği saklayamaz. Pek yakında değişik ilgililer ve koruyucularının ortaya çıkması sonucu bu durum daha anlaşılacaktır. Bunu saptamak için kahlın olmalıyız. Bu gerekçeler, bu kullandığı keskin dille rağmen, raporlarda bu gerçek örtülü bir biçimde vardır. Çünkü eskiden PKK'nin tasfiyesi yönelik güçleri birçok noktada aynı düşünceleri ileri sürmekteydi. Anlaşıyor ki, PKK'nin ideolojik-politik-askeri çizgisi hazırlayanlar ilk önce safdışı edilecekler, daha sonra da PKK'de diğer örgütler gibi emperyalizmin Kürdistan politikasına hizmet edecek bir araç haline getirilecektir. Bu sonuç alındığı takdirde emperyalizmin Kürdistan'daki gelişmeler konusunda kaygısı ve kararsızlığı bertaraf edilmiş olacaktır. Bu olayın arkasındaki amaç budur.

11 Eylül 1988'de çıkan 2000'e Doğru'nun 38. sayısında London Times ve BBC muhabirinin verdiginde de belirtildiği gibi, PKK dışındaki Kürd örgütleri ve Kürd idarelerine yakınlığıyla tanınan Tulumulan baki ne diyor:

"Şunu belirtmek istiyorum: Bir Kürd olarak amacım, Kürdlerin yöresi Moskova'ya değil, Batya doğru çevirmek. Kürd halkından çok kişinin söcu olmasa ve Moskova'ya yönelmesi beni kaygılandırıyor. Gerçekten bunun değişmesini istiyorum".

Bu sözleri söyleyen kişi, neden yalnızca PKK'ye karşıymış? İşte tek neden yukarıda söylediğimiz gibi, PKK'nin uygulanmak istenen emperyalist planın önünde engel oluşturmaları. Burdan çıkan sonuç; diğer sol düşünceler örgütleri emperyalizmin gözünü önüne alarak bu insan için bir engel olarak gözmek, hatta yakınlık duyulması gereken gruplar olarak değerlendirmektedir. Doğrusu, yanlış bir değerlendirme yapıyor bay Tulumulan.

Neden bir başkası değil de H. Yildırım seçilmiştir? Bunun da tek nedeni, onlara göre katalan bulundırılabilecek bir popülarite sahip

olmasıdır. Herhalde bu insanın PKK'de sarımsı yarıtaarak bir eke göreceklerini düşünmüştür. Avrupalı emperyalistlerin politikaları iyi bilinsene neden bu kişiyi seçtiği de anlaşılır. Popüler insanlarla ilişki kurup onlar vasıtasıyla amaçlarına ulaşmak emperyalistlerin her zaman kullandığı yöntemdir. Bu, tarihi idealistçe kavrayan felsefelerine de uygundur. İnsanların gerçekleri değil de, bazı görünümleri aldanabacaklarını hesaplamışlar. Yoksa PKK'de pek bir geçmiş ve emeli olmayan bu kişi yerine, başka birisini amaçları için kullanabilirlerdi. Nitekim H. Yildırım da bu popülaritesine güvenerek boyundan büyük bir işe soyunmuş. Doğru dürüst emeli geçmemiş bir kariyektir; Partiyi bugüne getiren, bugünlere gelmede herkesten çok emeli olan Önderimiz o küçükçü kafasıyla Partinin dışına atıp, bazıları adına Partiyeli ele geçirme boş hayallerine kapılıyor. İnsanın aklına, gece bir rüya görüp sabah onu yapmaya çalışan bir hasta ruh durumu geliyor. Başka türlü olması tüm insanların kör-sağırlı olması gibi bir şey olurdu.

Bu olay neden bu dönemde ortaya çıkmıştır? Bunu Kürdistan'da ortaya çıkan yeni gelişmeler ve emperyalizmin politikasını yazmaya geçirmek için faaliyetini hızlandırmasını bağlasak yanlışlığı düşünmüştük.

Kürdistan'daki gelişmeler ilkel milliyetçi ve reformist hareketlerin politikalarını önemli oranda iflas ettirmiş; Kürdistan sorununu çözmede yetersiz olduklarını ortaya çıkmıştır. Bu iklim devrimci politikaların gelişmesini hızlandıracak yeni olanaklar sunmaktaydı. Bu konuda en avantajlı örgüt de Türk devletin yıllardır kafa tutan PKK'dir. PKK'nin ideolojisi, politikası, örgüt ve askeri çizgisi gelişmeye ve gelişmeleri yönlendirmeye elverişli bir konumda bulunuyordu. PKK'nin bu olanaktan yararlanmasını engellemek için ilk karşıtımali, sorunlarına uğraştırılmıdır. Bu nokta, olayın çıkış nedenlerinden biridir.

Diğer bir neden ise, eğer Kürdistan'a müdahale edilmese ierde kontrollerinden çıkacak bir gelişmeye karşılaşılabirdi emperyalistler. Bunu gördüklerinden, son zamanlarda Kürdistan'la ilgilerini arttırmışlar; politikalarını yaşama geçirmek için girişimlerde bulunmuşlardır. Bu konuda Türkiye de sıkıştırılmış, belirli bir çözüme ulaş göstermesi için baskı yapılmaktadır. Doğal olarak böyle bir çözüm Türkiye sınırlarını güvençeye alan emperyalizmin, çıkarlarını devam ettiren nitelikte olacaktır. Ne var ki PKK tasfiye edilmeyen bu tür planları gerçekleştirerek kolay olamayacaktır. Durum bu olunca, PKK ya tasfiye edilmeli, bu olmazsa etmesi azaltılmalı bir güce dönüştürülmelidir. Bizce olayın bu nedenle çıkışın bir nedeni de budur.

Öte yandan PKK'nin isticrarlı bir biçimde mücadelesini sürdürmesi, bazı çevrelerin sıkça söyledikleri gibi gelip geçici bir hareket olduğundan ortaya çıkması birçok oğadı tedirgin hale getirmiştir. Hala Kürdistan'ın önemi ve belirleyici parçası Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK'nin gelişmelerini yönlendirecek etkililik tek güç haline gelmesi kabul edilebilecek bir durum değildir. Aynı kaygı reformist milliyetçiler için de geçerlidir.

İşte yukarıdaki nedenler bu kompozun ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Bunların yanında mütecciler sorunun PKK aleyhine sonuç çıkarma umudu da eklenince, neden bu dönemde katalanlık faaliyetin gün yüzüne çık-

arıldığı anlaşılır.

Sarımsız olayla yeniden ortaya çıkaran ya da çıkardığı gibi sandığımız "Demokratik PKK" tekerlemesi de idarelemeye değer bir konu. Anlaşıyor ki, PKK'nin tasfiye etmede kullanılan propaganda nitelikli politik araçlardan biri de budur.

Her komünist parti gibi, PKK'nin bağli kalıçlığı yanında uyguladığı ilke de Demokratik-Merkezizetçilik. PKK bu ilkeyi uygularken sömürge, hem de her türlü devrimci muhalefete, özellikle Kürdistan devrimci güçlere karşı uygulanan tek yöntem baskı olduğu bir sömürge ülkede yaşadığını hiçbir zaman gözardı etmedi. Eğer ayak basmış olduğumuz zeminin bu özelliğinden kaynaklanan disiplini çalışması çok tittir biçimde uygulanması, bazı çevreler demokrasiye aykırı buluyorlar varın aykırı bulunsun demekten başka bir deyişimiz olmaz. Hicir proletarya partisi çalışmalarında disiplini elinden bırakamaz. Çünkü baskısının sırlarından biridir. Eğer proletaryanın ideolojisi, ülkede kuruluştur gerçekleştirecek tek güçtür diyorsak, bunun önemli bir etkeni de onun disiplini içinde aramak gerekir. Lenin, burjuvaziye alaşığı edecek yegane güç proletaryadır, onun diğer sınıflardan farklı bir yanı olan ve yaşam biçiminden kaynaklanan disiplini yapısını da dikkate alması. Köylülüğün ve küçük-burjuvazinin yaşam biçiminden kaynaklanan disiplinsizlik, proletaryanın disiplini ya aynı arasındaki farkın getireceği örgüt ve siyasal sonuçlar çok iyi değerlendirmişlerdir. Bolşevikler, PKK de, disiplinin bir örgütün siyasal mücadelesinde yerini çok doğru saptamış ve bunun gereğini yerine getirmiştir.

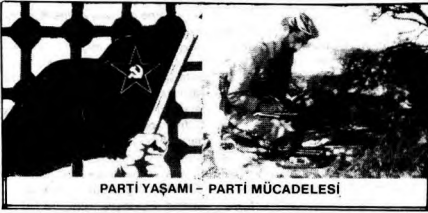
Bu arada bu konuda açıklığı olabilecek bir olaya da değinmek istiyoruz. Bilindiği gibi, Ekim Devriminden önce dünya komünist hareketinin itibarı ve etkili partisi olan Sosyal Demokrat Partisi'yd. Bu partinin önemli kişileri ve önderlerinden biri de Rosa Lükssemburg'dur. Devrimden önce Rosa'nın Bolşevik RSDİP'ye getirdiği önemli eleştirilerden biri de partide merkezizetçi yarı ağır baskıdır. Bu, Rosa'nın hiç de hoş karşılamadığı, karşılamaya karşı durumdur. Bu konuda Lenin'e partisine yapılan eleştirileri ilke müddet doküman olduğundan tamına veremeyebiliriz. Ama Bolşevik Partisi'nde uygulanan demokratik-merkezizetçilik, partideki demokratik işleyişin en hafif deyimle yaralayacağından söz etmiştik.

Bugün komünist partilerin ilke edindiği leninist örgütlenme biçimi o dönemde tüm komünist partilerde bilinen ve uygulanan bir ilke düzeyinde değildi. Avrupa'daki burjuva demokrasiyi içinde yetişmiş devrimler, Çarlık Rusyası'na feodal-despot bir ilkeyi değerlendirmeye yetelsine sahip olamadıkları için, Lenin'in bu örgütlenme biçimi onlara ters gelmiştir. Gelmeleri de bir derceye kadar doğu karşılamak gerekliydi. Leninist örgütlenme emperyalizmin gerilim kaçıkça evrensel bir nitelikte olmasına rağmen mülaka uygulamada kendine özgü bir nitelik almıştır. Devrimci bir sınıfı takip altına alındığı Çarlık Rusyası'nda herhalde disiplinle, merkezizetçi ya da bir Alman'ya göre ağırlıklı bir yer tutacaktır. Durum buyken, Rosa'nın değerlendirmesi gibi, Bolşevik Partisi'nde demokratik yarı ihmal edildiğini ileri sürülebilir miydi? Ya da o zaman bu ileri sürülse ve demokratik bir Bolşevik Parti istense acaba kim haklı olurdu? Lenin kendi

örgütlenme anlayışı yerine Rosa'nın örgütlenme anlayışını uygulayacağı devrim yapılabilir miydi?

"Demokratik PKK" tekerlemesiyle yola çıkarlarda da bu kavrayışsızlık vardır. Daha doğrusu, bu tekerlemeyi ileri sürülen PKK'yi tasfiye ederek devrim yapacak parti olmanın çıkarmayı düşündü. Partinin her türlü komite, sarma ve saldırısı açık olması istiyorlar. Diğer Kürt küçük-burjuvaların kulüpleri gibi ne idüğü belirsiz, devrim karşıtı konumda gelmesini arzuyorlar. Biz bugün Kürdistan'da, demokratik-merkezizetçi işleyişte disiplinin yoğun, merkezizetçi yarı da ağır baskısının zorunlu olduğuna inanıyoruz. Kürdistan'daki koşullar Çarlık Rusyası'ndaki koşullardan kat kat ağırdır. Polis takibi, baskı, İlgence, komite ve tasfiye arzularıyla Çarlık Rusyası'ndaki durumla karşılaştırılmaz bir Avrupalı emperyalistlerin, çeşitli çevrelerin onayları. T.C'nin çok yoğun baskısının olduğu bir ülkede disiplini çalışması olmadır, merkezizetçiliğin önemli kavramından ulusal kutuluştur. Lenin bir bir adım daha attırmak. Herhalde hiç kimsenin sosyalist ya da devrimciler üzerinde baskının hafif olduğu bir ülkede Parti işleyişinin aynısını—evrensel çekte dışında—PKK'den istemeye hakkı yoktur. Ya da böyle bir karşılaştırmaya yapılarak "Demokratik PKK" tekerlemesi ileri sürülemez. Bir kavrayışsızlığı sonucu değışse, mülaka bir ardnıyetin ürünüdür bu tür saldırılar —ki, bir ardnıyetin ürünü olduğuna inanıyoruz—.

Diğer bir gerekç de, PKK'deki demokratik işleyiş, koşullar dikkate alındığında hiç de eksik olmadığıdır. Hatta demokratik yarı koşullar zorlanarak en iyi biçimde yerine getirilmeye çalışılmıştır. Politika oluşturmada, uygulamada her organ ve kişi haklarını ve görevlerini yerine getirmektedir. Bunun için hiçbir engel de yoktur. PKK, söylenen teranelerin aksine, kişilerin ve organların düşünce üretmede, politikayı yetkinleştirmede üzerine düşen sorumluluklarını yerine getirmelerini istemiş; bu konuda çağa gösteren her kişi ve organı takdir etmiştir. Anti-PKK yemini çevreleri iyi bilir ki, bu tekerlemeye karşı da Parti Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'dan gelmiştir. Bu nedenlerle ki, en çok yakındığı konuların bağında düşünce üretmede, politikaya katkıda istenen aşamaya gelinmiş olmalıdır. Kadroların bu konuda zaman zaman dikkatleri özellikle önderlik tarafından çekmiştir. PKK de uygulanan devrimci demokras, PKK'ye bu konuda karalama getiren grupların çoğunda yoktur, olamaz da. Aristokrat, küçük-burjuva niteliklerini ve tekke biçimindeki anlayışlarını terkmeden de PKK'nin demokrasi anlayışına ulaşamazlar. Ya demokrasiyi her gün bir parçaya bölünmek olarak alırsın, ya biriki tekke şefinin tekerlekleri şeyhliğinin devamı, ya herkeşin her şeyi savundığı ama hiçbir sorumluluk taşımadığı bir kulüp ya da günümüzde moda hastalığı demokratizm anlayışına demokrasiyi iş yapmada bir araç değil, amaç olarak alıngay pratik hizmet etmeyen bir derceye düşürür. Bizim bildiğimizize; demokrasi bir politik ve uygulamalırınatır, sonra da bunları uygulamak için Parti politikasına ve disiplinine uygun hareket etmektir. Yalnız birincisiyle demokrasi olacağına sanmak, devrimci demokrasi değil, küçük-burjuvazinin demokrasi anlayışdır. Özcesi, PKK'nin uyguladığı Parti ilki demokrasi, demokratik-merkezizetçiliğin ilke özgü-

PARTI YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Cudi ülkesinin şirin bir dağdır. Silopi, Cizre ve Sırnak'ı birbirinden ayıran tabii bir sınır görünümündedir. Doğudan batıya doğru bir şerit gibi uzanır. Güney yamacında alabildiğine uzanan Silopi ve Cizre ovaları bereketli topraklarıyla birer buğday ambardır. Kuzey yamacında ise, derin bir vadinin içinde Sırnak ve köyleri yer alır. Cudi, kömür yataklarıyla ülkenizin zenginliğine büyük değerler katmaktadır. Doruklarında süzülerek akan akarsular, çemşeleri ve pınarlarıyla ıki yakasına da hayat saçmaktadır. Eteklerinde yer alan köylerde bahçecilik, sebzeçilik alabildiğine gelişmiştir. Doruklarında ise baharları birlikte yayılları tozlarla dolmaktadır. Her adımda insanlar civilci Cudi'nin nimetlerinden yararlanmaktadır. Günümdüze bu konumda olan Cudi'nin, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri büyüktür. Uygun coğrafyasıyla, ısgal ettiği yerelle stratejik bir konuma sahiptir; kuzeydoğusu Güney Kürdistanla birleşmektedir. Ülkesini kendi aralarında paylaşan sömürgeciler, suni sınırlarla halkımızı bir birinden ayırmaktadırlar. Cudi üç sınırın (Türkiye, Suriye, Irak) kesiştiği noktada yer aldığından, önemi daha da artmaktadır.

Cudi, halkımızın tarihinde de önemli rol oynamıştır. Cudi, ulu, yüksek anlamına gelir. Cudi'nin adı alındığında var o,ma, dirliş akla gelir. Uluoluğu ve heybetliliğiyle yabancı istilacılara, doğu afellere karşı, daima Kürdistan halkını kucağına alıp korumuştur. Efsaneye göre, Nuh Peygamber büyük bir sel felaketi (tufan) olacağı haberi önceden alır. Tufana karşı büyük bir gemi yaptırır. Bir yandan da kendisine tabii olanları, insan edenlerin kurtulacağı, tabii olmayanları ise tufanda boğulacağı çağırışında bulunur. Ve nihayet beklenen gün gelir. Catur. Görmemiş deredece yağmur yağar, her taraftan selin kapları ve sular yükselmeye devam eder. Caresiz kalan halk gemiyi koger. Her hayvandan birer çift alır. Suların yükselmesiyle gemi yuzer. Cudi'nin en yüksek tepesinde gemi durur. Sular her yer çekilir. Ta-biattaki tüm insanlar, hayvanlar tufana boğulmuştur. Hiçbir şey kurtulamaz. Sadece gemiyi alan canılar ve Nuh Peygamberi insan edenler kurtulmuştur. Artık Cudi'nin doruklarında birer hayat başlamıştır. Kısaca böyle olan efsaneye göre Cudi'de her şey yeniden başlamıştır.

Tarihteki konumu diriliş ifade eden Cudi'nin dorukları, günümüzde yeniden bir dirliş destanını yaşamaktadır. Ulusal kurtuluş savaşçılarına sunduğu sonsuz nimetleriyle Cudi, sömürgeçlerin korkulu rüyasıdır. Her defasında Cudi düşmana karşı, halk savaşçıları ve Kürdistan halkını korumuştur. 1985, 1987 ve 1988'de de böyle olmuştur. Cudi'nin eteklerinde yer alan ve sirtını Cudi'ye dayanan köylerde yaşayan köylüler öteden beri kendilerini özgür hissetmişler, yabancı egemenlerin baskılarına karşı her fırsatta başkaldırmışlardır. Ancak yerel feodal ağa, şeyh ve

ihaneçliklerden, zorbalardan halk baskı görmüştür. Ne çekmişse bu yerel zorbalardan çekmiştir.

İşte Cudi'nin kuzeydoğusunda yer alan bir köy vardır; Spindarok. Buz gibi sularıyla, bağ ve bahçeyle, serin havasıyla yurdumuzun bir cennet parçası. Halkı alabildiğine yoksul ama, kimseye boyun eğmemiş; hain feodallerin, ağaların, beylerin baskılarına rağmen birliklerini korumuş, yer yer zorlanmış, malları-mülkleri feodal zorbalara talan edilmiş de olsa, ata yadigarı olan topraklarına daha büyük inatla yapmış, hiçbir zaman topraklarını terk etmemişlerdir. Hem neden terketsinler ki?

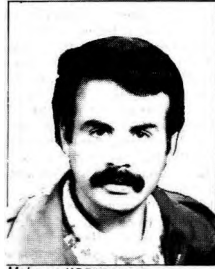
Toprağında, köyünden sürülen, sürgün edilen insanların karın tokluğu şehr sokaklarında veya bir beyin, bir ağarın kapısında kapıku-lu olduklarını duymuşlar, tanık olmuştular. Bunun için dövülse de, ölse de başkasının kapısında kul-öle olmaksızın kendi emeliyle, ama toprağı üzerinde Cudi'nin serin havasını tenefüs ederek gecmeyi temel alır Spindarok köylüsü.

Ama sömürgeciler, feodallerle karşı büyük bir kinle doludur. Çünkü sömürülmenin, baskının, ezilmişliğin, horlanmanın esas nedeninin sömürgeçler olduğuna bilir ve onların işbirlikçisi bir avuç feo-dalçı, kemik yayıncıları, sinifsal çıkarları için gönüllü uşaklık yaptıklarını da bilir.

Kürdistan üzerinde doğan güneş ışınları Spindarok köylüsünü de aydınlatmıştır. Tarih 15 Ağustos 1984: Kürdistan gerillaları bir anda iki kasabayı basmışlardır. Beklen-medik bu anı başkını tüm dünya kamuoyu Kürdistan'ı konuşmaktadır. Spindarok köylüsü de heyecan ve sevinçle çemşeleri takip etmektedir. Kurtuluşu ve bağımsızlığı olan karulları güçlenir, bir an önce elde silah bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine katılmak isterler. Daha önce de gerillalar işlerine gitmişler, onlarla toplanılar yapmışlardı. Yeni düşüncelerle karşılaşıyorlardı. Ancak bir kuşakları vardı: «Ya bunlar da diğerleri gibi olurlarsa, Geçici komite, KUK, KA-WA, evet onun da güzel konuşuyor-lardı ama bugün işlerini bile yok» -İşte 15 Ağustos'ta birlikte bu kuşku bir anda dağılmıştı. Ve en erdenen mücadele safalarında yerlerini aldılar. Yaşar, Metin... ve diğerleri korku-muyordular artık. Niye korksunlar ki? Onların en büyük cesaret ve güç kaynağı Cudi olmamış mıydı? Yıllarca özgür yaşamamış mıydı? Ama birçok hain bugün bu öz-gür yaşamlarına el atıyor, sömürge-cilerle birlikte baskı uyguluyor-lardı. Bunlardan kurtulmak ve gerçek özgürlüğe ulaşmak elbette ki güzeldi. Mademki bunu gerçekleştirecek güç doğmuş ve özgürlükleri için savaşıyor, böylese niçin geri kalınsın? Geride kalmamanı anlamı yoktu ve geride kalmadı: Spinda-rokular. Cudi'nin eteklerinde yer alan Serê Dahle, Selurüt ve daha birçok köy gibi Cudi'de yeniden dirilişle katalırlar kan verdi, kan verdi...

Sömürgeçler ve uşak takımı tulağa kapılmışlardı. Nasıl oluyoruz? Cudi'de yeniden diriliş mi var? Evet Cudi'de yeniden diriliş vardı. Hem

Spindarok Yakıldı-Yıkıldı Ama Spindaroklular Yılmadı-Yıkılmadı

Mahsum KORKMAZ

de güçlü bir zeminde gelişen diriliş, Cudi'yi saran kitlelerle gerillalar bir-leşti mi muazzam coğrafyasıyla, gür ormanlarıyla, kayalık dik ve sarp dağlarıyla hiçbir güç Cudi'yi zaftet-mezdi. Cudi, gerilla için biçilmiş kaftandı. Cudi eteklerinde oturan köylülükün ortak özellikleri vardı. Hepsî fakir ve yoksul olup üretimi uğraşmaktaydılar. Kendi emekle-riyle geçinmekteydiler. Ama bu e-meklerine göz diken feodallerin bas-kısı altında idiler. Bunun için en er-den emekçilerinde safalarında yerle-rini aldılar.

Spindaroklular ulusal ve toplu-msal kurtuluşları için, kurtuluş güçlerine kan vermiş, kan vermişti. Korkuları yoktu artık. Onurlu yaşa-mı yollunu kendi özgür iradeleriyle seçmişlerdi. Sömürgeçler, feodal-ler, uşaklar çullannışları Spinda-rok'a. Devrimin güçlü bir kalesi olan Spindarok'u düşürmek, devrimle-riken uzaklaştırmak istiyorlardı. Yeni komploları peşindeydiler. Kendi lerince «İti İte kirdirtmek» istiyorlardı. Eğer silah verilirse Spindarok'a ilk adımı taksım olacak-lardı. Böylece gerillalara karşı karşıya getirmiş olabilirlerdi. Bu-nun için 1985 Sonbaharında düş-man, Spindaroklulara silah alma-larını için baskı yöntemlerine baş-vurdu. Ama Spindarok, düşman sila-hını almıyacaktı. Nasıl düşmanın silahını alınsın? Geçmişten günümü-zeye kadar belki ilk kez ellerine bir fırsat geçmişti, ulusal kurtuluşun silahlarıyla donanmışlardı. Gerilla-lar her an köye geliyorlardı. Köyde bir huzur, birlik, kardeşlik doğmuş-tu. Artık o bilirci, parçayıcı kör-doğulmuş, kavgalar olmuycordu. Sömürgeçlerin mahkeme kapılarını-dan kurtulmuşlardı. Ağarın divan-da el-pençe «ez beni» demekle de kurtulmuşlardı. Tüm soru-ları kendi kardeşce hallediyorlardı. Devrimin adaleti, insanlık anlayışı onları da sarmış, yekvükü bir kitle olmuştuy. Yaşamın onurun, insan-lığın değerini kavramışlardı. Evet, kimse onları bu huzurlu düzenden, yaşamdan ayırmazdı. Hem de ellerinde silah da vardı. Devrimin silahları. Başka silahı almının ne anlamı olacaktı... Dayatılan silahlar kime karşı kullanılacaktı? Kendi özgüllüğüne, kardeşlerine, yeğenle-rine, karpı komşularına mı? İşte bu olanaksızdı.

Kidemi Uşak Alihan Tatar, Ahmet Zeyrek, Hacı Hamo gibi ihaneçlikler, Spindarok'u hedef gösteriyorlardı. Çünkü yıllardan beri kanını emdiği, emekini gaspettiği Spindarok gibi köy-lerin başkaldırışını hazmedemiyor-lardı. Saltanatları artık tehlikeydeydi. Sömürgeç, faşist-sadık ordü birliklerini uğrak yeridir artık. Gelen gideni aratıyor, köylüleri köy meydanında toplayarak kadın,

Osman ŞANLI

erkek ayırmı yapmadan işkence ediyor, hakaret ediyor, onurlarına oynuyor, tehdit ediyorlardı. Tüm bunlara karşı güçlü bir birlik oluşturan Spindarok tüm dayatma-ların reddediyor, direniyor, kimsenin ağzından bir tek kelime kımıyordu.

Köyün sözcüğüdürünü zaman ya-yıt, orta yaşlı muhtar, düşman ko-mutanına:

«Silah almayacağız, alsak dahi koruyamayız. Mademki birkaç «te-rörist»tirler devletin burca askeri gücü yetmiyor mu? Biz zavallı köylülere niçin muhtaç oluyor-sunuz?»

«Bazımız derde sokmayaca-ğız» diyordu. Daha önce köye zorla verilen telsizi bozarak, çalışıyor diye de iade etmişti.

Sömürgeç faşistler Spinda-rok'a son bir kez şans tanımıştı. Sırnak alay komutanı bir kez daha tehdit savurmuştu:

«Muhtar bu son şansınız, iyice düşünün. Silahları almazsanız köyü başınıza yakanız.»

Muhtar düşüncelidir. Ne ya-pabilir? Ama bir kez kararını ver-miştir. Köylülerin yıkılması: pahası-na da olsa silah almayacaklarıdır.

Köybe yeni devrimciler gelmişler-di, sohbet ediyorlardı. Sömürge-cilerin, feodallerin ve ihaneçliklerin uyguladıkları baskıları konuşulur. Köyleri yıkılma pahasına da olsa sömürgeçler karşı Spindarok'u bir direniş kalesi haline getirmeye kararlıydılar.

«Spindarok, Sırnak'ta sömürge-cilerin silah dağıtma, korup-tu ve oyunlarına karşı direnen numune bir köy olmalıdır ve düşmanın bu komplousunu boşa çıkartmayız» diyorlardı.

Ve 23 Eylül 1985 günü, gerilla birliği Cudi'nin doruklarından ya-şayavaş kuzey yamacında süzülü-yordu. Tüm Sırnak ve köyleri ayağı-ları altında yadı. Dürbüne her taraflı gezeltiyorlardı. Gelender çevre-sinde bir hareketlenme vardı. Sırnak'tan gelen hain yözlerinde DSİ (Devlet Su İşleri)'ne alt kamyonlar dizilmişlerdi. İnşaat, yol vb. şey yoktu. Neyin nesidiyi bu arabalar. Sömürgeçler gerillaların pusula-na karşı artık sivili arabalarla güç aktarıyorlardı. Evet, bu kez de böyle olmuştuy. Kont-gerilla vardı. Alihan Tatar ve Hacı Hamo'nun çağları bir operasyona hazırlan-lardı. Operasyonun hedefi Spinda-rok'tu. Gerillalar hızlı davranma-lıydı. Bu ihaneç ruhuna bir ders vermenin zamanıydı. Sömürgeçler faşist ordunun girmeye cesareti e-demediği Cudi'ye bir kez ope-rasyona çıkmışlardı. Multaka bir darbe vurulmalıydı. Vurulmalıydı ki, Kürdistan dağlarının sahipliş olma-dığı bilinsin. Vurulmalıydı ki, halkımızın artık sahipliş olmadığı

bilinsin. Kontralar, Spindarok'a u-ğamadana pusuya düşürüle-miydi. Bunun için gerilla birliği acele etti. Ama geç kalmının endişesini taşıyorlardı. Ancak geç kalmıştı. Gerilla birliği henüz köye yeni var-mıştı. Köylü dinde çağları kar-şılamaç istiyorlardı. Köylü için istenmeyen bir şekilde çatışma çıka. Gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler.

Sömürgeçlerin ve feodallerin ellerine bir fırsat geçmişti. Gündüz olduğunda, 24 Eylül günü Spinda-rok'ta bir vahşet sergiledi. Tanh-ten günümde kadar Kürdistan'da yaşanan manzaraları bir benzeri Spindarok'ta sergileniyordu. Sömürgeçler kuduz köpekler gibi salıy alı azırlarıyla köylülere saldı-rdılar. Yine topladılar köylüleri köy meydanına. Kadın-erkek, yaşlı-ge-nci ayırmı yapılmaksızın en vahşi ve barbar işkencelere altına yatırdılar. Uşaklığını ispatlamak için Süley-man ağa dayak atıyor, köylüler savuruyordu. Yaşlı köylüler her şeyi bir bakıma anlam veriyor, ama bu alçağın yaptıklarına anlam veremiyor ve hazedemiyorlardı. Köylülerin içinde en yaşlı bir dayak yerken:

«Ah alçaklar!.. Bugün de başı-mıza bela olduğun. O yarıncıdadı apolletiler olmasaydı... Ama bir gün gelecek bunun hesabını tek tek ödeyeceksiniz» diyordu.

Daha da kudurganlaşan Süley-man ağa, başka bir şey yapmaya yanılsı. Adam o kadar yaşlanmıştı ki, zor bile hareket edebiliyorlardı. Gözleri de görmüyordu artık. Ama onurluydu, başı dımdikti. Çünkü devrime, Kürdistan halkına iç oğlunu birden vermişti: «Bundan daha kötüsi de mi olur» diye dö-şünerek, Süleyman ağaya doğru bakarak:

«Süleyman ağa... Süleyman ağa kimin adına bu kadar alçaklı yapıyorsun. Senin de günlerin sayılıdır. Efelendilerinden bir lokma ek-mek koparmak için iyi havyıyorsun. Ama unutmaki ki bir köpeksin. Köpeklere kaçınmayıcılığ düşer. Kürdistan hakkı senin gibi köpe-klere yaşam hakkı tanımayacaktır...» Süleyman ağa iki elini kaldırdı, iki büküm olmuş yaşlı anlamı-kafasına tam indireceği sırada aniden ırıldı. Kolları gevşedi, bir şeyler sökmek istedi ama, ne dediği anlaşılmadı. Yaşlı amcayı tanımıştı. Karşısındaki Metin (Ka-lander İLHAN)'ın babasıydı. Kü-l halkının itikamci ve kınar 5:el-iğini bir anda hatırlamış ve vaz-geçmişti.

Bir anda tüm köy yıkılmış, yıkılmış ve harabeye dönüşmüştü. Evler ağcızlı kurtlar tarafından talan edilmişti. Sömürgeci barbar-lar tarihine yakışır bir biçimde yağmacılığı ve çapulculuğu ger-çekleştirmişti. Gerçi Spindaroklu-lar yoksuldu ama yaşamaları boyunca biriktirdikleri, bir araya getirdik-leri değerli varlıkların evlerini bir köşesinde kara gün için saklamış-lardı. Sımdı sömürgeci çapulcular buna da el koymuştu. Spindarok'ta hazin bir manzara yaşanıyor-du. Spindarok yıkılmış, yıkılmış, ya-kılmamıştı. Bağışmışlıgı kolay elde edilemeyeceğini biliyorlardı. Bu davanın uğruna evlerini harap olacağını, göç edebileceklerini ve en önemlisi de şahadetini de kaçı-

nılmaz olduğunu kavramışlardı. Bunların hiçbirisi Spindoroklular için önemli değildi. Yeter ki onurlarını korusunlardı.

Düşmanın sinsice dayattığı ihanet silahını almadılar, onurlarını almadılar, cahş oldular ama, evlerinden oldular. Ya sabır deyip topuklu Siliopçe göç ettiler Spindoroklular. Halk onları başına bastı. Yardım kampanyaları başlattı. Tüm ihtiyaçları bir anda temin edildimsi. Kültür yurttarlığı ve misafirperverliğinin en güzel örnekleri sergilendikçe, damascus boyun eğmeyen Spindoroklular kapılar ardına kadar açılmıştı.

Sömürgeçleri bir telaş daha kaplamıştı. Bir köyü yikmakla, yakmakla, göç ettirmekle devrimin yazılacağına hesap etmişlerdi. Ama bu kez bir köy, bir şehir olmuştu. Şehre dağılan her aile devrimin birer propagandacısı olmuştu. Ve her bir ev, birer siyasi üs oluvermişti. Sömürgeçler onları tekrar toplayıp geri getirmek istedikler. Nafiye, Spindoroklular sömürgeçlerin gölgesinde, boyun eğerek dönmek istemiyorlardı. Bir yandan da o sununa, havasına hayran oldukları köylerine, Cudi'ye dönmek istiyorlardı. Ama nasıl?

Sömürgeçler evlerini yikmakla, köye dönmek alamayacak ama bağları, bahçeleri, yıllarca üzerinde doğup büyüdükları ada yadigarı toprakları çorak kalmamalıydı. Aile kabristanları salıpsız olamazdı. Yoksa dedelerinin kemikleri sızayacak. Zaten en önemli geçim kaynağı bahçecilik, sebzecilik değildi miydi? Bir gün daha üs üretimin kopmak onlara acı gelmişti. Asalak, başboş, işsiz göçmüş kalmak, olcaak iş değildi. Hem de emek verdikleri, tam da ürününi toplayacakları bir anda bağları, bahçelerini nasıl bırakabilirlerdi? İşte bu mümkün değildi. Ve Spindoroklular kendi topraklarında da göçmen, kendi topraklarında -mahkum olduklarına aldırış etmeden civil civil doğultular bahçelerini. Bir kovuluyor, on geliyor, on kovuluyor yüz geliyorlar. Bir güzel meyvelerini, sebzelerini toplayıyorlar. Hayvanlara yükleyerek şehir yolunu tutuyor ve eski düzenlerini yapıyorlardı. Yalnız bu kez gizli yürütülüyordu. İncir, nar, üzüm, soğan, pekerpancarı, salgam vb. ürünler yukilerle taşınyorları artık.

Belki ilk kez sömürgeçlerin vahşetine, barbarlığına tanık olmuşlardı. Gerçeği de öğrenmişlerdi. İnsanlık onurunu korumak için, ülkesinin, toprağının efendisi olmak isteniliyordu, bağımsızlık ve özgürlük savagılarına daha çok destek vermek, taze kan ve can vermek gerektiğini anlamışlardı. Gerillalar belli aralıklarla görüşüyorlardı. Her keresinde gözleri Metin, Yaşar ve diğer tankidatımları arıyordu. Orta yaşlı birisi o kahredici sahneyi hatırladıkça:

«Keske daha çok savacı verseydik. Eğer Cudi'de çok salırsına hangi kuvvet bizlerle başedebiliriyordu.

Va yaşlı amcamın, her halinden birilerini aradığı biliyordum. Gerçi gerillaları görürce ferahlaşımtı. Artık öğüllarından farkı yoktu. Ama ne de olsa bir babaydı. Dayanamadı sordu:

«Metin ku mu?»
«Hepimiz birer Metin değildimiyiz? Bakın yanzınızdayız.»
«Doğru. Metin bir farkınız yok. Ama Kalerden ölüm bir başkadır» dedi ve bir an çekti. Sonra da devam etti:

«O Kürdistan'a kurban olsun. Yeter ki bağımsızlık ve onurlu olalım. Şerefimiz ölelim, kimseye kul olmayalım. Bu bize yeterdir.»
Ve aklına gelmeyen bir atıştından mirl-

dandı: «Berxê nêr, ji bo kêriye.»

—II—

14 Nisan 1986

Baharın birlikte Kürdistan'da her şey yeniden canlanmsı, açılardı to-murcuların açması, ormanlar o yemeyi örtüşüyü gerillaları yine saklamakta, korumakta kusur etmeyecekti. Yüksek dağlarda karlar yavaş yavaş erimekteydi. Tabiat kokuşlarının genillanirlerine değişmesiyle yağ düşmanın haline.

Büyük komutan, usta taktikçi Agit (Mahsum KORKMAZ) yoldaşın komutasındaki gerilla birliği o küçük çok zorluk çekmiş, acı ve tatlı günleri geçirmişti. Baharın ilk belirtilerleriyle birlikte yoğun bir hareketlilik gözle carpyordu. Bunun yanı sıra gerekli hazırlıklar da yapılyorlardı. Birliğin en genç üyesi, kararlı, cesur, fedakar, ulusal kurtuluşun militanı Metin, komutanın beğenisiyle kazanmıştı. Atakılıyla, iş bitiriciliğiyle ve kurallı, disiplinli yaşam ve uyumuyla dikkati çekmişti.

Kasım 1985'te küçük bir grupla alana gittiğinde Bêrkê yakınındaki bir düşman birliğinin hain pususuna düşmüşlerdi. Bu çarpışmada Partinin değerli militanı, emek-tarı Şexmusa (Osman SANLI) şehit düşmüş, kendisi de yaralanmıştı. Yaralı olmasına rağmen yoldaşının silahını düşmana bırakmamıştı. Ancak yoldaşlarından ayrı düşmüştü. Günlere yazılı başına yaralı olmasına rağmen kendisini korumuş, sonunda Agit yoldaşın komutasındaki birliğe ulaşmış. Çok acı çekmişti ama, tüm acılarını bir anda unutmuştu. Metin, Agit gibi bir önderin yanında oldukları sonra çekilen acının ne önemli olduğunu? Bağımsızlık mücadelesinin her anı, her günüyle acılarla dolu değildi miydi? İnsanın en çok sevdiği, günlere bir kayıp yaşadığı can yoldaşının kayıp

şaj ülkenin diğer alanlarında yansımaları bulmuştu.

Birlik başkalelerini kaymak istedi. 28 Mart 1986 gecesi bombe-yazı karlar üzerinde aralıkları ıler-lyorodu. Ustelik ay ışığı da vardı. Adeta gözü gibi, Önerine kurulan hain pusudan haberiyle yoku. Bir vadı ağzından yavaş yavaş bir sırta tırmanarak onlarındaki tepesi açması istiyorlardı. Gündüz konaklama yeri bir düşman birliği tarafından terk edilmiş-ti ama, birlik izini kaybettirmiş ol-duğunu düşünüyordu. Bunun için olsa gerek, emrin bir şekilde iler-lyorodu birlik. Düşmanın en önemli taktiklinin pusus olduğu ve pusulara önem verildiği biliyordur. Normal yollarından değil, rastgele arazi kulan-lyorodu. Halbulu birlik takip e-dilmisti. Bu konuda birlik bir kez yanılmıştı. Henüz tepesi aşmamıştı ki, aniden düşmanın ateşleriyle karşı-laşıldı. Çıkan çatışmada acı da olsa birlik en değerli varlığı, ko-mutanını yitirmişti. Metin de aya-ğından yaralanmıştı. Savasın acı-masız gerçekliği bu tür büyük ka-yıpları kaçınılmaz kılacaktır. Bir-lik büyük komutanını yitirmişti. Ama bağıllığın gereğini inanarak azimle yardıma kalan hareket planını uyu-lamaya koyuldu. Düşman kendisi-sine intisafı eliine geçirdiğini zannederek azgınca saldırılarını sürdürdü.

Metin yaralı olarak savas alan-ından uzaklaştırılarak Mehdin ya-kınındaki bir mağaraya andran bir-iki kişinin barınabileceği bir çe-oyuğunda tedavi altına alını. Yanın-da iki arkadaş da vardır. Hem te-davisini yapılar, hem de koruma altında tutulurlar. Ancak insanlık tan-azaklaşarak, onurların baş me-telleği satan, ülkenizin ve halkızın en önemli düşmanı olan ve damca-arkadan hancerleyen ihanetçi

gelmediler?». Bilemezdi ki, alcaık düşman barınağının çevresinde pusuya yatmıştı. Hani bir gün önce bir cihan onu görmüştü, yanına gelmeden hızla uzaklaşmıştı.

Metin yandaki iki bombalarına baktı. «Evet» dedi. «Ölme» var esir düşmek yok. Agit yoldaşın anısına böyle sahip çıkılabildi. Üzerine ilk gelen düşmanın birliğine kendimlini de atmetmiydim. Kendi intikamımı ken-di elimle almıyım. Başkan; «Esir düşersen, esaret yaşarsın, günde kırk defa öldürdün» demiyor muydu? Kaldı ki, Bağımsızlık mücade-lesinde şehitlik en yüksek mertee-bedir. Bu onur herkese nasip ol-maz. Bağımsızlık kahramanları ölü-mde dirilimeyiz yaratarak gidecek yo-lu aydınlatmışlardır» biçiminde ken-di kendine konuştü.

Bu duygu ve düşüncelerle uyu-kuya daldı. Ama uyku tutmuyordu. Sabah oldu, yine kimseler yoktu. Öylece günler birbirini kovadı. 9, 10, 11, 12, 13, 14 Nisan. Tam altı gün yalnız kaldı. Ancak yalnızlığın ka-cıncı gününde olduğunu hatırlaya-mak bir günde, kendisini çoban olarak tanıtan birisi yanına gitmişti. Güya açlığını hissettirecek, yardım edecekti. Günde bir kez yiyecek-icecek vb. getirecekti. Metin bun-dan şüphelenmişti. Hiçbir ar ver-memişti. Evet bu Mehdin köyünde-nen Süleyman? Muhtarın birinci azasıydı. Ne işi vardı diye düşün-dü. Sahiden kendisini gören çoban da Mehdin köyündendi. Küşkusü ta-mamen artmıştı.

Düşman komutanı bu ihanetçi çoban kılığında içeri göndermek sürette bazı sırları öğrenmek iste-mişti. Ayrıca içinde silah olup ol-madığını öğrenmek istemişti —ki, silah yoktu—. Düşman komutanı bir sonuç alamayacağı anlamıştı. 14 Nisan günü «hazır ev» gözüyle baktığı Metin'e teslim ol çağırısı yeri. Metin soğukkanlı bir şekilde hiçbir şeyin farkında olmaması gib-i:

«Yaralıyım, çakıyorum. Gel-lin beni götürün» der.

Düşman komutanı inenmak iste-miyordu:

«Silahını dışarı al»

«İçeriyi görürsünüz, silah yok. Ben yalnızım. Çakıyordum bir kimsede yanıma gelmemiştir. Hiç-bir şeyim yoktur» der.

Düşman komutanı çoban kılığın-daki ihbarcı vasıtasıyla içerdeki durumu öğrenmişti. Kendisinin emrin bir şekilde Metin'i teslim al-mak için ihbarcı Süleyman'ın ön-de, arkasından da üç askerle içeri gönderir.

Metin kendisini teslim almaya gelenin Süleyman olduğunu gör-ürnce ihanete olan kin ve öfkesi bir kez daha kabarı. Askerlerin de mağaranın içine lyle girmelerini sabırsızlıkla bekler. Çünkü içeride süzürnek girilbiylebilir. Bir kez içeri girildikten sonra kolay kolay kims kurtulamazdı. Şimdiye ka-dar itınayla sakladığı iki bomba-lerini yavaşça çıkarır. Pimni çekse pespeşe düşmanın üzerine a-tar. Evet Mehdin dağlarında kü-çüçük bir hayvan inini andran mağarada:

«Bijî Serok APNO!
Bijî PKK-EROK-ARGK!
Kahralsun Sömürgeçlik!
Yasasın Bağımsızlık!» slogan-ları yükseliyordu.

Metin bu yüce ve onurlu direni-şiyle bir kez daha ihaneti teslim almıştı. Tüm Sırnak'ta bir anda bu diriliğin öyküsü dilden dille dolaş-mıştı. Tüm analar, babalar merak ediyorlardı. «Bu kahraman pes-me gerektirir kimdir? Son anda da o-sa onun bedenini gözü yüzünü gör-mek istemiştirdi. Sömürgeçler kitilelerin gözüni korkutmak, moral bozukluğunu yaratmak, pesmege ailelerini başk! altına almak için ço-ğu kez öldüğü gibi Metin'in be-

denini de günlere Sırnak Tuğay'ın-da teğir etmişlerdi. Ama bu kez görülmeye dercede halk Metin'i görmeye gidiyordu. Tıpkı bir ziyar-etgisi gibi. Sömürgeçler de şa-şırmıştı, ama bunu anlamıyorlardı. Sömürgeçler vahşetlerini cansız be-den üzerinde de göstermişlerdi. Metin'in bedenini kurşunlarla pa-ramparcı etmişlerdi ki, tanınmı-yordu artık. Ancak haberin duyul-ması üzerine Siliop'de yaşlı amca-nın yüreğinin azaş parçası düşmü-şü. Ta ilçinden yüreği yandı.

Evet şehit düşen oğlu Kalerden idi. O Kalerden! bir kez Kürdistan'a adamıştı. Ama yine de evlat acısı vardı. Artık Kürdistan halkının ev-ladları olan Metin'e karşı son görevini yapmak için göç kızını yanına al-arak Sırnak yolunu tuttu. Çünkü Gabar'daki çarpışmada ve Me-tin'in yaralandığından haberi vardı. Bunu düşündüğünde, «şehit düş-e-nin Metin'den başkısı alamayaca-ğın» karar getirdi, yaşlı amca.

Sırnak'a vardığında tuğay et-rafında halk etrafını çevirecek, ki-mileri elini öpüyor, kimileri de başsağılı dilliyordu.

Aslında tüm hazırlıklar yapı-lmış cenazenin alınması için. Yal-nız yaşlı amca bekleniyordu. Yaşlı amca ummadığı bu çoşku, ama içten hüznü tabloyla karşılaşıncıa birden ferahladı, kendinele cesar-et geldi, kendisini toparladı. Bir anda gençliği, dinciliği, 14 ya-sındayken Cudi'nin doruklarında hayvanları otlatmış anı düşündü.

Artık arkasında büyük bir güç vardı. Bu güc ve inanca komutanın kar-gısına çıktı:

«Kalerden İhan'in basıyım. Cenazeyi almaya geldim» dedi.

Komutan: «Demek sen hal Ya-zık değil mi çocuklarımızın onları böyle oluyor. Devlet gücüdür, er veya geç ezilecektir» dedi.

Yaşlı amca:

«Bu sözleri çok işittik. Bir oğlu-mu öldürdünüz, geriye kalan iki o-ğlu intikamını alı. Onları da öldür-seniz bu kez torunlarımız işi silah tutar. Öldürmek bu haliki bitir-mezsiniz» dedi.

Sömürgeci komutan siniren-mişti:

«Gerekirse tüm köyleri, şe-hirleri bombalar, hepimizi bir güce imha ederiz. Bunlar bir avuç teroris-tir».

Yaşlı amca:

«Evet doğru, çok katliamlar yaptınız. Diyarbakır'da, Dersim'de Camsaxan'da ve ... ama bil-me-dik, tutuklemek. Sizler öldürmek, katletmekle, yıkmakta serbest-siniz, biz de...»

Sömürgeci komutan yaşlı am-canın duygularını iltisam etmek istemişti ama, çabası boşunaydı.

Yaşlı amca sevgili oğlunu aldı. Kendisi dışında tüm hazırlıklar yapılmıştı. Sırnak halkı bu yiğit evladına sahip çıkarak son anda görevlerini yerine getiriyorlardı. Arabalar, tabut, her şey tuğayın önünde hazırlandı. Metin alındığı gibi uzun bir konvoyla Spindorok yolu-na dizildi arabalar. Köy boştu, ama şehide sağış göstermek ge-rekliydi. Uğruna savasgiri toprakla-rı gömülmüştü. Köy mezarlığının serin bir noktada, mezarlığın hemen girişinde göze çarpacak bir mezar yapıldı. Üstünde de Nuh Pey-gamberin gemisinin dürtüğü söy-lenen yerdeki ziyaretgahın bir a-çık toprak getirilerle serpilirdi. He-men mermerden bir mezar taşı da yapılmıştı. Mezar taşına şu sözler yazılıydı.

«Burada Metin yatyor
O İmiedi
Yaşıyor

14 Nisan 1985»

Temmuz 1988

C.Z.

Şanlı Ekim Devrimi'nin 71. Yıldönümünde, Sosyalizm Güçlerini Halkımızın Sesine Kulak Vermeye Çağırıyoruz!..

Bu mektubumuzu şanlı Ekim Devrimi'nin 71. yıldönümü vesilesiyle yazarken, bunu devrimi görev ve sorumluluklarımızı bir gereği olarak gördük. Bu bağlamda, en içten duygularla tam bir sorumluluk bilinciyle yazıyoruz.

Mektubumuzda Ekim Devrimi'nin çağ açan özelliğini, özide Rusya, genelde ise halklar açısından taşıdığı önemi uzun uzun yazmayacağız. Zira bunlar bilinmektedir. Yine Ekim Devrimi'nin bugün Sovyetler'de, tüm sosyalist ülkelerde ve sıcak savaş içinde olan modern önderlikli halklarda nasıl bir bilinç ve coşkun ruhla kutlandığı da mektubumuzun konusu olmayacak. Buna bağlı olarak sosyalizmin 71 yıldan bu tarafa emperyalizm karşısında elde ettiği mevziler, tarihsel ve toplumsal alanda katettiği gelişmeler, sosyalizmin kendi iç sorunları, sorunlara ilişkin geliştirilen çözüm biçimleri ve gelişmeler önemli konular olmakla birlikte bütün bunları da mektubumuzun konusu yapmayacağız. İdeolojik ve teorik konulardan öte, daha çok pratik ve politik bazı gelişmelere değinmekle yetineceğiz bu mektubumuzda.

Öncelikle belirtelim ki, bizi bu tür bir mektup ya da geniş kapsamlı değerlendirmelere iten çok önemli tarihsel, toplumsal, politik ve pratik gelişmeler daha önce de vardı. Nitekim Partimizin, sosyalizmin iç sorunları, sorunlara yönelik dayatılan çözüm biçimleri, sosyalizmin dış politikası, bu alanda görülen bazı yetmezlikleri ve sosyalizmi bekleyen yakıcı devrimi görev ve sorumlulukları üzerine yaptığı kapsamlı değerlendirmeleri vardır.

O halde bizi biraz dar, biraz da özel gibi yorumlanacak böylesi bir mektubu yazmaya iten şey neydi?

Kısaca değinelim: Herkesin bildiği ve dikkatle takip ettiği Kürdistan'daki gelişmeler son yıllarda ilk kez bu boyutta dünya kamuoyu gündemine girdi. Girmesi beklenen bir olaydı, başka türlüysü beklemeye de mümkün değildi zaten. Kuşkusuz, bunun nedenleri vardır. Bir kere, Kürdistan sorunu toplumsal, ulusal bir sorun olduğu gibi, tarihsel bir sorundur da. İkincisi, Kürdistan sorunu tarihsel, coğrafik ve toplumsal özellikleriyle Ortadoğu'da stratejik bir önem taşımaktadır. Bir kıyaslama yapacak olursak denilebilir ki, Küba Devrimi'nin Latin Amerika'da, Vietnam Devrimi'nin Uzak-Dogu'da taşıdığı önemi ve emperyalist cepheye açacağı gedik olacaktır. Soruna değişik açılarından bakıldığında Kürdistan Devrimi'nin bu özellikleri çok daha rahatlıkla görülebilecektir. Üçüncüsü, Kürdistan Devrimi, Ortadoğu statüsünü ve haritasını çokten değiştirecek, halkların iradesi ile yepyeni ve meşru bir biçim verecek olan bir önem taşıyor. Beraberinde Türkiye, İran, Irak ve Suriye'de devrim hareketlerinin gelişmesi ve gerçekleşmesi yanında ciddi bir adım olacaktır. Bu bakımdan Kürdistan devrimlerinin kalbi, Kürdistan'da atılmaktadır dersak yanlış yapılmış olmayız kesinlikle. Doğrudensü, Kürdistan devriminin bütün bu özellikleri ona hem büyük bir görev atfettikçe hem de zorluklarını ortaya koymaktadır. Öze, nerden bakılırsa bakılın, Kürdistan devriminin sistemler açısından çok dengelerini yeniden belirleyecek bir önem taşıdığı ve bu

sorunun, bugün uluslararası alana taşıdığı emperyalizme ve sömürgecilik karşı aktif bir savaş cephesi haline aldığı açıktır. Bir de buna proletarya hareketinin geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesinin iç ve dış politik alanda yaptığı derin etkeni eklenince sorun daha bir önem kazanarak, dünya kamuoyu gündemine kaçınılmaz olarak girmektedir.

İşte bu açılardan baktığımızda; boyutları bu kadar büyük olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında hem sosyalizm hem de emperyalizme kendi sistem çıkarları gereğince büyük görevler düşmektedir.

İşte mektubumuz biz de bu bağlamda ele aldık.

lizmin çirkin yüzünü görmemek mümkün değil elbette...

Evet bütün bunlar emperyalizmin, Vietnam halkına, Angola, Mozambik ve diğer ulusal kurtuluş hareketlerine karşı kullandığı politikalarıdır. Bunun Kürdistan açısından bilmeyen bir yanı da yoktur.

Fakat bizim anlamakta zorluk çektiğimiz, eksik kalan, yemeyen olan sosyalizmin tutumudur.

Belirtmeye gerek yok ki, ortada bir Kürt ulus ve bir Kürdistan hareketi var ve bu halk, bugün çağın en barbar, en vahşi sömürgeci güçlerine karşı şanlı bir mücadele vermektedir. Bu, halkımızın milli kurtuluş savaşıdır. Kürt halkının tarihsel direnişlerini bir tarafa bira-

dönemi başlatılabildi. 1905 Devrimi'nin yeniliğinden sonra Bolşeviklerin geri çekilmeleri ve 1910'lu yılları birlikte yükselen kitle hareketleri ve devrim dalgalının başına yeniden dönmeleri ile PKK'nin geri çekilmesi ve 15 Ağustos Atılımı ile yeniden mücadeleyle başlatması benzeri özellikler taşımaktadır. Bu bağlamda ele alınıp değerlendirilse, PKK'nin geri çekilme yılları ve yeniden başlattığı 15 Ağustos şanlı direnişinin, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin geleceği açısından nasıl bir önem taşıdığı ve bir dönüm noktası niteliğinde olduğu rahatlıkla görülebilecektir. Nitekim 15 Ağustos'un verdiği güç ve atılımı PKK kitleleşmesini, Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNG) ve Ulusal Kurtuluş Ordusu (ARGK) yaratabildi.

PKK, özellikle 15 Ağustos çıkışıyla birlikte uluslararası alanda tartışılan bir güç haline geldi. PKK önderliğinde verilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi son dört yıl içinde büyük bir direniş ve cesaretle gelişmektedir. TC, emperyalizmin, devrimci halk hareketlerine karşı uyguladığı özel harp yöntemlerinden, her türden savaşlardan kışkırdığı deneyim ve tecrübeler de yararlanarak, çağın en etkin silahlarıyla, PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı korkunç bir terör uygulamaktadır. Çok ağır mali külfetler altına girme pahasına da olsa, Kürt halkına karşı özel harp stratejisi temelinde sömürgeci bir savaş yürütmektedir. Buna bağlı olarak, ekonomiden siyasete, siyasetten politikaya, politikadan askeri alana yitirilen özellikle PKK gerçeğini hesap etmek zorunda kalmaktadır.

Sadece bu da değil;

PKK bugün kitleleşen bir güç konumuna ulaşmıştır. Kürt halkının siyasi ve askeri ordulaşmasını sağlamıştır. Bugün halk küçük görünse bile yarının güçlü ordularını bunlar. Sadece cezaevlerinde, onbinlerce militan, kadro ve taraftarı vardır PKK'nin. Bunun örnekleri dünyada çoktur. Çağdaş önderlikli, kitlelere dayanan, ordulaşan hareketler mücadelelerinde kaçınılmaz olarak zafere elverişlidir. Ancak, sanıyorduk ki, hiçbir terörist hareket, dünyanın hiçbir yerinde bu kadar muazzam bir halk gücüne dayanan, mücadelesine yıllar yılı sürelilikle kazandırbilsin ve gelişsinsin. Kaldı ki değinmek istediğimiz, PKK kişiliği ve PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'de değildir. PKK bu noktada önem kazanmakla birlikte, asıl önemli olan kimin önderliğinde ve nasıl gelişirse gelişsin, bugün Kürdistan halkının başımsız ve özgür geleceğine yönelmesi ve bu uğurda kahramanca bir direniş sergilemesidir. Öyle ki, bu direnişin boyutları artık sadece ulusal düzeyde kalmayıp uluslararası bir nitelik kazanmaktadır. Bunun karşısında tüm emperyalist ve sömürgeci güçler, başımsızlık temelinde gelişen bu mücadelesinin önünü tıkamak ya da ezmek için var güçleriyle TC'ye destek olmakta, karşı devrimci rollerini oynamakta durmamaktadırlar. Bu konuda özellikle ABD emperyalizminin cabaları oldukça belirgindir. Kürdistan sorununu Ortadoğu konjunktüründe önemli bir sorun olarak gören ABD, elden geldiğince Türk ve Irak sömürgeci-faşist rejimleriyle ilişkilerinde ve Kürdistan sorununu kendi gündeminde önemli bir yerli-

ne oturtarak, gerektiğinde ilkel milliyetçi, feodal burjuva, küçük-burjuva hareketlerle direkt temas kurarak, sorunu kültürel-derlikli yoluyla çözmeye çalışmaktadır. Böylesi bir çözüm biçiminin; Kürdistan halkına tam bir ihanet olduğu, Kürt halkının hiçbir ulusal ve toplumsal çıkarını formüle etmeyen, ancak sadece emperyalist sömürgeci politikanın özgün ve sahte bir biçimi olduğu açıktır. Zira emperyalist çıkarların uzun vadede korunması açısından uygulanacak akıcı politika da budur. Bu politika, aynı zamanda da emperyalizmin bölgedeki üstünlüğünü ve kendi lehine olan mevcut statüü koruma istemine de denk düşmektedir. Açıkça ki, böylesi bir politikanın Kürdistan'da hayat bulması durumunda en çok zorlanacak olan Kürt halkı, ardından da bölge halk güçleri ve genelde de sosyalizm olacaktır. Burada önemli olan emperyalizmin Kürdistan sorununa karşı ne kadar duyarsız olduğu ve bu duyarsızlığın gereklerini nasıl bir çaba ve kararlılıkla yerine getirmeye çalıştığıdır. Bunu görmek gerekir.

PKK, kapitalist-emperyalist güçler, Kürdistan halkına olan düşmanlığını en üst boyutlara çıkarıp, Kürt halkının başımsızlık ve özgürlük mücadelesini bu denli acımasız ve artan bir çaba ile durdurmaya çalışırken, Kürt halkının büyük umut ve beklentileriyle baktığı devrimi ve sosyalist güçleri de yapmaktadırlar. Sorunu sadece pratik-politik boyutlarıyla değil, ama aynı zamanda tarihsel ve toplumsal yanlarıyla ele aldığımızda sanıyorduk bu noktada, sosyalizme yöneltilmek gereken bir dizi sorularımız olacaktır. Tabiki, bizi bu soruları sormaya iten nedenler vardır. Bir kere sosyalizmin evrensel ilkelerinden ayrı, somut olarak Kürdistan sorununa nasıl baktığını öğrenmek istiyoruz. Bu bizim hakkımız.

Ve soruyoruz; Sosyalizmin gündeminde Kürdistan denen bir sorun var mıdır? Varsa eğer, kapitalist-emperyalist dayatmalara karşılık kendi politikalarını ortaya koyması ve bizim de bunu bilmemiz gerekmez mi? Kürt halkı bir ulus mudur? Değilse azınlık olarak mı değerlendirilmektedir? Emperyalizmin bölge gerici güçlerini ve faşist Türk sömürgeçliğini en son sınıra kadar destekleyecek var olan Kürdistan sorununa boğmaya, rayından sapırmaya ve de ezmeye çalışmak olduğu bilinmektedir. Buna karşılık sosyalizm ne yapmaktadır? Hangi ölçüler desteklemektedir, soruna nasıl yaklaşmakta, ön görüldüğü çözüm biçimi ne olmaktadır? Leninizmin bu konudaki ilkeleri ve politikası son derece açıktır ve nettir. Somutlaştırılacak olursak; Leninizmin anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-sömürgeci temelinde gelişen ulusal kurtuluş hareketlerini destekleme zorunluluğu vardır. Kaldı ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, dünyanın en gerici, en ırkçı ve sömürgeci güçlerinin birli olan TC'ye karşı proletaryanın önderliğinde bir hareket olarak gelişmektedir. Dikkatle bakıldığında görülebileceği ki, PKK, tarihsel sorumluluklarına yanısıra, aynı zamanda, başlı Türkiye ve Kürdistan olmak üzere Ortadoğu'da sosyalizmin çıkarlarını en iyi temsil eden militan bir güçtür. PKK, bunu yaklaşıp onbey yıllık amansız mücadelesini pratiğinde ortaya koydu. Bugün aynı sorumluluk ve bilince

Emperyalizmin Kürdistan politikasına bakıldığında soruna nasıl yaklaşıldığı açıktır. Emperyalizmin, sorunu, var olan nesnel bir gerçeklik olarak kabul etmekle birlikte, sorunu koymuş biçimi ve dayattığı çözüm yolları hiç kuşkusuz, kendi mantık çerçevesi içinde olmaktadır. Bu ise, somut olarak burjuva sınırlarını ve mevcut statüyü zorlamayan, tamamen otonomi ve kültürel özellikler olgusuna ifadesini bulmaktadır. Çağımızda otonomi ve kültürel özgürlüğün ne anlama geldiği, böylesi bir talebin hangi sınıfların çıkarlarına denk düştüğü bilinmektedir. Bu bağlamda emperyalizmin kan zor, kâh aldatma yoluyla Kürdistan sorununa yaklaşım göstermesi ve tüm politikasını böylesi bir mantık üzerine bina etmesi kadar doğrudan bir şey yoktur. Bu, emperyalizmin, marksist-leninist önderlikli devrimci halk hareketlerine karşı uyguladığı genel politikasının bir parçasıdır. Bir yandan Kuzey Kürdistan temel alınarak üzere dört parçayı da kapsayacak ulusal düzeyde özerklik otonomi planı düştürülürken ve bunun pratik gerekleri adım adım yerine getirilmeye çalışılırken, diğer yandan Kürdistan halkına karşı vahşet boyutlarına ulaşan bir katliam ve asimilasyon politikası güdülmektedir. Bütün bunların ardında emperya-

kırsak, son 10 yıl içinde PKK hareketinin Kuzey (Türkiye) Kürdistan'da geliştirdiği büyük bir mücadele sürüyor. Bunu artık TC bile teslim etmekte, inkar etme, saklı tutma gereğini duymamaktadır. PKK kendisini marksist-leninist bir hareket diyor, öyledir de. Bunu, PKK'nin mücadelesinde, programında, ideolojik ve politik çiziminde, hedeflerinde, ittifak ve mücadele alanlarında görmek mümkündür. PKK'nin gerek zindanlarda, gerekse dışarıda; Doğu ve Güney Kürdistan'da ve Filistin safalarında bölge gericiğini, siyonizme karşı gösterdiği direniş, verdiği mücadele bilinmektedir. Bu, PKK'nin yalnızca bir ulusal kurtuluş hareketi olmadığını ama aynı zamanda enternasyonalist direniş bir hareket olduğunu da göstermektedir. PKK'yı asıl olarak da, taşıt Türk sömürgeçliğine karşı geliştirdiği şanlı direniş mücadelesinde tanımak gerekir.

Türkiye ve Kürdistan'da Stalinin gericiğini geride bırakan 12 Eylül faşizmi karşısında, zorunlu bir geri çekilme taktığını uygulayan PKK, çok kısa bir süre içinde yeniden toparlanıp az bir güç ve yetersiz bir donanımla da olsa, kendisinden katbekat güçlü olan vahşi Türk ordusuna karşı şanlı 15 Ağustos direniş sürecini, yeniden savaşma

lamiştir.

Bizim de hareketimizin içinde kalıp da, hani bizim yermek devrimci dediğimiz, eskiyle bağlarını koparamayanlar, eskiyle kopuşu köklü yapamayanlar vardır. Bunun için, akıllarına aklı eskil resmi düzeni, faşist-sömürgeci hakim ulus düzenini, yine ortaçağdan kalma kalınları getirirler. Anababa çağından tutulmuş asalet-kabile yaşamın özlülerini çekmeye; bir yığın feodal kalıntıya takılmaktan —biraz burjuvazlaşmış— burjuva bireyciliğin özlüm duymaya kadar birçok başla geçmeye başladılar. Onlar Parti için, birakalım PKK'nın doğuş ruhu, yürekli, beyni, hareketliliği olmayı, onun farkında olmadan yavaşaktadırlar. Bunlar kimlerdir? Partimizin içindeki ikizlülüdürler; first geldiğinde, hareketin önderliği zor duruma düştüğünde en erkenden bağışladır, müteccilliği, gereçliliği, gözükere bir biçimde yavaşak olanlardır. Onlar sadece çıkış dönemlerinde ortaya çıkmazlar. Bilek, en az çıkış dönemlerinde ortaya çıkarlar. Sadece direniş dönemlerinde müteccilliği yapmazlar. Bunlar, asil müteccilliği hareketin olgunlaştığı, bazı değerleri topladığı, bu değerleri etkil yendi düzünü temelleri haline getirdiği dönemde yaparlar. Bunlar pusudadırlar, mevzidedirler. Fakat düşünme karşı savagı için değil, bunları Partinin zor günlerinde, en darbe vurmak için mevzidedirler. Bunların gözü düğünde değil, Partinin yürüyüşündedir. Yürüyüşte bir çarpıklık, bir düme oldu mu, mevziden başkaldırırlar; "biz varız, durum" derler. Partiyi tutmak ve ele geçirmek için bunu yaparlar.

Oldu mu böyle dönemler? Oldu. Cazavî dümenî böyle zor bir dönemi, bir ölüm-kalım dönemiyleydi. Böyle pusuya yatanları vardı. Tarihini biliyoruz. Hem de "İlim-i PKK"lık! ad altında en çilgince karşı-kompoliter Parti direniş mevziisini düğürmek istediler. Ve ancak büyük bir karşı direnmeyle Parti savunuldu, bu hailerinin yüzü açığa çıkarıldı ve layık ödülleri yerlere oturtuldu.

Dığarda da vardı böyleleri. Bunlar yillarca iyi bir Partili olduklarını inandıkları için her türlü yağcılığı, soyarlığı, sahteliği ve ikizlülülüğü göstermekten çekinmediler. Ama zor anlarda, özellikle hareketin ölümölü bir darbe yieceğindeki sandıkları durumlarla yarasaşları gibi dekilirden kışık kanlı çırpmaya başladılar. Bunlar bu duruma, "gün bizim günümüz, ikbal günleri geldi" deyip ortaya fırlayarak arkadaşları hancerlediler. "İste PKK'yı ele geçirdik" dediler. Bunlar tam söyleyemelerinde de "İlim-i, daha demokratik, daha insani PKK!" diye fırladılar. Bunlar en az emeğin sahipleridir. Bunlar Partinin olumlu yolda yürümeye için hiç çaba harcamayan, hep alsine yaşayan, alsine cırtan, alsine mevziilen ve güc gücündeki de böylece öne fırlayıp hareketi ele geçirmek, o hizma bir kanadını çekmek, o olma oluşturmak; o olma bir darbe vurmak isteyenler; o da olma, düğmanın iyane kaçarak "yine de veremedik zararı verdik" diyenlerdir. Bunların örneklere hareketimiz safalarında da görülmektedir. Tarihli bir çağrışım yaparsak, bunları bugün daha iyi anlamak mümkündür.

Direniş dönemlerinde bunlar daha yavaşına ortaya çıkmıştır ve bu çok olağandır. Her dinsel ve siyasal çıkış için dönemlerinde müteccilliği vardır. Geriye çarp edenler azdır. Neden? Çünkü fazla zorluk istemez o dönemler. Ne de olsa bir aydınlanma dönemidir.

PKK için

Kürdün ölüm termanını yırtın sen
Tutunacak dalmızın sen bizim.
Tüm cihana "Kürt ölmeli" dedilerin
Gür sesimiz, dilimizsin sen bizim.

Sen aevginin, emekçiyi yar oldun
Aydınlaştın, sen ışıktan yar oldun
Vatan için çepeçevre sur oldun
Kanadımız, kolumuzun sen bizim.

Sen anasın, halkımızla kol veren
Sen özusun ölü can'a can veren
Sen baharın Kürdistan'a yeşeren
Esen hayat yelimizin sen bizim.

Yığıl harmanının, sende hası var
Sen şehit kanısın, onun aklı var
Sende emek, ekme, barış esal var
Peteğimiz, balmızın sen bizim.

Sen özgülsün, Kürt halkına yasladın
Sen bilimin, leninizme besledin
Güller takın, bin bir renkle süsledin
Yeşilimiz, alımızsin sen bizim.

Sen güneşsin, doğdun Kürt dünyasında
Hıncımızdan, öfkemiz yar esinde
Evrenin ortak emek bahçesinde
Açan kızıl gülümüşün sen bizim.

Sen şimşeksin, kör geceye çıkarasın
Sen yağmursun, tüm kirleri yıkarasın
Bağımızdaki deryasına akarasın
İrmağımız, selimizsin sen bizim.

APO gibi pilingin var, bazın var
O'nun izler yığıl öğün, kızın var
Hepinin de sana bir tek sözü var
Dönülmezen yolumuzun sen bizim.

Ama, hareket ölüm-kalım savası dönemine girdi mi geriye çarklar daha fazla olur. Çünkü, bu yıllar yaman yıllardır; "ya direnme ya ölüm" yıllardır. Direniş yaşamaya götürdü. Bu yılın PKK'de gerçeklerin tarihini andır teneği yarılar olarak yaşamıştır. Gerçekten çok büyük direnmeyle bu yıllar kurmuş. Aynı zamanda, büyük haneler de bu yıllara dayatmıştır. Böylece daha iyi anlaşılır ki, yine PKK'nın gelişimi çok doğru bir yoldadır. Tarihle yararış bir hareket olmanın bütün vasıflarını taşıması sözkonusudur. Aynı zamanda, direnmenin süratli olduğuna bahsetmek gerekir. Direniş öcününü şahında temel edilmştir. Bunu da yadına getirmek gerekir. Çünkü, her tarihle hareket olduğu gibi, öncelikle Öcünü kendisini kanıtlamadan, bütün savasım yöntemleriyle kendisini yetkinleştirmeden halka kendisini yetkinleştirmeden halka kabul ettiremez. İlk dirençler, düğmanın bütün dayatmaları karşısında ayakta kalma kabiliyetini göstermezlerse, zaten öcü sifeına layık olamazlar. Bunlar bilicilikle, cesaretle ve fedakarlıklarıyla, ustaca savasım yöntemleriyle ayakta kaldıkları ve sağlamlıklarını, yürüyüşü başarıyla yürüttüklerini gösterdiklerinden, ayağı kaldırmak istedikleri halde kesin onayını kazanırlar. Neden kazanamazlar? Bunuca iyi bu kadar yaman savasınlar, elbette ki her şeyleriyle temsil ettikleri halkın yüreğine, beynine çok kolay girerler. Böylece de onun yüke taşıdığı sonuna kadar sağlamlar. İşte PKK'de gerçekleşen de budur.

Bizim bu direniş yıllarımız, bugün on yılını dolduruyor. Anladıkları, tarihleri, gerekleri tam yerlerine getirmişler. PKK çok sağlam bir öcünü öldürme kanıtıdır. Tarihle, Boşevikler de dahil, çok az hareket, yalnız bu biçimde öcünü savasarak kendi doğuşunu; ayakta kalmasını ve yaşamaya hakkı olduğunu kanıtlamış sözkonusudur. Öcününün, Türk egemenlik sistemi gibi bir gücün vahşetine karşı direnmesi gerçekten destanları. Ancak, büyük dinlerin doğuşunda, ancak büyük siyasal akımların doğuşunda benzerlerini bahsedebiliriz. Bizde de gerçekleşen budur.

Halkımız derin tarihi sorunları ve kurtuluşunun mucize kabillinden olmasa, ona bu damgayı yorusun. Halkların gündeminde böylece devrimci bir öcü kıtlığında, öcünü böyle olmak zorundadır. Çünkü, böyle olmak için karakteri gereğidir. Böylece olumsuz durumu yoğun bir biçimde yaşayan halkların bağında büyük atlatı oluşur yağına-

madan, onların öcünde büyük yığılçılıklar, kahramanlıklar sergilenmeden, onların uykudan uyanırmak mümkün değildir. Onların yürekleri birlerce yıldır pas bağlamıştır; beyinleri gerçekten duruma uğratılmıştır. Onları yeniden sarmak için, öcünü büyük savasım verecek için, öcünü kahraman olacaktı. Öcünü destanı dirençleriyle sergileyecek. İşte bizim de yürüttüğümüz budur. Ancak bu, bizde yürekleri bir darbe hareketi geçiriyor. Düğünmeye zorluyor ve arından da hareket geçiriyor.

Bu yılların karşı-saldırıları da elbette ki yaman olacaktı. Devlet, resmi iktidar, tüm güpleri ve olanaklarıyla saldıracaktı. Saldırıyor da, biliyoruz; klasik ördü öcünü, temelleriyle savastıka savastı. Yıkı-yönetimi, askeri idare ve, nasi varsa, hepsini kullandı. O tarihin bağında neler varsa hepsini çıkardı. Hepsiyi savastı. Sonuç alamadı. Bu sefer savası özel savasa dönüştürdü. Özel savasın bağında ne varsa, yalnız kendisinin tarihinde de değil, uluslararası gereçliliği de bağında ne varsa gerillliği de eldi. Birkaç yıldır kullanyor. Bu ne demektir? Karşı-devrimin her yönüyle kendin bir ölüm-kalım savası içinde tutması demektir. Bu için bir yönüdür. Bunun da nasıl geliştirildiğini biliyoruz. Diğer yönde, ilibirlikçilerin durumudur. İlibirlikçilerin durumu, direniş yıllarında daha değişik bir hal alıyor. Saldırıları ideolojik saldırılardan daha geniş birlikli saldırılara dönüştürdüler. Nasıl ki, düğman dirense karşı sadece ideolojik saldırılarla yetinmeyip, askeri-siyasi bir saldırıyla da eşlik ettiriyor; ilibirlikçiler de, yalnız ideolojik saldırıyla yetinmeyip, yavaş yavaş filli saldırı birlikleri ortaya çıkarmaya başladılar. Bu filli saldırı birlikleri, siyasal kuvvetlerden tutulmuş milislere kadar bugün çeşitlenmiştir. En son olarak da, biliyoruz, emperyalizme faşist Türk sömürgeci resmen ilibirlikçi yaparak, düğme hareketimize karşı yürüttükleri saldırıları uluslararası boyutlar kazandırdılar. Bilindiği gibi, ilibirlikçilerin ilk saldırı birlikleri, kompo örgütleriyle geliştirdi. Sterk S, Tekoğin vb' den tutulmuş hakim ulustan kaynaklanan bir yığın sosyal-göven gruppu da vardı. Bunlar, öcün ucuunu hep dirençli çıkışımıza yönetmek istiyorlardı. Daha sonra, çok çeşitli sahte birlikler oluştu. Özellikle, silahlı mücademizin yeni bir aşaması olan 15 Ağustos Atılımı döneminde, bu daha da çeşitlendirildi. Bir yandan komünist partisiyle "Sol Birlik" adı altında sahte birlikler

inşa edilirden, ilkel milliyetçilik ve daha geri öğelerden milis çete oluştu. Bunlar daha çok askeri renişe karşıymı dem temelinde, resmi düğme söz verdiler ve resmi düğme görüşü, teslimiyete de o temelde gittiler. İkel milliyetçilik işi gizlenen yürüttüğü görüşmelerle —ki, bu görüşmeler en üst düğme ve resmisi; bu açı bir biçimde gazetelere de yansıdı— kurdugu resmisi günümüzde en üst düğme resmisi ilibirlikçi biçiminde geliştirilmektir. Bunlar düğmana karşı mı savasıyorlar? Hayır; düğmanla kolko. Onurlu bir davranış olarak gördükleri teslimiyeti ve işbirliğini övüyorlar. Hem de direnç karşı. Elbette ki, PKK'nın direnç karşı. Bütün bunların yanında düğmenin ördü savas yöntemlerinden olan, özel valikler, ördürünce saadlı. Bunları emirlerine yası yeni teknikler verildi. Koruyucu sistem, yani yeni milis-çetecilik açık yasaları geliştirildi. Pismanlık Yasası yine acık milis güçler oluşturdular. Bunlar, düğmizede resmisi saldırı ve işbirlikçilerin siyasal saldırı ve askeri faaliyetleridir.

Bu yıllarda üzerinde daha da öneme durulması gereken bir konu da, ıcte bunu nasıl karşılık verildiğidir. Ortaya çıkan birkaç provokasyon hareketinin tarihli bilinir. Silahlı mücademizin arkadan vurmak; sadece onunla da yetinmeyerek, Partinin bütün direniş öcüne saldırarak için, ilbarcılık tutulmuş arkadan hancereleme ve kompoluçluğa kadar sil, ikizlül, pusuda yatan, zor bir dönem sözkonusu olduğunda hem basını uzaşı Partiyi ele geçirmeyi deneyen, bunun en utanmaz örneklere sergilemekten çekinmeyen yaygın girişimleri tank oldular. Bu girişimleri nelerden ibaret olduğunu da Parti tarihimize iyi bakarak öğrenmeliyiz. Bunlar kimdir? Bunlar, eski düğmenin temsilcilerinin resmi iktidar düğmeyinde ayanlarındın tutulmuş daha eski düğmenin ilibirlikçileri, temsilcileri ve hakim ulusun dolaylı temsilcileri olabilirler. Yeni objektif ajanlar diyoruz bu bunlara. Yeni ilibirlikçiler en kalantörleridir, en kılıpı ara tabakalardın kaynaklananlardır. Ancak, onların dolaylı temsilcileri olabilirler. Yani, sosyal-ajan çevrenin, sosyal-ajan yapının içimizdeki objektif ajanlarıdır. Bunların gönlü Partiyi rahat değildir. Tek kelimaye bunları anlamak istiyorsak; Part ilidn hastalar, huzursuz olanlar, Partiyi kendisi için şifnak, bir kurtuluş aracı olarak görmeyenlerdir vepi böyledir. İlimizde böyleleri vardır.

Ben bunların galil olduğunu söylerken, çoğu belki de yüzüme

bakıyordu. Çok açık söylüyorum; Partiyi rahat olmayanlar, Partinin silahlıya savasamayanlar, Partinin kendine emanet ettiği değerleri savunamayanlar, bu konuda her türlü gaflet, aymazlığı yaşayanlar kılınan temsilcileridir? Bunlar bir aldatılabilir mi? Her türlü dedikodu ve ikizlülülüğü sergileyenler, Partinin ahlakıyla uyumayanlar, Partinin yürüyüş tarzına ayak uydurmayanlar, her türlü bozgunculuğu sergileyen marifet sayanlar, emir-komuta sistemine gelmeyenler, özü katilamayanlar, Partiyi bir kibleğah, kutsal bir kabe olarak görmeyenler eski düğmenin temsilcileridir. Ve bunlar fırsat buldukça, her zaman tarihi hareketin düğzenleyecekleridir. Düğzenleyici de, Züherine ölü toprağı serpilmiş bunların. Yürekli kaskatı, alsında yağıan denilen şeyin de çok uzağındadırlar. Serseri mayın gibi duroyurlar. Bunları yadırgamıyoruz. Bunlar kıktı, daha da çıkar.

PKK'nın içinde PKK'yı ailetmek, bittirmek isteyeenlere birçok yöntemlerle düğmeye çalıştık. Züherine olanlar da bu konularda çok bilincisler ve biraz da ukadurlar. Bunlar düğmezis kesimlerdir. Aymazlık, gaflet, duyarsızlık, bunların bir özelliğidir. Şeyat iliy mücademe emesini bileseiler, iyi bir kılı, iyi bir hisiz oluturabilirler. Ve biz bunlara daha iyi bilişlarıdır. Ama aynı yığıllığı da göstermediler. Bunlar çok kocaanca, çok düşküncü ve yavaş yavaş, Parti içinde kalımayacaklardır. Bizde, bunların durumunu biraz daha anlamamıza hizmet edecek sağı budur.

PKK'de gelişen, bir önderlik olaydır dedik. Zorçekt, çok büyük kaba istiyor. Gerçekten insandan bütün yeteneklerini kullanamamış istiyor. Bu doğru, fakat bununla kazanılan büyük bir halkı yasamı sözkonusudur. Bununla bir halk kazanıyor. Bununla bir ölüm-kalım sorunu, halk lehine düğmelenmek isteniyor. Halkların adına, büyük öğretiler ve siyasal akımlar adına —ki, bunların hepsi bir snifa, bir halka, bir ulusa, insanlığa hizmet eder—yola çıkanlar, boylenlerinde ve yüreklerinde savası böyle geliştirebilir.

Ben ortayda insan tanımıyorum. Karşıda olanlar bütün yürekleri ve beyinleriyle saldırıyor. O halde, ondan kurtulmak isteyeenler de synan öyle karşı koyarlar. Bu arada ortada olanlara gelince; alsında bunların da varlığını biliyoruz. Objektif bir temeli olduğunu da biliyoruz. Yine, insaniğin önemli bir parçasını temsil ettiklerini de biliyoruz. Ama bunlar her zaman yalandırlar. Her zaman ataktilerle üstelikleri idüştüğünü düşünmektedirler. İzdüşümü de gerçek değildir. Gövdenin yansı asienlerden, yansı da ememenlerden teşkil etmez; peki bu bir kişilik olabilir mi? Beyninin yansı asienlerden, yansı asienlerden yana çağışın; bu yığın sağıllı bir beyin olabilir mi? İşte bunlar böyle olanlardır. Bizde böyle olanlar bunu bilincine yavaş, bunlar bir orta sınıf hareketi biçiminde organize etseler; bazı geç dönemlerinde ileriye de fırlayabilir, iktidar olabilirler. Kendilerini ilik değil de, ememenlerin ataktilerini yönetmek durumunda oldukları, asienlerin de yönetime kılmayacak kadar zayıf oldukları, bazı geç dönemlerinde bu ikisinin idüştüğünü yaşıyanlar, iktidara da gelirler. Örneğin bir Rus devriminde, Krensky gibi. Krensky iktidara da geldi. İki hareketin gelişimini altındaydı. Karşı-devrimde dölmeyi; toprak sahipleri ve büyük burjuvaziyi, proletarya ve yoksul köylülük arasında kaldı. Bir geç hükümetini işe ederek iktidar ol-

du. Hatta başbakan oldu. Bu da az değil. Ama daha sonraki durumunun ne olduğunu biliyoruz.

Şimdi bizimlikler, yani Türkiye ve Kürdistan'dakiler bundan daha da uzak, bireysel ve tektirler. Fakat kendilerinin dünyanın merkezine koyuyorlar. Ortayolculuğu bu kadar inadi, bu nedenle. Yani, zayıflıkta, düşkünlükte inat ediyorlar. Bununla da nasıl bir hiç olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Türkiye'de yaygın, Kürdistan'da dopdolu... Fakat çok olmak, kalabalık olmak kuvvet olmak anlamına gelmez; hareket etmek anlamına gelmez. Örgütlü öç-dört adam, örgütsüz milyonlar daha etkilidir. Bunların bütün gücü nedir? Bütün güçleri, güncel sağlığı yaşamaktır. İddiasınının ağır etkisi altında olmaktır. Kendisi için olmayan, başkalarının göğesi altında olanlardır bunlar. O göğeler üzerinde eksiik olmadıkları sürece de, yıllarca yaşamayı—eğer bu yaşam fazla yaşa-sabuna dokunmayan bir yaşama—sürdürür. Üste olanlara öykündür, hep onları taklit etmeye çalışır. Alta onların durumuna bakar, "bu iyi durum-durum" der. Bu ki dünya da onu yaşatabilir. Hatta yüzüylürlü yaşar. Ama attıkları ele duyduğı nefret ne kadar alçakça ise, üstteki ele özlem de o kadar alçakçadır. Dolayısıyla bu bunlar için, sağlıklı öğelerdir, obektif temelleriyle uzun süre yaşanalar diyemeyiz. Partimiz

kendisine başka yaşam hakkı tanımayanlardır. Bütün yeteneklerini olağanüstü bir biçimde ayaklandıran, kasları gerilimle, bakışları keskinleşmiş, iradesi bıçak haline gelmiş olanlardır kimidir?

Ortayolculuğu kimlerdir? Yaşamına pigman; Partiyi katilina pigman; bir yandan öçü kola beken, bir yandan düzene beken; teorisi ayrı pratiği ayrı; çok konuşur, az iş yapar; bazıları çok iş yapar, ama çok kaba iş yapar, onun teorisi bilmez. Yani, teori-pratik kopukluğu sonuna kadar vardır. Partiyi bazı yönleriyle özümser, bütünüyle özümseyemez. Bazen ırlar parlayıverir, bazen de dursklar, durgunlaşır. Bazen sağ-testiyeciler, bazen aceleciler, sekteler. Bazen kiki kuyrukçusudur, bazen kiki amirlerdir, bardarınasdır. Bazen öderlik için sendalılar, bazen önderliğe için sevdalılar, bazen önderliğe karşı gözükkara bir ihanetçidir. Parti içinde bazen canlıdır, bazen durğundur. Bazen çok duygu saldır, bazen çok duyarsızdır. Bu her zaman eksiikliği vardır; onun yaşamına damgasını vurmaya bir şey varsa, o da turnusub bir devrimciliktir. Komle, her gelişmeyi anında karşılayabilecek devrimi yeteneği, devrimci yaklaşımı, yürüyüş tarzını gerçekleştirmemektedir. Bunlar da geniş bir kesimdir ve a dına ister yetmez devrimci diye lim, ister ortayolculuğu kol diye lim, ne dersak diyelim, bunlar, devrimci kol yüksek bir tempoda ve

leme gücü görmüyorlar. Halkın üyanışına, halkın yeni bir yaşama hakkı olacağına kendisini inandıramayanlardır. Bir halkın ayağa kalkış ve yürüyüşüne inanan ve hatta ona öcü düzünide katılanlar, Parti içinde böyle yaşayabilir mi? Asla. Tarihün büyük devrim hareketlerine asla olanlar, öndan yana tavır koyanlar, böyle olabilir mi? Asla. O zaman bunlar kimdir? Tarihinde da nasibini almış, halkın büyük üyanış gereğini yüreklerinde duymayan, o kendilerini veremeyenlerdir. Demek ki bunlar kendi halkı gerçeklikleri konusunda ayırmazlar. Bunlar Partinin çıkışından da yeterli derisi çıkarmayanlardır. O zaman bunlar ne oluyor? Bunlar kazara Partinin içine süpürülmüş süpürntüler. Tercihini bilincil, örgütlü yapmamış olanlardır veya fıratçılarıdır; Partinin hep zorluklarından yararlanmak istesey, zor dönemlerde karşı peşinde koşanlardır. Bunlar bir hıltıp içinde yer alıp, o eski aile, kabile, bölge ailekanlıklarını Parti içinde sürdürmeyi marifet olarak bilenerler. Her düzeye eksiik dolaylı olarak temsil etmek isteyenlerdir. Eskinin belki vurucu gücü değillerdir; bunu söyleyelim. Bunların durumu daha değışiktir. Üçüncü kol teşkil edecilerdir. Bunlar vurucu güç değillerdir. Bunlar bilincil hıltıp başları da değillerdir. Bilakis edingiderleri, duyarsızdır ve bu ruh halieriley engeldirler. Bunları bu biçimlerde tanılamak ve durumlarını hiçbir biçimde kabul etmemek önem taşıyor. Varlığını kabul edeceksin, ama bu biçimde Parti içinde yaşamalarını kabul etmeyeceksin; onları eğitlim, çalıştırma, tecrübeyle doğru devrimci akim için kullanırsın. İsrarla mevziye yatıp, karşı-devrim ataklarını bekleyip, zor dönemlerin kaçışını örgütmeye çektiklerinde de gerektiği biçimde etkisiz duruma geçecekler.

Bunlar örgütün kritik alanlarını gözetilerler, o anlar yaklaştı mı, ilyi kulak kabartırlar. Hareket bastırılıyor mu? Bütün ilgilileri buna yöneltilir. Ve çokça hesap hatası yaparlar. Çünkü devrimci hareketlerin onların beklendiği gibi bastırılmaz. Bazı geri çekilmeler olsa bile, her zaman kendilerini daha da güçlü bir biçimde yenilerler ilerlerler. Dolayısıyla bunlar hep hesap hatası ile düşerler. Hep yanlışlı olurlar. Bu halieriley de hep kaybederler. Fırsat buldular mı bir bakarsın ilgisizliklerini düğman kucağına kadar attılar; bir bakarsın çiriciplek ortada kaldılar. İste, devrim bunları böyle yakalamıştır. Devrim, bunları teslim almayı başaramazsa, doğal olarak karşı-devrim yakalar, teslim alır. İkisi de bunlar için hüsrandır. Dolayısıyla şu veya bu biçimde, özellikle böyle olanların bu yazmağızı terk etmeleri gerekir. Bunun hiç de sağlığı bir yaşam biçimi olmadığını bilimleri gerekir. Hem de Partimizin içinde bu biçimlere mevziye yaktıktan vazgeçmeleri gerekir. Parti yaşamıyla bu biçimde bütünleşemeyenlerin bilimleri gerekir. Doğru Parti yaşamına canğönderleri bir katılığı sağlamaları, bunun çok önemli bir kurtuluş ödünü bilimleri gerekir. Kasın terici yapıp uğun adını ilierlemeyi, bunda sonuna kadar umutlu olmayı esas almaları gerekir. İste, öcünyle böyle uşlar, önderliğe böyle uşlar. Bunu başka bir biçimde denemem gerekir. Bunlar ikizlölölük ve kutahlıkta ısrarlı davranırlarsa, başlarına gelecek her şeyi hakketmişler demektir.

Ortayolculu kol veya toplumdaki aratabakların içteki yansımalarını ve konumlarını böyle değerdendikten sonra, Parti içinde üçüncü

bir koldan bahsedilebilir mi? Yani, karşı-devrim dolaylı temsilcileri var mıdır? Düğman bazı alanlarını da Parti içine yerleştirilebilir mi? Yerleştirilebilir. Bunlar başka almadan tutulmak karşı-hareket düzenlemeye kadar ça harcarlar. Tarih bunların da varlığını tanır. Ama bunlar sinirdir. Yani, açık düğman adan tasliyle icra edenler sinirdir. Bunlardan gelecek tehlike de büyük değildir. Bazı kompolarla bazı önderleri vurabilirler. Ama bir hareketin kaderini değiltirmezler. Daha tehlikeli olanlar eksi düğmenin dolaylı temsilcileridir. Eksi düğmenin öğemen temsilcileridir. Kimdir bunlar? Bunlar eskiden halk üzerinde —bu ölike olur, toplum olur— her tarifi dönmede her ölike değışik bir alan üzerinde, resmî öğemen düğmenin ya temsilcileri ya da işbirlikçileri olarak hüküm sürdüler. Yani ya düğmanın direkt şahipleri ya da onunla işbirliği içinde olan; o temelde ölikele, halklara öğemen olanlardır. Çıkartılar bu temelde gelişmiş olanlardır. Bunlar kendilerini ölikein sahibi, halkın efendisi sayarlar. Ölikecil döneminde ölike, feodal dönemde mülk ve serflerin şahipleridir, kapitalist dönemde işçi sınıfının kızıldiki aristokrat sendika ağalardır. Burjuvazinin çıkmasını çeşitli oportünist kikiiler biçiminde temsil edenlerdir. Hatta sosyalist ölikeelerde de bürokrat bir tabakadır bunlar. Ama emek üzerinde şu veya bu düzeye sömürdün çıkartı olanlardır. Kısaca bunlar derler ki, "Biz şahibiz toprağa, emeğe. Bizim çıkarlarımız esastır." Devrimci hareket bunların bu çıkarlarını sarışığında, yerle bir ettiğinde, sürdüklü toprakları bunların vesayetinden kurtardığında, an azından bunların karşıside ciddi bir tehdit olarak dikildiğinde, sömürdükleri halk yığınlarının üzerinde bunların hükümlerini kırdığında, bunlar kıyametleri koparırlar. Dolayısıyla da bütün bunları ellerinden alan devrimci güce veya örgüte karşı koyarlar.

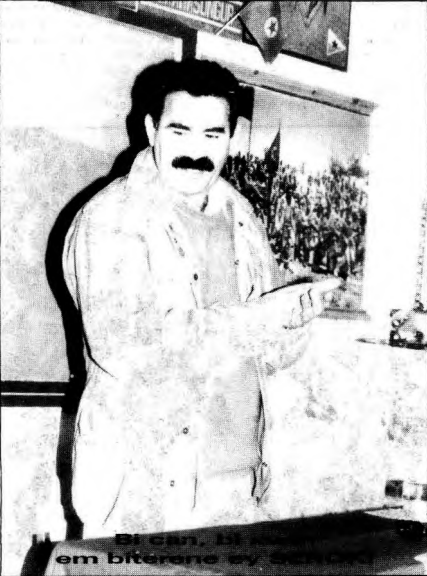
Bu bizim ilk çıkış dönemlerimizde yaygınca yapıldı. İmhayı başaramadıkları durumlarda içeri sızma faaliyetlerini direkt veya dolaylı olarak sürükli yaptılar. Şimdi daha ilyi anlayırsız ki, bunların Partinin içine girmeleri, kendi sınıf lehçeleriy, —onlara göre bilincil— cesaretil ve de kendilerine göre bir fedakarlık anlayışı temeline ölmüştür. Bunlara göre, PKK'lık kırk türlü de olabilir. Zaten ilginç noktada da şimdi geleceğiz. Bunlar, "her yigiden bir yögür yiyişi vardır" diyorlar. Yani, "herkesin bir PKK'lılığı olacak" anlamına getirmek istiyorlardı sözü. Bu yaklaşımın altında yatan nedir? Bu yaklaşımın altında, PKK içine sızma vardır. Yani, burada PKK'nın özü tarihî çıkışına denk gelen bir giriş yoktur. Toplumda ögik etkililer mevkinin çıkarlarını sağlama temeline; PKK'yı kontrol etmek için, denetim altında tutmak için PKK'ye geliş vardır. Hatta, PKK'nın tarihini incelediğimizde, şunu çok göreceğiz ki, bazıları aile etkililiklerini korumak için, hem de safca, düğüste, Parti içine geliyorlar. Bu önemi bir geliştir. Bizim, bunu ilyi tespit etmemiz gerekıyor. PKK'nın çıkışına doğru katılma, PKK'ye giriş doğu yapılsa, ancak o zaman doğru olmayan girişleri de tespit etmemiz mümkündür.

PKK'ye doğu olmayan temellerde katılma nasıl olur? Örneğin mensubu öcğü ve çoğunluğu da öğemen, işbirlikçi konumu teşkil eden, öğemen ulusun büyük ökü anlayış —ki bu, gövenizmdir; yansıması da sosyal-gövenizmdir— ve

"Sonuna kadar düğman kesilecek; EPO'ya hayır, PKK'ye apo!" diye çıkılıklar atıyorlar. Ve nasıl da dişlerini tırnaklarına takarak —yani, bir tavşan yüğeli olmadıkları halde bir aslan kesilecek— bir günde darbe yapıp iktidarı olmak istiyorlar. Bunlar, eski düğmanın savaşçıları, ölikein şahipleri, halkın etefindiler, düğmanın temsilcileridirler. Onlar da birer savaşçıdır ve karşı-devrim adına da ancak böyle savaşılır..."

çıkartıları temeline ulusal gövenim biçiminde olur. "Daha yetenekli, daha üstün konumdayım; ezilen ulusun ayağa kalkışında benim kontrolüm esastır" anlayışı temeline olur. Ki, bu anlayış ideolojiktir, işyaidir. Bu anlamda da böylesi bir anlayışın hiçbir de resmî alan olmasına gerek yoktur. Her şeyden önce, bunların mayası, hakim ulusun mayasıdır. "Üstünlük" diye beslenen de bazı yeteneklerdir. Ezilen ulusu her görüyor, aşığı görüyor. Onun için de kendisini hep üstün oluyor. Bunlar, son tahillde karşızma Partinin önderlikse çıkışına, öylelik katılmasına layıkıyla ulaşamayan ve gidermek buna karşı derinlemesine derinleştirenler olarak çıkartılar. Böylesi de çıktı mı? Çıktılar.

Diğer bir grup da ölikeide: aslında sayıları hiç de küçümsemeyecek oranda olan ve düzen koşullarında kendilerine oldukça avantaj teşkil edecek bir yaşantının şahipleridir. Mülk denetimi ve insan denetiminde konumları ilyi düzedeydi. Biraz da ölikeatracıydı. Yani bunlar toplumun soylu kesiminden sayılmaktadırlar. Bunlardan da gelen ölü mü? Öldü. Bunlardan gelenler nasıl gelişmişlerdir? "Biz soylu kesimdeniz, PKK içindeki serfler. PKK'nın içinde işçi olarak faaliyet katılanlar daha düne kadar bizim denetimimiz altında değiller miydi? Daha öün bunlar bizim çıkarlarımızın basit emekçileri değiller miydi? Yani çıkış bunların kalıplı da bütün bu soylu yaşamımıza karşı çıkmalar; kabul edilebilir mi? Bunlar yeni bir dünyadan bahsediyorlar, böyle bir dünya olabilir mi?" İste bu kesimden gelenlerin taşıdıkları anlayış budur ve bu sorulara verdikleri cevaplar da süreklî, "hayır" dir. Hatta şunu daha ilyi görürünüz ki, bunlar uzun süre bizimle yanana yaşantılarında, bizim proletarya önderliğimiz, halkın tarihi üyanışını, ayağa kalkışını bir hikaye olarak değerdendilerler; "esas yine biziz" dediler. Biz bu utanmazlıca daha ilyi savaşmak istiyorduk ama, onlar fazla yaşava da gelmiyorlardı, hemen düğüyorlardı. Aslında bunlarla savaşmak zekildir. "Üstünlük, yetenek, soyluluk" dedikleri yeteneklerini daha sonraki süreçte fark ettiler. Bunlar, bu üstün yetenekleriyle ve anlayışlarıyla ne yaptılar? Büyük derinleştiriciler ortaya çıkıldığında alacak ve sinace, eğer, zindanda isletir hemen düğmanla işbirliğine yönelirdiler. Parti içinde yaşamaya devam ediyorlarsa, de-kika de-kika, gün gün, ay ay, hatta ilyi ilyi PKK'nın yürütücü gücünün kadrolarını, önder ve kikiilerinin düğmanın şart baskıları altında ve gellil ortayolcuların etkisi altında

çinde ağılık hareketi oluşturmak isteyenler, onun gidişatına uygun adımlarla karşılık veremeyenler yeni temsil ediyorlar? Açık ki bu yapıyı devrimlerdir. Parti taktiklere hükmedemeyenler. Partinin önderlikse çıkışına, derinleşme özü çabalarıyla katılmayabilirler.

Demek ki öçü kesim ortaya çıkıyor. Toplumda belli dayanakları olan bir kesim; en ezilenlerin, dolayısıyla da en atak, en bilincil, bütün yeteneklerini devrimde veren, onun için sınır tanımayanlar yürüyüş koludur. Bunlar ortaya çıkışta, derinleşme, zindanda, dağda, yurtdışında, ideolojik savaşından gerilla savaşına kadar, ilkerine kadar Partiyi yaşayanlardır. Düğmanın tırnağına takılıp gözlerini düğmandan bir an ayırmayan, tüm nefes alışverişleri düğmana karşı derinden ibaret olan, bu konuda

başarıyla gelişmiş, ona öykündürler; karşı-devrimin atakları baskın çıktı mı irtica hareketine yalınlar. Partimizde işleri ağırlaştran, önderlikse gelişimci çarpıtan, derinden büyük çabalarımız, düğma uğratan, bunu bilerek veya bilmeyerek yaygın kesimlerle varlığı ve güçlü olmaları da bundandır. Ve bugün büyük ögik çabalarımızta rayına sokmamak istediğimiz, yürüyüş koluna ilyi adapte etmek istediklerimiz de bunlardır. Dardağadığın, sağlam bir yürüyüş kolu içinde yer almayanlar bunlardır. Bunlar önderlikse çıkışı çarpıtmak istiyorlar. Yenilgiye götürmek istiyorlar bu halieriley.

Nicin?

Bir hiç, bir sahte hayal, bir basit özlem uğruna; veya gaffet içinde olduklarından bunı yapmaktadırlar. Bunlar için yaşam biraz da böyledir. Bunlar yaşamda yeni-

imhasını, düşüğünü, o olmazsa da duraksamasını beklediler. Bugün onlar için, meğer ki, ikbal günlerinin gelmesiydi! Meğer ki, "gün bizim günümüzdür. İşle tekrar eski üstünlük, soyulmuş dönemini PKK içinde başarıya ulaştırdı" diyebilecekleri anımsı! Biz bunları böyle tespit ettik.

Biz günümüzde aşiretçi-feodal önderliğin kökünden sözettilik. Bu önderliğin sahiplerinin Kürdistan'da Kürt ulusu ve halkı içinde kırk yıldır yürüttük durumunda oldukları ve son direniş adı altında emperyalizme, faşist-dönergüç gücüne yürüttükleri kılı kırk dokuzlukları açığa çıkmasıyla, ve son olarak da bütün halk hareketini, halikin direnişçi-yurtsever özünü, çözümlü-çocuğu ile, yeldinden yetmişine düğününe peşkeş çekmekle gerçek çehrelerini ortaya çıkardıklarından sözetti. Hem de bunu düşünün yücelterek, onur bahsederek yazdılar. Bunlar bizim dışımızda, bütün önce, daha öngörüldü, daha askeri, daha siyaset yapabilmek kesimlerini. Biz bunları yeni yeni temasa getiriyoruz. Özellikle toplu bünyesinde bunları yaşamız daha yeni yeni geliyor. Bunu daha iyi tespit etmek, çatışmayı daha iyi yönlendirmek mümkün. Bunlara karşı biz, daha planlıyız. Bunları geniş hale ydirmamıza birlikte giderek daha fazla teşhir ve teorit edebilecek durumdayız. Bunların önderliklerinin kökünü, her düzeydeki yetmezliğini ve kendi aileleriyle hazırladıkları çocuklarını ortaya koyabilecek durumdayız. Ama bunlardan önce, dolaylı olarak bunların içimizdeki benzerlerinin, daha ilk çıkış anlarımızda, ve dülm-kalın yıllarımızda bağımızda yaşayan, içimizde yaşayan, hem de en ileri düzeyde ünlü sıfatlarına yaşayanların durumu çok önemlidir.

Şağ tasfiyeciler, her zaman omuzlarını mutlak arkadaş bir dayanışma dayarlar. Ki bu dayanışma, hareketin, karşısında savaşarak mevzi kazandırdı düşmandır. Bu düşmanın oluşturduğu kurumlara dayanarak; yani, geleneklere, eski dönem inşaatına ve kurumlarına dayanarak, daha ileri çıkmak isteyenlerinin önünü kesmek isterler. Tarihi bir hatıratıma yaparsak, bunlar, Muaviye'nin Şam'da Bizans kurumlarına dayanarak, onun torunlarının eski düzenden önemli oranda mal-mülk koparak soyulmuş sürdürmesi gibi soyulmuş esas alanlar; onunla dayatılmayarak, islamın karşısında her gün savaşarak, kazandırdı kurumlara esas alıp, daha güçlü bir devrimin sağladığı tasfiyecilerle değerleri aktararak ve o temelde yeni bir güç biçiminde ortaya çıkarak, islam dinini daha ileriye götürmek isteyenleri, onu daha saygın, daha eşitlikçi bir ilerleyişe götürmek isteyenleri ve bunun temsilcilerini, çocuklarını varınca da ortadan kaldırdılar.

Bu tarihi benzetme, günümüzde uygulanıyor. —bu temelde savaş hale yürütülüyor— bizdeki her bu duruma son derece çağrışım yapıyor. Bunlar Partimiz içinde eski geleneksel ahlaka dayanmak istedikler. Eski özellikleri; aşiretsel, kabilesel, bölgesel özellikleri temel almaya çalışıyor. Burada birbirleri değeri yarılmasını kullanmak istedikler. Daha da ötesi, karşısında her gün savatışmış, her gün adım adım geliştirmiş düşmanın dolaylı da olsa bir güç kurumu esas alıp ona dayanarak ve yetkinleştirerek, PKK içinde bir iktidar olmak istedikler. Evet, bunlar Partimizin büyük direnişten ibaret olan, edim adam tinnaklı şekli alıcı değeri üzerine oturtarak bunları, eskilere karşı, kendilerine göre kurum-

laştırarak, erkenden bir sağ tasfiyecilik değeri üzerinde oynamak istedikleri. Bu kadar evrim emeklerinin görülmeye boyutlardaki direnişleri, kanları ve canları hasasına sağlanmış birlik içinde küçük bir iktidar odaklığı olmak istemişlerdir. Partimizin içerisinde, açığa çıkılmamış, gizli ve sinsice yürütülen, ama kendisini ele vermekten kurtulamayan düşmanın açığı faaliyetleriyle kendilerini dolaylı faaliyetleri arasında çok az fark olan; adeta içine geçmiş ve son tahlilde provokasyonlarla birleşen; ister karşı karşıya gelişinde olsun, ister yan yana yürüyüşlerinde olsun, kendilerini ele vermekten kurtaramayan ve bu halleriyle de hakkettileri yere oturtulan ögeler oldu; anlayışlar ve bunların sahipleri oldu. Bunları küçümsemek gerekmiyor; çünkü bunlar fırsat bulursadı ve zor bir dönemde Partimizin üst düzeyini direkt faaliyet, ister kendi hatasından olsun, bir düşüğü sözkonu olsaydı, birikimlerini kesinlikle eski yaşantılarının malzemesi yapacaklardı. Bir de bunları tutmadın, PKK içinde yaşamamızın çok yerinde bir karşılığı diyerek son yıllarında açığa ifade ettikleri gibi: "APÖ'ya hayır, PKK'ye evet" sloganıyla kendilerini ele vermedikler. Bu slogan sadece bir kitleye mal edilemez. Bu, bunların ortak sloganıdır. Bu slogan yalnızca içteki rahatsızlıklar, kendi sinitsal çıkarlarına göre mevzilen bir partiye denilmiştir, ancak iktidar kuramayın denilmiştir; bunlar şimdi kendilerini ele vermiş durumdadır. Bu şiarın ucu ne kadar emperyalist göce kadar ulaşıyor. Sözünün bunların hepsi, PKK'nın tahliline karşı, ve onun önderlik gelişimine karşı tedbir alıp, durumu kurtaracakları. Yani PKK'yı kurtaracakları! Bunu basit bir isim veya slogan olarak algılamak isteye, PKK önderliğinin anlamını iyi kavrayarak, buna gereken cevabı vermeliyiz. PKK önderliği bu biçimde sürdürülürse, yakın dönemde yaptığının yüz katını daha yapacaktır.

Bu ne demektir? Bu onları bir daha diriltememesine toprağa gömmek demektir. Daha şimdiden bunu iliklerine kadar duyuyorlar. Bunlara göre, artık bıcağı kemide dayanmıştır. Onları genelde himaye eden baş emperyalist aktör de görüyor ki, işbirlikçileri zor durumdadır. Bunun için onları koruma, himaye altına alma gereğini duyuyor. Yani, dolaylı politiklarla, kurumlara, gizli ilişkilerle, istihbaratla yürütmede, başarıya ulaştırmadığı faaliyetleri en üst düzeyde müdahale ederek başarıya götürmek istiyor. Bu noktada hemen tarihi bir araştırma yapalım. Tarihte, casusluk savaşları onlarca yıl sürer. Resmi düzeyde belki de hiç bahsedilmez, Kürdistan üzerinde bilince yıldı casusluk faaliyetleri yürütülüyor. Belki de onların yüzde altmışı daha açığı çıkmamıştır. Resmi düzeyde casusluk faaliyetlerinin diğ getirilip çok ender ortaya çıkar. Emperyalizmin ve faşist Tür kömürgeçlerinin bugün işbirlikçilerine resmen sahip çıkışları, kesinlikle zor durumda olmalarından kaynaklanıyor. Normal istihbarat faaliyetleriyle bunları kurtarılabilseler, ses çıkarmazlardı. Çünkü teşhir ve teorit edilecekti. Onun için de gizli faaliyetleri. Eğer bunlar Parti içinde faaliyetlerini gizli sürdürmüş olsalardı, o çok faaliyetlerini başarıya geliştirmiş olsalardı, açık ki, bugün emperyalist devletler bunları himayesine almazdı. Çünkü diyacek: "ileri gidiyor; Bunlar ne de olsa bizim açık veya gizli ajanlarımızdır, işleri

il idare ediyorlar. Yani son tahlilde diyolar ki, bizim adamlarımız çok tebek gibi iyi çalışıyorlar. Zaten arzulanan sonuç da budur. Ne zaman ki, açık sahip çıkmaya başladılar, işte o zaman bu içerideki usakların ne kadar zor durumda oldukları açığa çıkmış oldu. Bu nedenle, başı Avrupa! emperyalist devletlerin Parti içinde bazı ögelere sahip çıkması, bunları himayesine alması tesadüf değildir. Aksine zor durumda kaldıklarıdır. Nasıl ki genelde en büyük emperyalist devlet ve onun en üst düzeydeki temsilcileri, zor durumda kelen ve halk hareketlerinin de başına bela olanların teşhir-tecritleriyle sonlarının yaklaştığı bir dönemde bütün güçleriyle devreye giriyorlarsa; Parti içinde de benzer bir durum vardır. Onların adına dolaylı iş yürütenler sıkışıyorlar, yani artık yetmiyorlardı. Dolayısıyla onlara ortam hazırlanacak ve uygun alanlarda Partiyi darbeler vurulacaktır. Yani, diğerleri gibi bunlara da ortam hazırlanacaktır. Bu da başarıları olmazsa, onları uygun yerlere gizleyecekler, saklayacaklardır.

Şimdi biz bu sonuca gelmeden önce bunların faaliyetlerini biraz daha yakından bakalım. Özellikle Parti içine giriş ve çıkış tarzlarını iyi anlamak gerekıyor. Bu kol, kesinlikle hükümetleri için PKK'ye gelmiştir. PKK'de yeni bir ideoloji, yeni bir politika oluşturuluyor. "Bütün yeteneklerimize onun emrindeyim" biçiminde değil, "ben politikamı ta kendisiyim, devrim denilen olay da benden ibarettir, üstünlük, soyulmuş, birçok değeri temsilciyim" tarzında bir ruh haliye gelmiştir. Neden eğitim gereğini duymuyor

farkettik; bizim yürütmek istediğimiz önderlik, meğer bunlara göre geriymiş! Yoksulların, serlikleri, kara emek sahiplerinin önderliği olarak görüyorlar bili. Hatta, nasıl ki mensup oldukları anlayış odakları, halk üzerinde genel bir hüküm, sömürü lara ediyorlarsa, bunlar da meğer ki Parti içinde Partinin bütün çalışanlarına —tabii ben de dahil— böyle yaklaşıyor, onları böyle çalıştırma gafilinde, küstahlığında imişler. Biz de bunları niye yoldaki ortamına doğru getiriyor, yoldaşlık kural ve kaidelerine göre çalışmıyorlar; önderliğin merkez-kadro-kitle politikasına niye bir türlü getiriyorlar diye düşünüyorduk. Bunun için, eğitim diyorlardı, adınımla diyorlardı ve bunu vermek için korkunç çaba harcıyorlardı. Ama bunu ne kadar derinleştiriyorlarsa, sonra bir bakıyorduk ki, bunlar kendilerini daha büyük görmeye başlamışlar. Diyorlar ki, "Daha çok çalış, daha fazla ayağımla gel, belz daha da omuzlarda taşı". Yani bunlar had safhada bir küstahlık sinirine geliyorlar. İşleri güçlü Partiye karşı mevrilerde ve sahte yücelik kutukları üzerinde oturup, "her şey benim ayağımla gelişin" diyenler saygı duymak ve böylenlere PKK'yı teslim etmek, yapılabilecek en büyük hat, sadece hat da değil, giderek gafil ve ihanet olur da, işleri bunların hikayesi biraz böyle gelişti. Şimdi bunların meselemini alıcağımıza çalışıyor ve bu iyi bir şeydir.

Bu son ortaya çıkan ögelere durumuna bakarsak, durumu bütün yönleriyle biraz daha açık çıkararak ortaya nasıl bir tablo çıkarıyor? Ortaya çıkan son provokator tip ne sanıyor kendini?

hepsini alıyor. O zaman bunlar için ne başlar? Bunlarda kriz başlar; kriz de bunları sersemletir ve bu sersemletmiş bunları ötkeye savkeder. Bu ötkede onları tasfiye eder. Tasfiyeye yönlendirir mi de sinisi yöneller ve bu sinitsik de onların ajaneliğe götürür, objektif ajaneliğe götürür ve Parti içine geldiler mi karşı-devrimci faaliyetin kendisini ortaya koyarlar. Görünüşte çok uyumlu, iyi bir PKK'lı; altından ise bütünyle kendi eski düşüneni inşa etmeye çalışıyor; iktidardır, çünkü bir yüzüyle de kendi eski çıkarlarının amansızca güttüleyicisidir. Onun için ekti yaratır, onun için insanlarla konuşur, ilişkilerle hakim olmaya çalışır. Nitekim bunu bizde de yapıyor.

Diğer bir yüzüyle de gerçek PKK'lı olduğunu kanıtlamaya ve bunun için her türlü davranışı göstermeye çalışır. PKK'lı oldu denilsin işle, çok disiplinli, çok bilinci çalışır ama bu sahte disiplin ve sahte bilincir. İşte bunlarda yıllarca böyle bir yaşantıya tanık olduk. Açığa çıkma saat geldiğinde veya Partiyi karşı iç ve dış oyunlar önemi bir aşamaya geldiğinde birdenbire gerçek çehreleri nasil ortaya çıkıyor? Sonunda kadar düşman kesiliyor; "APÖ'ya hayır, PKK'ye evet!" diye çıkışlar atıyorlar. Ve nasili da diğerleri tinnaklarına takarak —yani, bir tavşan yuğedi olmadı— halde bir aslan kesiliyor —bir günde darbe yapıp, iktidar olmak istiyorlar. Bunlar, eski dünden savasçılar, ülkenin sahipleri, halkın efendileri, ülkenin temsilcileridir. Onlar da birer savasçılar ve karşı-devrim adamı da ancak böyle savasçılar.

da, diyor ki, "ben en iyi şekilde eğitilmişim". Neden doğru yönelti-yöneltme sorunu kendisine mesele yapmıyor; diyor ki, "ben en iyi yöneltiyim". Neden Partiyi katilim sorunundan bahsetmiyor; "ben katilim ta kendisiyim", "doğal katilimciyim" diyor. Demek ki, bunlar eğitilmiş, tecrübeyle yetkinleşmek şurada kalsın; bu işi çoktan kurtardıkları, bu işi erbabi olduklarına inan, kerameti sadece kendilerinde gönen eviyalar değil, herkesin kendilerini katilimassın diyorlar. PKK denilen olayın kendilerini ibaret olduğunu, dolayısıyla bir katilim sözkonusu olacağını, kendilerinin duyguları, düşünceleri temelde omak gerektiğini düşünün tipleirdi. Biraz da bilnmez ve karışık çalışıyor. Onlara sevda-lanmak, Partinin onlara çalışması gerekıyor; üstünlük desen onlarda, soyulmuş desen onlarda, teori-siya-ve parti, PKK yavaş yavaş bunları

Resmi ilişkilerde, hem de en ileri düzeyde bir aristokrat üstün vatandaş konumu yapıyor; yemiş içmiş, alacağını almış, ama aynı zamanda da farkettikmiş ki; PKK onun yapamıyormuş ve halıyı altından çıkarıyor; dolayısıyla üstünlük, soyulmuş geliyor. Ve bu hınhoğu hın bunu serdizinde de sızıyor. Şimdi, bu TC'nin bir ajanı mıdır, değil midir; bu o kadar önemli değildir. Emperyalizmin ajanı mıdır, değil midir; bu da o kadar önemli değil. Mühim olan, yaşadığı konumdur. Bir hal üzerinde oturuyor, bu Kürdistan'da işbirlikçi halemiş; bunlara bol lıftat, para, saygı, üstünlük duyguları ve gelecek umutları veriyor. Böyleri kendilerini şiridike çalışıyorlar, geldikleridike güdüleniyorlardı. Farkediyorlar ki biz bu temell ellerinden çıkıyor; koltuksa koltuk, hali ise hali, para ise para, can ise can, halk ve ülke verileri; PKK yavaş yavaş bunları

Bunların anatomisini hep çizmek, biyografilerini iyi koymak gerekir ki, bundan sonra biraz daha bilinci hareket edilsin. Bunlardan daha başkaları da var mıydı? Vardi. Biz tek tek ortaya çıkardık. Utanmadın geliyorlardı karşımıza, "bize kaçınıcı sırada yer vereseksin" diyorlardı. Yüzlerine bakıp bunları anlamak mümkün değil. Adamlar sanki anadan doğma liderdir. Ben birincilici kapmışım da, adamlarız ise, alpağkonullu ilkinclili işle; ama her an birincilice geçmek arzusuyla. Bu zavallı bilmiyor ki, Kürdistan'da lider olmak, ikinci adam olmak, beşinci adam olmak zor bir deneyimdir. Böyle bir olay var mı? Bunlar aktımdan geçmiyor. Ben kendi pratimde ve birçok değerlendirmede ortaya koydum ki, Kürdistan'da önderlik, gerçek halk önderliği çok yönlü olarak, ideolojiden tutalım, günlük bir yığın pratiğe kadar

canalıcı çaba harcamayı ister. Bu iyi görülmelidir. Bu konuda kesin yeterli bir çabasına ister. En ağır teorik sorunlardan tutulan en can alıcı günlük gibi gözükten, ama çoğunun da farketedilmiş pratik konulara kadar her konuda başarı ister. Ben tüm bunları var gücümle, nefes nefese bir çabaya adanmış makul isterim ve bu büyük bir hizmettir.

Bizde önder birinci adam, ikinci adam vb. pek söz konusu değildir. Bizde tümüyle hizmet, halka, Partye asama üstüne asama yaptırıldığına belki önderlerin koşulları biraz ortaya çıkar. Ancak bunlar tüm bu konulardan habersizdirler. Bunlar için önemli olan; kendilerine göre bir gelişme var ve onun önderin yer almasını gerektirir; ne de olsa pasaklı ruhları vardır. Ne de olsa böyle yetistirmişlerdir; zaten böyle bir eğitimleri de vardır. Te eğitim okullarında her çocuğa Atatürkçülük aşılanır; Kürt işbirlikçilerinde bu tip öğeler sürekli ailelerinin en ilerisi, en yeteneklisi, önderi gözüyle bakılır. Bunlar da bu bebek hatırlarıyla önderlik tutukları içindedirler, böyle gelişir ve kendilerini de böyle ale verirler.

İşte böyle geldiler saflara; önderlik tutkusunu, Atatürkçülüğü okulda öğrenmişler; önderlik vesdalarını ana-baba ocağında öğrenmişler. Emek sergilemeleri bir yana, emekle en ufak bir işleri yok. Üstelik, "ben önder olmaya geldim" diyorlar. Şimdi dışarda da bunlar var. Bunlar önder midirler? Halkı faşist sömürgeciye peşkes çekmek, emperyalizmin ilgisiz sahasında kulaç atmak, diplomatik, siyasetçilik midir? Gerici işbirlikleri yaşatmak ve kurumsallaştırmak; birakalim halk önderliğini, buna sonuna kadar karşı olmayı ifade eder. Dışımızda bunların nasıl geliştirildiklerini biliyoruz.

İçimizdekilerin durumu bundan farklı değildir. Partimizin ilk çıkışında kendilerini fazla ele vermeyenler, önemli direniş anlarında, bunların yüzünü daha iyi farketmişiz zor dönemlerde kendilerini açığa çıkarmaktan alıkoymuyorlar. Partimizin özellikle kritik bir dönem olan 1985'ten sonrasında, sonuç almak için daha da utanmazca tutumları giran bunların şahıslarına fazla söz konusuna etmeyeceğiz. Burada önemli olan, bir eğilimdir. Belki bunlardan bazıları düzelebilir de, iftihar edebilir de. Ama sonuna kadar denimsizliyi yürütmeyecek. Biz, bir insan düzeltilemeye kuyoldukça, ben her gün onun ayaklarına da giderim; eskinin en olumsuzu tipi de olsa, biz hizmete sınır tanımıyoruz. Yeter ki bunlar, olumlu yönden bir adım atsınlar. Baştan da bunlara yaklaşımsız olmayalım. Bunlar kendilerini bir şey sanıyorlar. Halbuki biz bunlara sürekli göz ediyoruz. Biz salırmızı yüceliklerden ibaret görürken, bunu katilim katilisiyle hareketen yüksek ilgi göstermek isteriz. Biz iyi duyulan bir polis eskisi bile olsa, onu daha düzeltileceğimize güvenimizi çok olduğundan, ona hizmet ederiz. Çünkü dünyamız yüceldir. Dünyamıza katilim katilisiyle aradan kadar kapıyar açık olacak. Bundan daha da fazla olacak. Bunlara da bu temelde yaklaşalım. Madem ki yeni bir temel atılıyor, buyursunlar gelsinler, ama bu adim atışı karşı-devrim adına ise—direkt veya dolaylı olabilir—, elbette o zaman kıyamet koparcagı. Elbette ki, der yüceldeğiz. Bu faaliyetlerini daha da silince yürütükçe dünyayı başlarına yıkacağız. Bundan daha dağal bir şey olabilir mi? Açık ki olabilir.

Demek ki, bunları ortaya çıkan ve yığdığımızı gereken bir kol hareketi oluyor. Bunlara kalsaydı, her birisi bir karşı hareketi olabilir. Her birisi bir blok olabilir. Denemesini yapmadılar mı? Yaptılar. Hiziplik yaptılar, ama tutmadı. Bloklar oluşturmak istedikler; birbirleriyle en amansız "ekabete" içinde olanlar daha bloklaşmaya girmekten kendilerini alıkoymadılar. Ama burası Kürdistan, Çarlık Rusyası değil. Çarlık Rusyasında bloklar kurulur; açık kurur. Ağustos Bloklan ve diğer her türden grup, hizip ortaya çıkabilir. Ama Kürdistan'da her şey o kadar geri ve dumura uğratılmıştır ki, hizibi de, bloku da çok silik kalmıştır. Dolayısıyla bunların da hizibi ve bloku çok silik kaldı. Ama yapmadılar da değil. Nasıl yapmadılar denilebilir. Birbirlerinden en çok rahatsız olanların olumlu bir Parti değisi karşısında derhal safta tutuklarına ilkin eilmizde çok örnek var. Kendilerinin üstünüklüğü, konumları biraz düştüğünde, her türlü ilkesiz işlişkiye girmekten çekinmediler. Hemşehircilikten tutulim, Partiden rahatsız olan herkesi bu dönemlerde görme ve geçici bir takım ilişkilerle durumunu korumaya kadar, birçok denemeyi yaptılar, yapıyorlar. Partinin merkezi konumunun gücündenmesi için, çok rahatlıkla başatlıcağları halde, görevlerinin gereklerini yerine getirmiyorlar. Bune demektir? Bu bir bir hiziplik biçimidir. Parti gelişmesin, kendilerine yine imkan kaçan diye işletiyorlar. Tabii bu hesapları da ters tepmektedir. Bu katlanılmaz bir şeydir. Ama bunlar için önemli olan, kendi gültükleri yok, güçlükleri ve çıkarlıdır. Bir defa büyüklüklerine inanmışlardır. Bunlar kendilerini ilah sanıyorlar. "PKK gelsin bana çalışsın" diyorlar. Adam eğer bu konumdaysa, yapılacak iş, elbette ki bunların teşhir ve tectirini yapmaktır. Bunlar uzun süre faaliyet gösterdiler. Biliyorsunuz ki, Parti bunların durumlarını 1983'ten itibaren abartmaya çalıştı. Açmaya çalıştıkça, gerçeklerin daha boyutlu olduğu ortaya çıktı. III. Kongre sürecini ve özellikle daha sonraki süreci, daha derinliğine incelemeli ve araştırmalıdır.

Bunlar, daha çok PKK'nın dar anını, güçsüz dönemini abartarak, aslında gerçekten PKK'nın büyüklüğünü, gücünü gözden görmeyerek hareket eden gaitlerdir. Ve kendilerini daha fazla abartarak, konumlarını büyütürerek, biraz da ilkeyüldü davranarak, demagolye çok sığınarak, sahte yoldaşlık gösterileriyle, "evet edimlilik"ten tutulim ayarsız, duyarsız mesafeler inşa etmeye kadar; yani Partiyi bu biçimde sabote etmeye kadar kendilerini çeşitli yöntemlerle güçlendirdiklerini sanıyorlar. Varlık sahibi olduklarını sanıyorlar. En önemli beklentileri de, bildiğildiği gibi, Partinin gerçek, resmi, ilmi yürüyen önderlik olduğudur, kadro gücünü çalıştırmamak; düşürmek, bütün olumlu çabalarını boşa çıkarmak. Gerçekten de, hepsinin gözleri PKK önderliğinin devrileceğinden doludur. Eğer böyle bir şey olsa, bu yüreklerine büyük bir ferahlık getirecekti.

İstikbal günlerimiz geldi çatı. Şimdi biz bunu bütün Kürdistan'da yaratıyoruz. Halkın giderek yücelen, bir maddi güç haline gelen eylemleri bunu yaratıyor. Eskiden kendini çok sayan ağa, aşiret gibi çeşitli çıkar odakları, işbirlikçiler, PKK önderliği bunları yalnız Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, bütün Kürdistan'da deratlıyor. Ve gerçekten de hepsinin beynine sanki bir ağır girmiş gibi rahatsızlık içindedirler. "Ne olacak" sorusu, bunları için ilmi kemiriyor. Ve çok iyi biliyor ki, PKK önderliksel gelişimi durursa

bunlar bayram ederler. Kaldı ki devlete davetive çıkardılar. "Devlet, PKK'ye niye başcadı" diye en çok üzülen bunlar. Ve daha şimdiden çok hazırlıklarını yapmaktan tutulim ilkeyüldüce Partiye dostluk gösterilinde bulunmaya kadar tedbirler de alıyorlar. Bunların en örgütlüleri bunları yapıyor. Kürdistan çapında bir yandan komplo kuyusunu kazarakların, diğer yandan sahte dostluk elini uzatmaktan geri kalmıyorlar. Çok iyi biliyoruz ki, bize karşı ölüm kalım savaşları içindedirler. Ve birer birtakımlar, bizi boğmaları, ilkel milliyetçi, köçük-burjuva grupçuklarındın tutulim tek tek düzeydeki ağalara kadar, hatta ale reisiciklere kadar bu böyledir. Normaldir; zira, PKK şahsında büyük bir önderliksel gelişme vardır. Ve bunların ahlaki, gelenekleri, çıkarları kırılıyor.

mezvelerinde sıkıştırdıkça sıkıştırmak, ve bekledikleri gün gelmedin açığa çıkıp birtmek gerekir. Çoğu bu mürteçiliği önyargılarına yapıyor; utanmaz gelenekleri, kalıntı ve tutuklarıyı yürütüyor; aymazlığıyla, gaitleriyle yürütüyor. Ters anlamayalım. Biz bazıların açığa çıkardık, bazıların üzerinde özenle durduk, ancak bunlar örnek kabilindendir. Yüzlerce arkasındadır.

Burası Kürdistan ülkesidir. Her boydan ve her soydan hainin, işbirlikçinin, aymazlığın, utanmazlığın, ilkeyüldüğü olduğu bir ülke. Elbette Parti içinde de pikma cesaretini göstermektedirler. Dolayısıyla savasınm burada daha aklı, daha asansız yürütülmesi gerekecektir; başka türlü önder haline gelmeyecek. PKK denemeyi bunu defalarca kanıtlıyor. Direniş yalnızca düşman karşısında yürütülüyor; düşman

yaşasaydı, sonuç böyle olurdu.

Demek ki, PKK'da gelişin direniş, gelişin önderlik bunların sandıklarından çok farklıdır. Bugün gerçekler daha fazla ortaya çıkmıştır. 12 Eylül faşizmi aşıyor, halkın devrimci-demokratik açılımı geliyor. Kürdistan'da yurtseverlik milyonlara mal olmuş ve geliyor. Herkes bugün çok rahatça konuşabiliyor. Mesale bugünlere nasıl gelindiği; bugünler adim adim nasıl hazırlandı; mesalesidir. Yine de gelişmeleri yeterli görmemek gerekiyor. Önemüzdü boğmadan, abartmadan, inkar da etmeden görmek gerekiyor. Bunu görmeyenler asla PKK'nın önderlik gereğini kavrayamazlar. İşte, demek ki diğer yandan PKK'daki büyük önderlik çikisi söz konusudur. Göryürsünüz ki nefes nefese bir direniştir. Şimdi sil silahı PKK'lier, bunlar böyle anlamayıp da nasıl anlayacaklarını, nasıl savasacaklarını? Yalnız PKK için değil PKK'nın çıkışı, yalnız kendi mensupların için değil. Yine Kürdistan halkı yalnız yurtseverlik bağlamında değil, çağın gelişim hemen hemen bütün insanlık değerleri ortasında bir yükseltili gerçekleşiyor. Kürdistan meselesini bu uluslararası kamuoyuna taşıdık. Bunda PKK'nın yeri baliyeyicidir. Bundan sonraki gelişmelerinde daha boyutlu olacağı anlaşılıyor. Bu da somutluklarımızı daha da artırıyor. Önderliksel çıkışımı artık yalnızca teoride ve öndü düzeyinde değil, ulus düzeyinde, daha uluslararası düzeyde yerli yerine oturtarak, kavrama ve uygulama gereği var.

Tüm bu anlatımlardan ortaya çıkan nedir? Bizaz düşman cephesindeki saldırlardan tutulim dolaylı, gizli ve açık kır türlü koldan saldırlarına kadar hepsini var. Ve buna en son bapş emperyalist aktör de katılmıştır. Kürdistan'da kendini melik, hükümdar yerine koyanlardan tutulim aradan bir grupçuluğu temsil eden kadar işbirlikçiler var burada. Bir köçük ve teslim olma aşanıyor. Bunun durdurulması için cabalar yoğunludur. Yine, halkın uyanışı ve Parti önderliği etrafında birleşmesi geliyor. Bu, savasımın kızcacağı, birçok şeyin, hesapların daha amansızca gürleceği bir döneme girmek demektir.

Biz Parti içinde yürüttüğümüz savasları şimdi Kürdistan genelinde yürütülecek ulusal ve sınıfsal mücadelelerin bir kroksini yapıyoruz.

III. Kongre çözümlemelerinde sunu şöyledik: "Bir ilkinin şahsında köçümledimliği bir tarftı, bir toplumsal gerçekliktir. Öncüde, PKK'da çözümlemeye tüm Kürdistan toplumunun somutunun ve hatta uluslararası toplumun çözümlemesidir." Zorur, ama yapılan tam da bu iştir. Devrim karşıtı lardır, Partili olanların rolü, önderlik rolü, savasın varus tarzı, diğer iç yaşam, halkın rolü, halk ilisliklerinin sağlama ele alınışı, işbirlikçilerin çeşitli kesimlerine yöneme ve uluslararası siyasal gerçekliğe doğru yaklaşımın asiretleri yaklaşım kadar birçok olgu ve bilimsel bir biçimde ele almaya ve buna karşı, devrimci tavı; nasıl geliştireceğimizi göstermeye çalışıyoruz.

Parti içindeki sınıf mücadelesi ile birlikte bütün Kürdistan'da—ister ulusal kurtuluş saflarında ve ister ihnet saflarında— yürütmeyi gereken mücadele var. Hepsini ortaya koyup değerlendirdik, karar düzeyine çıkardık. Bu bir istektir, bir kararlılıktır, ama mücadelenin aldığı değitir. Evet, şimdi bundan aldığımız tecrübeyle daha geniş bir kesimde, ulusal ve uluslararası zeminde PKK önderliği savasımını sürdürüyor. Böyle bir önderlik savasımını koşulları ol-

Bir ale reisi diyor ki, "Reis benim, PKK de nereden çıktı..." Eskiden şöyle diyorlardı: "Bizden daha büyük ağa mı olur, PKK nereden çıktı..." Ağalık bunlarda bir güdüldür; bunlar sarstın mı, kıyamet koparılır. Bunların ağalıkları zorlanıyor. En yoksul kesimlerde bile böyle ağalıklar var. Kendilerini bir şey sanıyorlar. Adam gerillidir; ama tutukusu, esk gelenekleri vardır. Bazen kalıntılar, gerçeklerden daha fazla hüküm icra eder, kişiliklerinde etide bulunur ve bizde bu daha da azla böyledir.

Bir toplumsal gerçekliktir bu. İşte, bunların en örgütlüleri elbette ki, Parti Önderliğini karşı kıyasıyla bir savasım yürütürcektir. Bu savas bugün hadsafeside. Sayısız öge tarafından, sayısız biçimlerde yürütülüyor. Zaten her gün bu daha ileri boyutlarda kermışıklıklar da gösteriyor. İçimizde de aslında benzer bir savas vardır. Diktatı sınıf savasımının, ulusal direniş saflarındaki savasımın Parti içinde de nasıl geliştiğini görmek gerekir. İçteki mürteçiler bugün, "mümin" gibi gözükseler de, yamm kesinlikle mürteci olduklarını şimdinden görmek gerekiyor. Bu ki yapmak önemli. Çünkü yamm PKK hareketi arkan deratıyor. Demek ki ya zin zor bir duruma düştüğünde bunların mevziden fırlayıp karşı safların başlarını tutmaları için şimdiden bunların mevziden deratlıkça daraltmak; bunları bir

karşısında atılacak her başanlı adımı, içte yürütülecek mücadelelerin başanlı olmasına bağlidor. PKK eğer ideolojiki çıkışında ilk başarıyı sağlamsa—, daha ilk anlarda rahatsız olanlar da vardı—onlara bir çıkışı teslim etsedik, bir tek doğru sözcük kamuoyuna mal edilemezdi. Partinin ilanesine, Partinin çıkışını onları istediği gibi götürsük, PKK daha resmen kuruluş bildirgesini dağıtmadan biterdi. Ve eğer biz de onları ilandan sonraki gaitliklerini yapasaydık, birakalım dışarıya açılma ve PKK'yı yeniden inşa etmeye, daha ilk saldırdı tutuklarındık. Hem de gaitlet içinde. Yine daha sonraları hazırlık yıllarını onlar gibi, 1981'deki gibi yaşasaydık; yani, "yurtidışı çıktık; kafamıza estildiği gibi yaşayalım" deseydik; değil şimdiki silahlı direnişiyaratmak, karımızdu doyuracak etmek dahi bulamazdık. Görülmemiş ideolojiki faaliyetlerimizi de rinletirmeseydik; değil ilkeye yönelmek, bu dağ başlarında, kölelerde olduğu gibi, gürümekten ve kendimizi satmaktan kurtulmaya çalıştık. Ve yine, silahlı mücadeleyle başladığımızda, bazıların o sağ tasfıycı yaklaşımını biz de kabul etsedik; değil bugünkü direniş noktasına gelmek, Kürdistan'da ağaların kahyası ve Avrupa'da emperyalizmin yuzde yüz uşağı olmalarıyla kurtulmayacak. Bunlar gibi yapsaydık, bunların mevziden bir de mevzi sanıp onlar gibi

PKK ZİNDAN DİRENİŞİNDE 10. YIL

Hayri'ye Mektup

"Halkımın kurtuluş davasının büyük neferi; seni nasıl ansam, nasıl anlatsam, zorlanıyorum..."

Sevgili yoldaşım,

Fiziki olarak aramızdan ayrılmış yedinci yılına girdik bugünlerde. Gidigünizden bu yana o kadar çok şey değişti, o kadar büyük ve hızlı gelişmeler oldu ki bunları bir mektuba sığdırmak olancağın değil, ama aramızda büyük katkılarının da ürünü olan gelişmelerle kısaca da olsa değinip size biraz bilgi vermeyi, yer yer de olsa anılarımı tazelemek bir arada biraz sohbet etmeye çalıştım.

14 Temmuz Parti ve halk tarihimize için büyük bir dönüm günüdür; başaşağı gidilen, kararlık günlerinin tersine çevrildiği anın günü oldu. Bu eyleminizin, atılımınızın bir zindanlardaki tutanaklar ve dışarda sevgili Partimize çok karışık kalmayacağı muhtemeldir. Nitekim öyle de oldu. Verdığınız işaret, mesaj doğrultusunda Başkan APO'nun yoğun çaba ve yol göstericiliği altında ilköğrenme dönüştürme çalışmaları ve yoğun hazırlıklara girilerek, ilköğrenme grupları halinde dönüştürme ya da tarihi karar pratiği gerçekleştirildi. Dışarda bunlar yapıldıkça, içeride de izleniz yoldu, direnişin eğerkenlik teslimiyet ve ihanete son verme, güçlü şemamızı düştürme, varma hazırlıklarımız aralıksız devam etti. Arkamızdan gelmeyecek edemedik, şanlı adimlarımızı yaratılmaları üzerine yan gelip yattığımız; ne APO'nun, ne Partimizin ne de sizlerin bize öğrettikleri değildi bunlar. Değerlerimizize sahip çıkıp onları geliştirmek, layık olmak zorundaydık ve yaptığımız da bu oldu. Direnişin hazırlıklarına ve sonuçlarına geçmeden önce olup bitenlerden bir-iki şey daha aktarayım.

En çok istediğim şey, e sonunda gerçekleştiyse bile, bunu ne kadar da çok istiyordun; tarihsel önemi nasıl da sık sık vurguluyordun. Evet, en sonunda savunmalarımızı yapabilecektik, hem de yazıldı. Zaten hiçbir zaman bilizi susturamadık ki. En zor ve zahmetli uygulamalar altında bile özgürlük ve Parti ile halka olan inanç, bağlılık haykırışlarımızı susturmadılar. Ama istediğimiz gibi yazmayla da hiç mi hiç müsaade etmediler, büyük bir yasağı o. Bu yasağı nasıl de içlerimize, üzerimize ne kadar çok faka patlattınız. Ölümlerinizin son günlerinde bile yine en çok konuştüğun konuyu du. Savunmalarımıza müdahale edilmeye, yazılı savunma yapma olanağı tanırsanız biz geride kalanların en ağır eylemler son verebileceğini söylüyordun. Dördüncü şahadeti den sonra bizimle pazarlığı tutmak, anlaşma yapmak zorunda kaldılar. Düşmanın kendisini en rahat, en güçlü hissettiği dönemde onları dışı getirmeyi başardınız. Sizden sonra anlaşmaya tam uymasalar da, yazmamızı engellemeye, tehdit ve baskıyla caydırma yoluna gitseler de yazılı savunma hakkımızı geri alamadılar. Ve yakışan anadava durumlarımızla —ki, duruşma savunma aşamasına gelmiş— savunmalarımızı yazılı hazırlayarak gördük. Sizin tüm arkadaşlarınız kendisine gelmesi, kendilerine ve direnişe olan güvenlerinin gelişip

"Kürdistan halkı seni tanımlıyor. Çünkü, sende kendisinin en olumlu, en ileri, en iyi özelliklerini; kurtuluşu olan tutkuyu; sabrı, ısrarı, kavgayı, davaya bağlılığı, sadakati görecektir..."

pekilemesi için temel rolü oynadığınızı vurgulayalım. Ve sizden sonra, korkaklığın, tedirginliğin ve suskunluğun yerini bir cesaret, bir haykırış, duruşmalarda daha korkusuzca vahşet, olup bitenleri anlatma aldı. Arkadaşların tavırları karşısında duruşma yargıcı Emrullah Kaya'nın yüzünü bir görmeliydiniz. Adamlar yıllar yılı bizi suskunluğa gömmek için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı ama sonuç istediklerinin tersine olmuştur. Emrullah'ın yerine sevinen, yüzü gülen bizdik artık. Kızaran bozaran, sinirli olan ise onları.

Anlaşmada kimseyi işkence yapmayacaklarına söz vermişlerdi sözümüne. Buna tabii ki hiç uymadılar. Türk askerinin şeref ve asker sözü ancak bu kadar oluyordu. Ölümlerinizin bir kısmından sonra bizleri de zindanın soğuk hava deposu olan 36'ya —hücrelere— getirdiler. Bildiğiniz gibi hücrelerin bu bölümlerün pencereleri her kırılmış ve bir daha takılmamıştı. Diyarbakır son kırk yılın en soğuk yılını yaşıyordu. Hücrelerimizde sular buz tutuyordu. Onbirinci 36'ya atıldık. Ölümle tehdit edildi ama insan çok dayanıklı bir canlıymış meğer. Hele bir de inançla yüküldü.

Ve inadına dayandı, ömedik. Yalnız bizim Deza (Hamit Kanlılık) aklı dengesi ni yitirdi. Zaten, ölümlerinizden gitti. Tedaviye de almadılar. Bu durumunu bizlere idare ondan yararlanıp iftira izlatmak istedi. Zaman zaman çıkıp dövüyor. Ama Deza, Apoculuğu bilince atına yerleştirmiş bir defa: "Ben ihanet etmem, pişmanlık göstermem" diyor. Tüm iki yıl boyunca Deza uyanık olduğu her dakikada, kendi kendisine konuşup söylenirken hücrelerden onun sesini işitiyor. Bazan küfürler, bazen de küfürler, Zükcü, Zaace, "Ben komünistim, Hamit komüniste, pişmanlık duymam" derdi. Evet Hamit aralı bir deliydi, ama deliliğinden bile Partiyeye olan bağlılığını benliğinden söküp çıkaramamışlardı. Böylesi yüzü aklı örneklereymiş.

Bir de Hasan Hüseyin Karakuş'unuz vardı. Hanlı sizin de, bizim de tanıdığımız, en güvendiğimiz unsurlardan biriydi. Böyle görünüyor ama hiç mi hiç öyle değildi. Hastane dönüşü onunla ikimiz aynı hücreye atıldık. İkimiz aynı

yatakte yatıyorduk, tek yatağımız vardı. Çok şey bekledikmiş bu arada susuz kalınca bir çöcek gibi almaya başladık. Düşmanın işkence son vermemesi, henüz güçlü görünmesi onun direniş ve mücadeleye olan inancını sarsmış, bu inançsızlık günden güne giderek dipsiz bir kuyuya dönüşmüştü. Üstüne ölümler korkusu da eklenince tam bir harabe, çöküntü kalmıştı geriye. O günlerde gelen iddianamede hakkında idare istemi vardı. Buna rağmen iftira yapacağını, ihanet edeceğini, yine de beklemiyordum. Bu adam bitmiş, artık bu işlerden el etek çeker diyordum kendi kendime. Ama bir insanın yoldaşına, halkına, bunca değere tamamen düşman olabileceğini aklıma bir türlü sığdırmıyordum. Tabii kendisi bu şeyler üzerine hiçbir şey konuşmadı. Bunlar benim gözlemlerimdi yalnızca. Ve o gün savunmalar için mahkemeye gittim. Çok soğuk bir şubat günüyü. Soğuk yakmıştı benim adeta, bir an önce kendimi hücreye alıp batıyanıye serinayim diye düşünürken, hücreye geldiklerinde me görüyüm... Döşekteki o pis pamuklar dahil ne varsa dağıttım, harap edilmiş, birisine katılmış; yandaki arkadaşlar onun durumundan haberdar değildi. Geldiğimi duyunca, Karakuş'un, sabah gardiyanları çağırdığını, onu alıp götürdüklerini, bir daha da geri dönmeyeceğini söylediler: ve nereden gitmiş olabileceğini sordular. Tabii hücreyi o halde görünce her şeyi anladım. Arkadaşlara, "O gitti artık" dedim. Korkunç bir düşkünlük, ihanet örneği sergileniyordu. Ara sıra ipe haberleşirdik, onu bile hemen söylemiş idare her şeyi dağıtıp, arkadaşları da çirlipliik soyarak aramadın geçirmiş.

Bu idareye cesaret veren bir olay oldu; idare bunu hiç mi beklemiyordu. Son zamanlarda artık kimseyi iftira zorlayamaz olmuştuk.

Bir aydan fazla o karda buzda yeniden bir terör estirdiler. Tutanaklarda çıplak süründürüldük, dövüldük. Karakuş, mahkeme bundan da beterini yapıp, Karsan, göstermelik mahkemeye hukukî gerekçe bulmaya çalıştı ve mahkemenin işini de çok kolaylaştırdı.

Bu tatsız olayı size anlatmak istemedim ama bu acı gerçeği de bilmeniz gerektiğini düşünüyorum. Sizin şahsınızda halka, davaya, yoldaşlara olan bağlılığın, sadakatın, yüceltiğin en büyük örneği gördük. Deza gibi halikain gelmiş gençcik insanların bağlılığı ve sadakatı gördük. Yüceltiğin yarın da bunun gibi düşkünlük, pusluğun, ihanetin de en kötüleri gördük, yaşadık. Diyarbakır'da zaten her şey en çok notalarınıza yaşıyor muydu? İşkence, vahşet; direniş, inanç, bağlılık, ihanet, düşkünlük hepsi de yanyana en çok notkade yaşıandı. Tabii tarihe mal olan, damgasını vuran, derleyip toparlayıcı, yol gösterici, ilherletici olan direniş; yenili, iyili, güçlü temsil edendir. Ve geleceği ölümden yaratan, temsil eden, ölümsüzleşen

sizlerdiniz.

Açlığın yolda yürüyüşümüz devam etti. Direniş hazırlıklarımız tamamlaştı. 1 Eylül 1983'te ölüm orucuna başladık. Temel istediğimiz iyi bir izleyicinin olma, size layık bir öğrenci olma. Üstümüzdeki kararlılıklarımız tümünden dağılmaktı. 1 Eylül'de başlayan direniş, 5 Eylül'de koşulların da katkısıyla ölümlerimizde alınamaz bir olmuştuk. Direniş seti benderleri yerle bir ediyor, hiçbir engeli tanımıyordu. Direniş bayrağınız bu defa binlerin ellerinde Diyarbakır zindanlarının burçlarını dağalanyordu. Sloganlar orlancada gücünü alıyordu, teslimiyet yeri bir ediliyordu. 1 Eylül Direniş "toplumsal bir devrimdi." Düşmanın bizi bitirme, teslimiyet ve ihanet örneği sahına yama politikası iltas etmiş, ilköğrenme vahşet ve direniş ruhu olmuştuk. Biz size böyle anlatmıştık. Ateşin, kavganın, direnişin önderisiz, Sizin yaşıtmak ancak direnişlerde, dağ başlarında, namlu uçlarında mümkün olabiliirdi. Başka türlü siz anlamamak, yaşatmamak olurdu. Bilinci-

birakılarak layık oldukları yere oturtulmuşlardı. Devlet ise, bu isten tam bir siyasi yeniliyle çıktı. Bizim için ise siyasi bir başarı sözkonusuydu.

Bu arada düşmanın yine boş durmuyordu. Zindanda Eylül Direnişinin kuyruk acısını unutamadılar, hazmedemediler. Daha bir soluk almamış, tekrar işi götürmemiş bir vahşetle saldırdılar, zindanda vahşet çok geziyordu. Çöğükler arşa yükseliyordu. Ama sesimizi bu defa duvarları arasında boğamadılar. Sizin ölümlere yatışın, ölümü fethediziğin, hem ailelerimizin, hem de iç ve dış kamuoyunun dikkatlerini ddi oranda Diyarbakır'ın üzerine çekmişti. Dış destekten de yoksun değildik. Düşman yeniden teslimiyet, kararlılığı geri getirmek istiyordu. Bir ay aşkın koğuş başkaları, bayıştık devam etti. İkisi ölümler arasında olmak üzere beş arkadaş şahadele erişti. Sizin kervana katıldılar. Çok sayıda arkadaş da yakma, ölümler orucu şeklinde ölümlerle karar kıldık düşmana bir kez daha göster-

Eskişehir E Tipi Cezaevinden bir grup PKK'lı savası eseri...

mizin, kavgamızın, yüreğimizin, sevgilerimizin doruklarıydınız; hep bizimle yaşıyandınız. Zaten sizin için kim "öldü" diyebilir ki?

83'ün mayısında bizim anadava sonuçlanmış, 31'mize idare, bir o kadarına da ömürbozu hapis vermişlerdi. Tabii cezaların hepsi idare, ama düşmanın fazla idare cezalarını kaldıramayacağına bildiği için sayıyı birazcık tutmak istiyordu. Ki, cezaların tamamı siyasi; MIT'in raporu, kilginin Partiyeye olan bağlılığı gözönüne alınarak veriliyordu. Köylü, fazla aktif olmayan unsurların cezası idamdan ömürbozuna indirildi. Düşman bunun zamanlamasına da iyi yapmıştı. Bu ölümlerle ailelerimize hem toplu, hem de dışardaki arkadaşlar üzerinde caydırıcı bir rol oynamayı hedeflemiş, Parti safından Semir vb. hainler harekete geçmişken, TC Güney Kürdistanı saldırarak, her yönüyle Partiyelöbüküye almayla topluma bütünleşti bir bittikler mesajını vermeye çalışıyordu. Bu handıkların tümü büyük insan, önderimiz APO'nun başkanlığında Partimiz tarafından boş çıkarılmış, hainler safıdır

di. Çok çetin, dişe diş bir direniş sergileyerek sizden devralınan direniş bayrağı yere düşürülmüdi, diye gelen düşman oldu.

Çağrılarınız, direnişleriniz Kürdistan'da karışıklık kalacak değildi. Parti, savaşçıları Kürdistan dağlarına taşırmış, savaşın altıyapısını hazırlamaya devam ediyordu ve o anlamı, büyük gün de gelip çatı: 15 Ağustos 1984 şanlı atılımıyla Kürdistan dağlarında özgürlüğün aileleri daha gü tutuşturuldu. Sizler, direnişin halkası olarak, zindan direnişini silahı savaşımına dönüştürdünüz. Diyarbakır zindan direnişini yıllarca ölmeküzde ulusal kavgamıza filli önderlik etmiş, halikin umudu, ruhu, moral gücü olmuştuk. İste hak umudu olmalı ölümlerde baştan sizlerdiniz.

Atılımımız devam etti. 21 Mart 1985'te hakimizin siyasi orulaşmasını sağlayacak olan ERNK'nin kuruluşuna ilan edildi. Kürdistan halkı yüzyıllardır acısını, yokuşunu çektiği kurtuluş mücadelesine, önder güçlerine bir bir kavuşuyordu. Partimiz 1986'da III. Kongresini gerçekleştirdi. Kongrede

Muzaffer AYATA
Eskişehir Özel Tıp Cezaevi

Arkadaşlar!

etkide belli bir maddi ve manevi etkisi, angeliçlik çabaları olduysa da, her şeyden önce, ben diğer şeyler kavrayabileceğim toplanlılar, tartışmaları kaçırma ve merakla bir şeyler kavraymaya çalışıyordum. Marksizm-Leninizm ve özellikle de ulusal sorun hakkında elime geçen her türlü kitap ve yazıyı okumaya çalışıyordum, bu gerçekliği Kürdistan tanımak istiyordum. Ancak, bu dönemde henüz ülkeyi tanıyacak bir kapasitede (ideolojik-politik) olmadığım gibi, tanımak için de yeterli koşullara sahip değildim. Bu nedenle ilk başta PKK'nın da bazı siyasi gruplara asgari düzeyde bağlı kuruluşları oluydu da, devrimci kişiliğim aslında ancak PKK içinde biçim aldı. Zira, PKK, bana Kürdistan gerçekliğini kavramtım, PKK gözlerimi açtı açmıştı. Bana, PKK'nın kıldandirî ve en net olarak da benî çâğdas bir insan yapmıştı. Sevgidim, benimsediğim ve inandığım bir PKK'lı olanın gereklerini, ideolojik-politik, pratik ve ahlâksal alanda yerine getirmek, her PKK'lı kadro ve savasçının vazgeçilmez bir görevi olduğunu, benim de on emeli, on vazgeçilmez görevimdi. İşte, bundan sonra ben, tüm gücümü PKK'ya layık bir devrimci olarak kaldım. Bunun tam olarak başardığımı hiçbir zaman söyleyemem ama, söyleyeceğim o ki, her arkadaş gibi ben de bir komünist gibi olmaya çalıştığım ölçüde ancak PKK'ya layık oldum. Kürdistan gibi bir toplumsal yapıdan çıkan bir insanın hemen kolay kolay proleter mevzilerine ulaşması

SHP Neyin Peşinde? "Kürtlere Kültürel Özerklik" Planını Uygulama Çalışmaları Hız Kazanıyor

Son dönemlerde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini boşakarma çabaları çerçevesinde çeşitli çevrelere yürütülen çalışmalar, bir yoğunluk göze çarpmaya başladı. Bağımsızlık çığışını boşakarak, bunun yerine "kültürel özerklik" planını geliştirme temeline yürütülen çalışmalar, gerek Türkiye siyasal arenasında görülen gelişmeler ve gerekse Avrupa çapında girilen faaliyetlerle iyice su yüzüne çıktı. Çok çeşitli yöntemler ve güçler hareketle geçirilerek plan adım adım uygulama zemine kavuşturulmaya çalışılıyor.

Son aylarda meydana gelen bir dizi gelişme bu planın sahipleri neye su yüzüne çıkardı. Partimiz içinde boyveren provokasyon hareketinden Türk Milli İstisbaratı ve kolluk kuvvetlerine, Alman emperyalistlerinden SHP'ye kadar uzanan çok çeşitli güçlerin birbirini tamamlayan yönelimleri, planın hayata geçirilme koşulları ve hedeflerini net bir biçimde gözler önüne sermeye başladı. Ulusal zeminin uluslararası zemine kadar ve yine açık faşist güclerden sosyal-demokrat ve hatta devrimci maskeli güçlere kadar çok renkli bir yelpazeye oluşturan kışkı, devlet ve örgütlenmeler, PKK'nın önderlik ettiği Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük cephesine karşı saf tutuldu.

Söz konusu planın ilk ipeyişim sürmüş güçlerin demecilerinde kendilerini açığa vurdu. Sömretmeye yetkili, kendilerinin gayretimin bir tavrı, 1988 yılının PKK'nın tüketiş yılı olacağı iddia etmekteydiler. Bu demeciler ardından peşpeşe gelişen olaylar, bir iddiaların dayandığı temelleri ortaya koyar nitelikteydi. Planın en önemli parçalarını birisi, Avrupa alanında, PKK'ye yönelik saldırılar oluşturmaktaydı. Nitekim, 1988 başından itibaren, PKK önderliğinde küllü ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik saldırılar içinde Federal Almanya Cumhuriyeti ön plana geçmeye başladı. Bu alanda bulunan Kürdistanlı yurtseverler ve onların legal örgütlenmelerine karşı yoğun bir baskı ve tehdit kampanyası başlatıldı. Giderkek bu saldırılar Avrupa Parti örgütlenmesini taşıyeye yoldu. Kürdistanlı yurtsever politikalar peşpeşe tutulmama, ulusal kurtuluş mücadelemizin madde değerleri gasp edilmediye başlandı. Alman devletinin bu azgın saldırıların peşinden yine, Avrupa alanında başını uzatan bir provokasyon hareketi zorlatıldı Partimize saflandıran, "PKK"ye evet, Apo'ya hayır" sloganı ile yola çıkan bu provokatörlerin Alman devleti ile elele Partimize bu alandan saldırılar yönettikleri, yurtsever politikalarını bu provokatörlerin ihbarları ile ele geçirildikleri bugün tüm belgeleri ile açıkça çıkmış bulunuyor. Polis sızmalarından sosyal-demokrasinin ajanlarına, ilk Kongre'nin mahkum ettiği Parti ariği dokümentlere kadar her türlü Parti ve toplum dışı ögenin bir suç koalisyonu oluşturalaraki giriştiği bu provokasyon hareketinin ortaya çıkış dönemi ve sloganları, bunların emperyalizm, sosyal-demokrasi ve TC ile olan bağlarının en somut kanıtlarından biri durumun-

dadır. PKK Önderliğinin şahında bağımsızlık hedefini boşakarak, Kürdistan halkını "kültürel özerklik" safasatı ile aldatma hareketi olan bu çıkış, en büyük desteği de yine emperyalizm ve TC'den almış bulunuyor. Alman emperyalizmi, giriştiği tutuklamalarla birçok Kürdistanlı yurtsever politikaları tutuklarken, bir hedefi de saflarda boşluk yaratarak provokatörlerin rahat çalışma koşullarına kavuşmalarını sağlamaktı. Nitekim, meydana bir süre boş bulan provokatörler her türlü Parti ilişkilerini, kanallarını, değerlerini bizzat Partiyi sırtından biçaklamak için kullandılar; ellerindeki yetkileri kadroların ve yurtsever kitlelerin inançlarına oynamak amacıyla seferber etmiş ve yaratıkları taşıyıcı ortam üzerinde Partiyi egemen olma hesapları gütmüşlerdir. Yaratıkları tahribatlar ve emperyalistlerin yoğun desteklerine güvenerek, son derece pasif olduklarını bakmadan, önderlik iddiası ile ortaya çıkmış gaffe içinde bulunabilmişlerdir.

Bütün bu gelişmelerin yaşadığı dönemlerde Avrupa peşpeşe "sosyal-demokrat", "Kürtçü" ve hatta "devrimci" maskeli partiler ve siyasiçileri aklına uğradı. Önce, medietikci kişilişia dikkatleri üzerine çeken "Kürt hal-

Ahmet Türk'ün yine aynı dönemlerde Bonn, Köln, Belçika ve alanlarda birtakım çalışmaları görüldüyordu.

Ağırlıklı kısmı SHP milletvekilli olan bu "önü"l sızmaların peşpeşe gelen Avrupa turları şüphesiz ki bir tesadüf değildi. Yine, hepsinin de ortak ilgi merkezlerinin "Kürt sorunu" olması, Avrupa ziyaretlerinin provokasyonları, çıkış dönemine rastgelmeleri, üzerinde birleştikleri ana konunun "Kürtlere kültürel özerklik çözümü" olması, giriştiçli çalışmaların öneminin artırıyor, dikkatleri çekiyordu.

Bütün bu sızmaların temsil ettikleri çevreler, "Türkiye'ye demokrasi, Kürtlere özerklik" şeklinde ifade edilebilecek bir anlayışın temsilciliğini yapan çevelerdir. Bunların anlayışlarına göre, Türkiye'de legal bir komünist partisi kurulur, toplumsal muhalefet bu çatı altında birleştirilirse ve yine Kürdistan'da da PKK ezilir, daha ilimli çevreler etrafında kültürel özerlik hayata geçirilirse, o zaman Türkiye'nin sorunları da halledilmiş olacaktır. Nitekim, Avrupa sosyal-demokrasinin de ve hatta bir bütün olarak emperyalizmin de tercihi bu yöndedir. Evren'in Almanya'ya yaptığı geç arından legal bir komünist partisi kurulabileceğini dile getiren görüşleri bu konuda dikkat

ler bu role sahip çıkmanın sançılaridir. Eski politikalarına yögürlüş, şekli kazanmış bazı politikacıların yitirilmiş "öcü" olarak belledikleri birtakım gerçekçileri kolayca teluuz etmeye alçamayacakları bir gerçekçir. Ancak, giderkek "Kürt" gerçeğinin varlığını dile geltilren ve onlara kültürel haklar verilmesinden dem varulanları sayısında bir artışın olduğu da bir gerçekçir. Son dönemlerde SHP içinde boyveren ve SHP kurullarında daha da kızışan tartışmaların özü işte budur.

SHP içinde, ister tutucu, ister "sof" kanattan olsun tüm parlamenterlerin üzerinde anlaşılabilirlik ortak bir ilke var: "Biz Türkiye'deki Doğuşunun PKK aracılığıyla çözülmeğine inanmıyoruz ve bu çözümü de istemiyoruz". SHP Sözcüsü ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi Nail Gürman'ın Essen'de bir paneele dil getirdiği bu görüş, SHP programının özellenmesi oluyor. Evet, SHP, "Doğu'da bazı sorunların olduğunu kabul ediyor, ancak bu sorunların çözümünde PKK'nın, yani bağımsızlık çığışının çözümleyici güç olması kabul etmiyor. Bunun anlamı açıktır: SHP, SHP'nin de üzerinde ve içliçli "mıllir birlik ve bütünlük" için en büyük tehlike olarak ortadan kaldırılmış zordur. Bunun için de her yola başvurulmalı. İşte, SHP'nin de özellikle son dönemlerde aktifçe yerine getirmeye çalıştığı rol budur: PKK'nın taşıyıcı ve alternatif politikalarını etkin kılmama. Bu rolün gereklerinden biri olarak Avukat Hüseyin Yıldırım'a karşı SHP milletvekili Orhan Veli Yıldırım vastasıyla altilmiş, Avrupa sosyal-demokrasinin de desteğileyi son provokasyon örgütlenirilmişti.

Provokasyonun patlak vermesi ile birtakım SHP milletvekillerinin Avrupa'ya akın etmeleri doğrudan bu gelişmelerle bağlntılıdır. Bir yandan provokatörlerle çeşitli ilişkiler geliştirilirken, diğer yandan da provokasyonı sırt veren çevrelerle ortak planlar geliştirilmiş, PKK'yı bitirme faaliyetleri sonuç alıcı kılmamak istenmiştir. Diğer taraftan ise, Kürdistan sorununun çözümünde kendilerinin alternatif bir güç olarak Avrupa çevrelerine lanse etme, destek toplama; böylece geleceğeyönelik iktidar planlarında bundan yararlanma amaçları güdülmüştür.

PKK'yı bitirme planları Avrupa zemininde Kürt küçük-burjuva reformistleri, provokatörleri, emperyalist ve TC'nin resmi kurumlarına bu şekilde ortak ve planlı bir saldırı kampanyası ile sürdürüldükten, Türkiye ve Kürdistan zemininde de yoğun tutuklamalar faaliyetleri ile tamamlanarak istenmektedir. Provokatörlerin ihbarları teminde Türkiye ve Kürdistan'ın birçok alanında, koordineli olarak başlatılan operasyonların son günlerde yoğun tutuklamalara girişildi; binlerce kişi özellikle kent merkezlerinde gözaltına alınarak zindanlara dolduruldu. Bu operasyonlarda bizzat düşman güçleri ile birlikte hareket eden bazı provokatör uzantıları şehir şehir dağıtılabilirken onlara devrimci ve yüzlerce yurtsever ele geçirildi. Bu gerçekçir. Partimize karşı gözükmekte bir düşmanlık yola çıkan provokatörlerin halkımızın geleceğini kastetme-

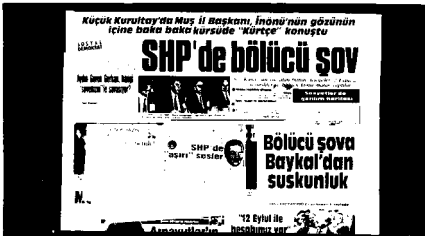
deki alçakça emellerinin en açık ifadesi olmaktadır. "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganının arkasında yatan gerçekçir, Kürdistan halkının tarihinde ilk kez yakaladığı toplumsal ve ulusal kurtuluş şansının bulunması yolunda düşmanla en alçakça işbirliği olarak karşıma çıkmaktadır.

Yukarıda dile getirdiğimiz gelişmeler, sömürgelerci, "1988 yılı PKK'nın bitiş yılı olarak" şeklindeki kararlı sözlerinin hangi çevrelere dokuy alınarak ortaya atıldığını göstermektedir. İhanetin kara yüzü bir kez daha halkımızın geleceğini kastetmek istemektedir. İhanet her zaman açık yüzüyle ortaya çıkmaz. O, daha da etkili olabilmek için çokca maskeler kullanır, en yüce iddialarına dilne dolar; beyinlere ve yüreklerle böyle etkide bulunmak ister. Ama ne kadar ustaca gizlenmiş olursa olsun, onun için yüzü uzun süre gizli kalamaz hiçbir zaman. Hele de halkların ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesinin ortamını son derece kızıştırdığı, aklı kararan en net biçimde kendisini gözler önüne sermek zorunda olduğu tarihın cananları demokraside bozulmaları renklerin yama şansı daha da azdır. Halkları iliklerine dek istismaya başlamış olan kurtuluş gününün ışıkları her şeyi aydınlatır, yerli yerine koyar.

Bugün de halkımızın bağında bu gelişmeler en caripici biçimde yaşanıyor. Halkımız, Partisi PKK'nın 10. kuruluş yıldönümünde önü daha da aydınlanmış olarak geleceğeyürüyor. Bugün kendisini bekleyen tehlikelerini daha da kapsamlı ve sinsice yöntemlerle hayata geçirilmekte olduğunu görüyor; gelecekte de tehlikelerin olacağını biliyor. Ama doğru ile yanlışın, güçlü ile zayıfın, dayanış ile teslim olanın kimliğini birbirinden ayırdedebiliyor. Öüne sürülen sahte sözlerinin altın tasta sunulan zehir olduğunu görüyor ve elinin tersi ile iltiyor. Bu, geleceğeyürümde halkımızın en büyük gücü adıyla bir aydınlanmadır.

Bugün SHP, provokatörleri ve Kürt küçük-burjuva reformistleri ile emperyalizmin desteğileyi geliştirilmeye çalışan kültürel özerklik planı ancak PKK'nın imhası üzerinde yashama şansı bulabilmektedir. Bu nedenle ki, askeri zoru yöntemlerinden pısmıklanmalarına, önderliğin hedeflenmesinden Parti kadrolarının ihbarına kadar birçok alçakça saldırı yöntemi içiçe geliştirilmektedir. Bu saldırı yöntemleri tek tek kayıplar verdirme düzeyinde birtakım sonuçlar alsın bile, artık tarihe mal olmuş bir gerçekçiliği değiştirmiş olmaksızın der, PKK, ideolojisi ve politikasıyla halka mal olmuş, kendisini kabul ettirmiş bir güctür. Kürdistan halkı kurtuluşunun PKK önderliğine olacağını inanmıştır bir kez. PKK'da dayatılan yasa dayatılacak olan her türlü yöl ve yöntemim sömürgelik kocağacının bilincindedir. Bu ve nedenle de hangi kılıf altında ortaya çıkarsa çıkışın ilinin tersi ile imkedilir, itecektir.

Bu nedenle de diyoruz ki, SHP türü sömürgelik güçler ve usakları ister kabul etsinler, istersin etmesinler: Kürdistan sorununu çözecek olan PKK'dır ve PKK bu yolda emin adimlarla ilerlemektedir.

kinin dostu! Mehmet Ali Eren kapadı! Avrupa'ya ait ve birtakım görüşmelerinde daha sonraki ziyaretlerini habercisi oldu. Bu sefer, provokasyonun patlak vermesinin hemen ardından, "Kürt Avukat" H. Yıldırım'ın SHP'li milletvekili kardeş Orhan Veli Yıldırım, Hollanda'da bazı parlamenterlerle görüşmelerde bulundu. Ve tabii ki bu görüşmeler ziyaretin sadece gözle görülebilecek kısmıydı. Asıl görüşmeler perde arkasından yürütülmekteydi. Bu ilki sonlarından ardından Avrupa turları artmaya, yeni yeni sızmalar tartışma toplantıları, televizyon programları vb. ile ortaklık çirrit almaya başladı. Örneğin Kamer Genç, Köln'de bir tartışma toplantısında yer alıyordu. Nurettin Yılmaz, Alman televizyonunda yayınlanan bir programda "Kürt sorunu"na ilişkin görüşlerini dile getiriyordu. Doğru Perinçek, Paris'te bir tartışma toplantısında yeniliyordu; Danimarka ve Hollanda'da birtakım çalışmalar yapıyor; bu arada Alman televizyonunda TKSP temsilcilerinden Serap Bucak'ın da katıldığı bir "açık oturum'da, "Kürtlere özerklik" konusunda üzerinde tartışmalar katılıyor. Deniz Baykal, Almanya'da birtakım toplantılarda yer alıyor, Fransa'da görüşmelerde bulunuyordu.

Bu planın hayata geçirilmesinde SHP'ye özel bir rol atfedilmektedir. Artık ipliği pazara çıkmış güçler olarak ANAP ve DYP'nin bu konuda fazla bir iddialarının olamayacağı herkesçe görülen bir gerçekçir. Ama düzünün emniyet şubası olarak hayat bulan SHP bugüne kadar siyasal arenada temsil ettiği son derece sönük pratiniğir, giderkek renklerinde eğilimindedir. SHP içinde son dönemlerde yoğunlaşan tartışmalar ve "sol grup" etrafında koparılan gürültü-

İmpresum:
V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelzangerstr. 286
5000 Köln 90

Yazma Adresi:
SERXWEBUN
Postfach: 10 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 08

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 sfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 fl.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 8.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Komploculuk ve Tasiyecilik En Başta PKK'lı Tutsakları Karşısında Bulacaktır...

Başlar 9 sayfa

lündeki rengi de tasiyan devrimci demokrasidir. Rahatsızlık devrimci demokrasinin ne olduğunu anlamamış küçük-burjuva anlayışlarıdır. Çünkü, küçük-burjuvazi devrimci demokrasiyi kendisi için çok sıkıcı bulur. Onun yaşamından gelen disipline olmama sonucu bu çıkartkanlığı doğurur. Yoksa bu çıkartkanlık neyden PKK'de örgüt içi demokrasi olmadığının değilirdi. Nedeni, yukarıda belirttiğimiz gibi komplocu ve tasiyeciye kapalı ama devrimciyi yaratan bir devrimci demokrasi olduğundandır.

Bu mektup mesajımızı sonuçlandırmak isterken birkaç söz daha etmek istiyoruz.

H. Yıldırım tipi olaylar bugün çıktığı gibi yarın da çıkacaktır. Zaman zaman çıkabilecek ve çıkması olan bu tür olaylar kimsenin kafasını bulandırmamalıdır. İnsan yaşamında nasıl yer yer hastalıklar baş ağrıları çıkıyorsa, canlı bir organizma olan Partide de bunların çıkması doğal karşılanmalıdır. Önemli olan, bunların tedavisini zaman zaman geçirmeden yapıp zararlı

mikropları büyümeden etkisiz hale getirmektir. Ortada bir sınıf savaşı ve çok kritik bir bölgede verilen ulusal kurtuluş savaşı vardır. Hele Kürdistan toplumunun daha çok bir küçük-burjuva (köylü) de küçük-burjuva karakterdedir) toplumu olması ve Kürdistan devrimini üzerinde emperyalistlerin, bölge devletlerinin türlü entrikaları ve planlar uygulamak istedikleri de düşünülürse, bu tür olayların karşımıza çıkması sürpriz sayılmamalıdır. Doğrusu bu ya, H. Yıldırım olayı pek ciddi bir olay değildir, olmaması da gerekir. Ne var ki, bizim yanlış değerlendirmelerimiz, bu kişiyi yerli yerine oturtamamış, bu kişiyi çıkışını bizim için olmasa da bazıları için ciddi bir olay haline getirmiştir. Bu tür bir çıkış her insanın gulmesi gerekirken, belirli bir sorun olarak karşımıza çıkması, bundan sonra bu tür nitelikli kişilere karşı politikada ve yaklaşımlarımızda daha dikkatli olmamızı sağlar. Bizce bu olaydan çıkarılacak ders budur. Öyle ya, Partide önemli sayılacak hiçbir değer katmamış birisinin bir halk kaderini ilgilendiren, savaşı

yöneten Parti içinde çok kritik bir dönemde bu sorumsuzluk ve kendini bilmezliği yapmasının, bizleri daha hassaslaştıracak bir duyarlılık getirmesinden doğan ne olabilir?

Biz PKK'lı tutsaklar bu olayı duyduğumuzda, bu insanda ve çevresinde, zerre kadar halk ve ülke sevgisi, binbir fedakarlıkta oluşturulan değerlere saygılı olmadıkları, bu nedenle bu komplocu karşı içinde halk ve ülke sevgisi olan herkesin kesin tavır koyacağını biliyorduk. Yine de, biz tutsakların görüşünün bilinmesinin de yararlı olacağına inandık. Partide ve Partinin yaratıcısı, kurucusu önderimiz Abdullah yoldaşa saygımızı, bağlılığımızı—herkes tarafından bilinse de—bu vesileyle belirtmeye de uygun gördük. Yine belirtelim ki, bu tür sorumsuzluk ve komploculara her zaman ve herkesten çok biz tutsaklar karşı çıkacak, söz konusu kişi ve çevreler ilk önce karşılarında bizleri bulacaktır.

Ülkedeki tüm PKK'lı tutsaklara adına
Mustafa KARASU
Urtu Kapalı Cezası
6.10.1988

"Komünist, ölmesi gereken yerde ölmesini bilmelidir!"

Başlar 25 sayfa

sınıf ve tüm ezilenleri, ne zaman ki, "Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!" sloganını haykırır, halkımız anti-faşist bir cepheye birleşir ve bunun pratik gereklerini yerine getirir: iki halkın gerçek dostluğu ve kardeşliği de işte o zaman sağlanabilir olacaktır. Keza, faşist Türk sömürgeçliği en son ve ölümlü darbelerini yine bu sloganın ve bu sloganın pratik gereklerini yerine getirmeden alacaktır. Bunun için, Kürdistan halkına yetiştirdiği büyük enternasyonalist Haki KARER ve eşiz direnişçi büyük komutan Kemal PİR, bizim için de, sizler için de birer meseledir. Bizi birleştirmede temel harc olacaktır.

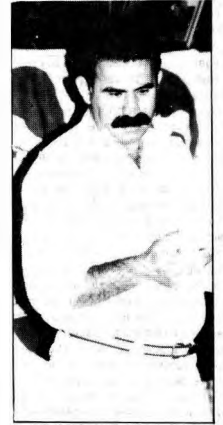
Tüm Dost Güçlere; Dünya İlericileri ve İnsanlığına

Ülkemizin çarpık kaderi ve üzerinde uygulanan Kemalist sömürgeçlik bizde öyle bir tablo ortaya çıkardı ki, neredeyse sizler de başka güçler gibi bize bakınız. Oysa biz halk idik. Bitmiş tükenmiş değildik. Tarihsel bir sorunumuz, ulusal kurtuluş sorunumuz vardı. Aslında gerçeklerimiz bizim sancılarımızdı. Emperyalist, sömürgeci güçlerin ülkemize yönelik çıkartkanlıkları ve halkımıza yönelik geliştirdiği en utanmaz, en pervasız saldırılara karşı şimdide değin bir nebze de olsa sızden ses seda çıkmadı. Bu tavriyız bir dönem PKK'nın henüz ortaya çıkmadığı dönemde için başlamak mümkündür. Ama artık değil.

Bugün halkımız emperyalistlerin ve sömürgeçliğin her türlü hüsnına rağmen, onunla kiran kırana bir savaşımlıdır. Bu savaş çok dengersiz (güçler bakımından) ve zorlu koşullarda gelişmesine rağmen halkımız her gün yeni mevziler kazanılmaktadır. Düşmanın siyasal tükenmişliği zirvesine ulaşmıştır. Teshir olmuştur, tecrit olmuştur. Artık mücadelemiz dünyada ve özellikle bölgesel düzeyde politik gelişmeler derinden etkiler duruma ulaşmıştır. Güçler, Ortadoğu, Türkiye vb. alanlara ilişkin politika oluşturmaktan Kürdistan gerçekliğini önemle ele almak zorunda kalmışlardır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, emperyalizmi, bölge gerillikli ve Türk sömürgeçliğini en çok tehdit eden bir olaydır artık. Zira, Kürdistan devriminin etk alanı sadece ulusal alanla da sınırlı değildir. Halkı ve zorunlu olarak bölge hatasını yeniden oluşturacak önemde olan bir mücadeledir. O halde artık tüm dost güçler ve ilerici insanlık görmelidir ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi tüm demokratik ve radikal güçlerin ve ilerici insanların çıkarlarını savunmaktadır. Bu nedenle ki, emperyalistler, Türk sömürgeçliği ve bölge gerillikli tüm düşmanlarımızı olanca güçlüye mücadelemize saldırmakta ve bizi halk olarak ortadan kaldırma istektedirler. En üstün teknolojiye, dünyanın en modern ordu ve silah gücüne, akıl almaz işkence ve baskı yöntemleriyle ülkemize yönelen sömürgeçlik, halkımızın en haklı ve meşru davası olan ulusal bağımsızlık mücadelesini ezme çalışırken; diğer yandan sosyalizme, tüm devrimci halk hareketle-

rine ve dünya ilerici insanlığına karşı da büyük bir suç işlemekte ve sizlerin çıkarlarını tehdit etmektedir.

Halkımızın şanlı önderi PKK, sizlerin her türlü yardımına ve desteğine layıktır. Bunun görevini ideolojik, politik, pratik ve örgütsel düzeyde perde, dışarda ve zindanlarda; özcesi olduğu her yerde ve düzeyde ve her bakımdan vermiştir. İşte, tüm bunlardan dolayı idam sehpasına gidenler, bir ulusal kurtuluş savaşı ve PKK'lı olarak size şöyle sesleneceğim: Halkımızın mücadelesi sizin de yararıdır. Halkımızın düşmanları sizin de düşmanıdır. PKK önderliğinde kurulacak bağımsız ve özgür Kürdistan sizlere yeni bir güç, yeni bir mevzi olacaktır. Bizi yok etmek isteyen kan emici düşmanlara karşı geliştirdiğimiz bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi destekleyin. Halkımız bunu sizden istiyor.

Büyük Önder, Eşsiz İnsan APO!

Senin derinliğin, senin yaratıcılığın, ideolojik-politik, örgütsel ve ahlak anlayışın, ahlak kişiliğin; bunların her biri soyu birer değerdir. Bu değerler halkımızın bağımsızlık ve özgürlük şairinin en temel güvencesidir.

Başkan APO, sen, sadece halkımız için değil bölge ezilen halkları için, içi sınıt için ve sosyalizme yaptığın büyük katkıları için de tarihsel önemdesin. Senin yaratığın, senin yaratmış olduğun değerler; gerek Kürdistan'da, gerekse bölge ve dünya genelinde yapması gereken etkiyi mutlaka yapacaktır. Komünizme yeni şeyler kazandıracaktır, kazandırmaktadır...

Senin yaratmış olduğun bir ulusal kurtuluş savaşı ve PKK'lı olarak, baştan beri ve halen de sana karşı olan saygı sonuздur. Bizler ideali, bağımsızlığın ve özgürlüğün, yüce komünizm davasının parlık simgesi olan sana layık olacağız. Henüz buna ulaşmadın darağacına gidenler haklı olarak biraz üzgünüm. Ama son nefesinde de tüm inancım, saygım ve bilincimle, "YAŞASIN BAŞKAN APO!" diye haykıracağım. Sana layık olmak... "BAŞKAN APO..."

- Kahrolsun sömürgeçlik ve emperyalizmi!
- Yaşasın PKK!
- Yaşasın halk savaşı!
- Yaşasın Başkan Abdullah ÖCALANI

Sabri OK
1 Şubat 1987

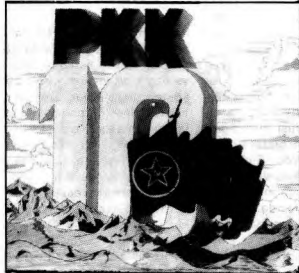
PKK 10. YILI AFİŞ YARIŞMASININ SONUÇLARINI AÇIKLIYORUZ

Partimiz PKK'nın 10. Kuruluş Yıldönümüne girmemiz nedeniyle, gazetemizin açtığı afiş yarışması sonuçlandı. Yarışmaya çeşitli yaş gruplarından erkek ve bayan yarışmacılar 54 resimle katıldılar.

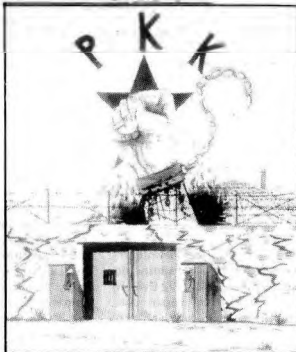
15 yaşındaki çocuk okuyucularımızın yanı sıra, ülkemizin çeşitli alanlarından da yarışmaya katılan okuyucularımız oldu. Ülkemizin çeşitli alanlarından yarışmaya katılan okuyucularımız, dereceye girmeyi hedeflemekte birlikte, yarışmada derece almakten çok, katılma sorumluluğunu göstermenin de, aynı anlamı taşıdığını bilmekteydiler. Bizce de önemli olan, okuyucularımızın yüksek bir sorumluluk göstererek, yarışmamıza katılmalarıdır.

Yarışmada katılan tüm okuyucularımızın gösterdiği ilgi ve cabayı saygıyla karşılıyoruz. Bir de yarışmamız ülkemizin doruklarında dilsiz savaşı yöneten pşmergelerin aesi olan "Di Têkoşna Serxwebûn û Azadiya Kurdistanê de PÊŞMERGE" de bir adet resim ile katıldı. Jürimiz Pşmerge'nin gönderdiği resim özel onur ödülüne layık gördü. Resim, alyah-beyaz olarak net çıkmadığından yayınlamayız. Bu ekektiki ödümlüdeki sayılarda gideceğimizi umuyoruz.

Yarışmada dereceye giren ilk üç resim ile özel mantlyon olan resmi aşağıda yayınlıyoruz:

1. rumuz: M. Hoca

2. rumuz: Ro van

Tüm Kürdistan çocukları adına Sevim kardeşimizin resmi mantlyon almıştır.

3. rumuz: Şêradî

